د پوهنې وزارت

پښتو

اتم ټولګی

Ketabton.com

پښتو
اتم ټولګی

د چاپ کال: ۱۳۹۸ هـ. ش.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملي سرود

دا وطن افغانستان دی　　دا عزت د هر افغان دی
کور د سولې کور د تورې　　هر بچی یې قهرمان دی
دا وطن د ټولو کور دی　　د بلوڅو د ازبکو
د پښتون او هزاره وو　　د ترکمنو د تاجکو
ورسره عرب، گوجر دي　　پامیریان، نورستانیان
براهوي دي، قزلباش دي　　هم ایماق، هم پشه یان
دا هېواد به تل ځلیږي　　لکه لمر پر شنه آسمان
په سینه کې د آسیا به　　لکه زړه وي جاویدان
نوم د حق مو دی رهبر　　وایو الله اکبر وایو الله اکبر

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

د پوهنې وزارت

پښتو

اتم ټولگی

د چاپ کال: ۱۳۹۸ هـ.ش.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب ځانګړتياوې

مضمون: پښتو

مؤلفين: د تعليمي نصاب د پښتو برخې د درسي کتابونو مؤلفين

اډيټ کوونکي: د پښتو ژبې د اډيټ ديپارتمنت غړي

ټولګی: اتم

د متن ژبه: پښتو

انکشاف ورکوونکی: د تعليمي نصاب د پراختيا او درسي کتابونو د تأليف لوی رياست

خپروونکی: د پوهنې وزارت د اړيکو او عامه پوهاوي رياست

د چاپ کال: ۱۳۹۸ هجري شمسي

د چاپ ځای: کابل

چاپخونه:

برېښناليک پته: curriculum@moe.gov.af

د درسي کتابونو د چاپ، وېش او پلورلو حق د افغانستان اسلامي جمهوريت د پوهنې وزارت سره محفوظ دی. په بازار کې يې پلورل او پېرودل منع دي. له سرغړوونکو سره قانوني چلندکيږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پوهنې د وزير پيغام

اقرأ باسم ربک

د لوی او ښښونکي خدای ﷻ شکر په ځای کوو، چې موږ ته يې ژوند رابښلی، او د لوست او ليک له نعمت څخه يې برخمن کړي يو، او د الله تعالی پر وروستي پيغمبر محمد مصطفی ﷺ چې الهي لومړنی پيغام ورته (لوستل) و، درود وايو.

څرنگه چې ټولو ته ښکاره ده ۱۳۹۷ هجري لمريز کال د پوهنې د کال په نامه ونومول شو، له دې امله به د گران هېواد ښوونيز نظام، د ژورو بدلونونو شاهد وي. ښوونکی، زده‌کوونکی، کتاب، ښوونځی، اداره او د والدينو شوراگانې د هېواد د پوهنيز نظام شپږگونې بنسټيز عناصر بلل کيږي، چې د هېواد د ښوونې او روزنې په پراختيا او پرمختيا کې مهم رول لري. په داسې مهم وخت کې د افغانستان د پوهنې وزارت د مشرتابه مقام، د هېواد په ښوونيز نظام کې د ودې او پراختيا په لور بنسټيزو بدلونونو ته ژمن دی.

له همدې امله د ښوونيز نصاب اصلاح او پراختيا، د پوهنې وزارت له مهمو لومړيتوبونو څخه دي. همدارنگه په ښوونځيو، مدرسو او ټولو دولتي او خصوصي ښوونيزو تأسيساتو کې، د درسي کتابونو محتوا، کيفيت او توزيع ته پاملرنه د پوهنې وزارت د چارو په سر کې ځای لري. موږ په دې باور يو، چې د باکيفيته درسي کتابونو له شتون پرته، د ښوونې او روزنې اساسي اهدافو ته رسېدلی نشو.

پورتنيو موخو ته د رسېدو او د اغېزناک ښوونيز نظام د رامنځته کولو لپاره، د راتلونکي نسل د روزونکو په توگه، د هېواد له ټولو زړه سواندو ښوونکو، استادانو او مسلکي مديرانو څخه په درناوي هيله کوم، چې د هېواد بچيانو ته دې د درسي کتابونو په تدريس، او د محتوا په لېږدولو کې، هيڅ ډول هڅه او هاند ونه سپموي، او د يوه فعال او په ديني، ملي او انتقادي تفکر سمبال نسل په روزنه کې، زيار او کوښښ وکړي. هره ورځ د ژمنې په نوي کولو او د مسؤوليت په درک سره، په دې نيت لوست پيل کړي، چې د نن ورځې گران زده‌کوونکي به سبا د يوه پرمختللي افغانستان معماران، او د ټولنې متمدن او گټور اوسېدونکي وي.

همدا راز له خوږو زده کوونکو څخه، چې د هېواد ارزښتناکه پانگه ده، غوښتنه لرم، څو له هر فرصت څخه گټه پورته کړي، او د زده کړې په پروسه کې د ځيرکو او فعالو گډونوالو په توگه، او ښوونکو ته په درناوي سره، له تدريس څخه ښه او اغېزناکه استفاده وکړي.

په پای کې د ښوونې او روزنې له ټولو پوهانو او د ښوونيز نصاب له مسلکي همکارانو څخه، چې د دې کتاب په ليکلو او چمتو کولو کې يې نه ستړې کېدونکې هلې ځلې کړې دي، مننه کوم، او د لوی خدای ﷻ له درباره څخه دوی ته په دې سپېڅلې او انسان جوړوونکې هڅې کې بريا غواړم.

د معياري او پرمختللي ښوونيز نظام او د داسې ودان افغانستان په هيله چې وگړي يې خپلواک، پوه او سوکاله وي.

د پوهنې وزير

دکتور محمد ميرويس بلخي

(c) ketabton.com: The Digital Library

فهرست

شمېرې	سرليکونه	مخونه
لومړی لوست	لويه خدايه، لو يه خدايه!	۱
دو يم لوست	نعت	۵
دريم لوست	خپلواکي	۹
څلورم لوست	د حضرت عمر فاروق رضي‌الله‌عنه عدالت	۱۵
پنځم لوست	د ښځو حقونه	۲۱
شپږم لوست	ملي يووالی	۲۷
اووم لوست	د ماينونو او ناچاودو توکو د ښنو پيژندنه	۳۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

اتم لوست	د امیر شېر علي خان واکمني اود پښتو ژبې وده	۳۵
نهم لوست	نورستان	٤۱
لسم لوست	پوهاند رښتین (ادبي څېره)	٤۷
یوولسم لوست	لاسي صنایع	٥۳
دولسم لوست	مرکه د پښتو	٥۷
دیار لسم لوست	نومځري (ضمیرونه)	٦۱
څوار لسم لوست	لیک نښې	٦۹
پنځلسم لوست	انشاء او لیکوالي	۷٥
شپاړسم لوست	متلونه (د کانې کرښې)	۷۹
اووه لسم لوست	د مور زړه	۸٥
اتلسم لوست	ښوونکی د ټولنې لارښود	۹۱
نولسم لوست	نړېواله ادبي څېره ټاګور	۹٥
شلم لوست	ښکالو	۱۰۱
یوویشتم لوست	مور ولې کیسې لولو؟	۱۰٥
دوه ویشتم لوست	خوږ ژبی شاعر سید حسن خان	۱۱۱
درویشتم لوست	د اپینو زیانونه	۱۱۹
څلورویشتم لوست	عبدالرحمان بابا	۱۲۳
پنځه ویشتم لوست	اوبه او چاپېریال	۱۲۹
شپږ ویشتم لوست	احمد شاه بابا (ملي مشر او شاعر)	۱۳٥
اووه ویشتم لوست	لرغوني ا ثار	۱٤۳
اته ویشتم لوست	د هنري نثر ډولونه	۱٤۸
	وییپانګه	۱٥۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوِیہ خدایہ، لوِیہ خدایہ!

د بیټ نیکه پر دې مناجات د کتاب لومړی لوست پیلوو. د ټولو چارو واک د لوی خدای ﷻ په لاس کې دی. بنده باید تل له خدای ﷻ مرسته وغواړي. الله ﷻ ته مناجات او زاري د برې او نېکمرغۍ لامل ګرځي.

- مناجات څه ته وايي او موضوع يې څه وي؟
- تاسو بیټ نیکه پېژنئ او د هغه مناجات مو اورېدلی دی؟
- د بیټ نیکه دغه دعا يا مناجات له نورو حمدونو څخه څه توپير لري؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

لویه خدایه، لویه خدایه!
ستا په مینه په هر ځایه
غر و لار دي درناوي کې
ټوله ژوي په زارۍ کې
دلته دي د غرو لمنې
زموږ کېږدۍ دي پکې پلنې
دا وګړي ډېر کړي خدایه!
لویه خدایه، لویه خدایه!

دلته لږ زموږ اوربل دی
ووړ کور کې دی، ووړ بورجل دی
مینه ستا کې موږ مېشته یو
بل د چا په مله تله نه یو
هسك او ځمکه نغښته ستا ده
د مړو وده له تا ده
دا پالنه ستا ده خدایه!
لویه خدایه، لویه خدایه!

(بېټ نیکه)

(c) ketabton.com: The Digital Library

د متن لنډیز:

بیټ نیکه په خپل دغه مناجات کې د لوی خدای ﷻ دربار ته د دعا لاسونه پورته کوي او داسې هیله کوي: زموږ زړونه یوازې او یوازې ستا له مینې ډک دي او د بل چا په پله نه یو روان، زموږ په ولس ورحمېږې. دوی را ډېر کړه، ځکه چې هسک او ځمکه ستا دي او د هر څه وده او پالنه ستا له لوري ده.

د شاعر پېژندګلوي:

بیټ نیکه زموږ له نومیالیو نیکونو څخه دی. ژوند یې د ۳۰۰ او ۴۰۰ هـ . ق. کلونو تر منځ اټکل شوی دی. تر ټولو پخوانی کتاب چې د بیټ نیکه په اړه موږ ته معلومات راکوي، د سلیمان ماکو ((تذکرة الاولیاء)) دی. د تذکرة الاولیاء کتاب تر ۶۱۲ هـ . ق. راوروسته لیکل شوی دی.

وایي چې بیټ نیکه د کسي (سلیمان) غره په لمنو کې اوسېده او تل به د خدای ﷻ پر عبادت بوخت و. هغه د خپلې قبیلې مشر، روحاني شخص او مشهور ولي و. دغه راز بیټ نیکه شاعر هم و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

فعالیتونه

۱ـ تر ښوونکي وروسته دې څو زده کوونکي په وارسره مناجات د ټولګیوالو په وړاندې ولولي.

۲ـ څو زده کوونکي دې د دغه مناجات د مفهوم په اړه خبرې وکړي.

۳ـ هر زده کوونکی دې په مناجات کې صفتونه په نښه او په ټولګي کې دې په لوړ آواز ووایي.

٤ـ په پورتني مناجات کې نومونه په نښه کړئ او ووایاست چې څو ډوله نومونه مو پیدا کړل؟

٥ـ په ساده ډول د حمد، مناجات او نعت توپیر په څو کرښو کې ولیکئ او خپلو ټولګیوالو ته یې واوروئ.

٦ـ زده کوونکي دې لاندې لغتونه معنا او په جملو کې وکاروي.

درناوی، ژوي، بورجل، مېشت، نغښته، پالنه

۷ـ زده کوونکي دې په خپلو کتابچو کې ستونزمن لغتونه په جملو کې استعمال کړي.

کورنۍ دنده

زده کوونکي دې په کور کې د دې درس اصلي مطلب په خپلو کتابچو کې ولیکي.

په تاسو کې هغه څوك غوره دی چې د هغه د لاس او ژبې له ضرر
خخه بل مسلمان په امان وي.
((حدیث شریف))

(c) ketabton.com: The Digital Library

نعت

تاسي په لومړي لوست کې مناجات ولوست. مناجات هغې وينا ته ويل کېږي چې په هغه کې د خدایﷻ له درباره د څه غوښتني او دعا لاسونه پورته کېږي. اوس تاسي نعت لولئ، په نعتيه شعرونو کې د محمدﷺ صفت او ستاينه کېږي. مناجات او نعت زياتره منظوم وي، خو کله کله منثور هم وي.

نعت څه ته وايي؟

- تاسي کوم نعتيه کلام اورېدلی يا لوستلی دی له مناجات سره څه توپير لري؟
- آيا مناجات او نعت منثور هم وي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

بنیادمو کې دې نښته دی همسر څوک
پرېښتو کې دې هم نه دی برابر څوک
د معراج په شپه جبرئیل هم پاتې راغی
کله تلی شي هم کا به د افسر څوک
سپوږمۍ هم ورته حیرانه دوه ټوکړې شوه
اشارې نه د نبي دی ناخبر څوک
لات، منات، عزا[۱] همه خاورې په سر شول
اخیستلی شي له حق سره ټکر څوک
ابو جهل[۲]، بولهب[۳] ټول خوار و زار شول
څنګه کړي مقابله د پیغمبر ﷺ څوک
ستا صفت د لویې څوک پوره کوی شي
احاطه به د برېښنا وکړي د لمر څوک
د اسرې ځای مو هم ته یې محمده ﷺ
زموږ مه شه په دنیا کې بل رهبر څوک
خپل پردي ورته په عدل کې یو شان وو
ثاني نشته د عادل خیر البشر[٤] څوک
(لنګر بي بي)

لنګر بي بي د پښتونخوا د اشنغر د سیمې شاعره ده. د نوموړې شاعرې په اړه په ادبي تذکرو کې ډېر معلومات نشته. د فقیر محمد عباس قادریه په (خواږه نعتونه) نومي کتاب کې یې ځینې نعتونه راغلي دي. موږ هم پورتنی نعت له دغه کتاب څخه اخیستی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د متن لنډيز:

په پورتني نعت کې دا څرګنده شوې ده چې حضرت محمدﷺ د الله ﷻ تر ټولو غوره بنده او استازی دی. حضرت محمدﷺ تر ټولو وروستنی پیغمبر دی، د نبوت لړۍ پرې ختمه ده. الله ﷻ د هغه د نبوت د پخلي لپاره له هغه څخه ځينې معجزې صادرې کړې. لومړنۍ معجزه يې دا وه چې د رسول الله ﷺ له زوکړې سره سم د کفارو ستر بتان لکه: لات، منات، عزا او نور پر ځمکه را پرېوتل.

د معراج په شپه رسول اللهﷺ د جبرايل (ع) په ملګرتيا له مسجد اقصیٰ څخه د اللهﷻ په امر آسمانونو ته وخوت او له الله ﷻ سره يې خبرې وکړې. همدارنګه په کوچنيوالي کې د هغه د مبارکې سينې څيرل او د هغې پرېمنځل هم يوه معجزه وه. د رسول الله ﷺ بله معجزه دا وه چې سپوږمۍ د هغه په امر دوه ټوټې شوه او بېرته سره يو ځای شوه. په نعت کې د رسول الله ﷺ ستاينه او صفت راغلی او د هغه مقام څرګند شوی دی.

څرګندونې

۱- لات، منات، عزا: دغه درې مشهور بتان وو چې کفارو به ورته سجدې کولې.

۲- ابو جهل: د محمدﷺ سر سخت مخالف و چې تر مرګه مسلمان نه شو.

۳- ابولهب: دا هم د محمدﷺ سخت مخالف، او د اسلام دښمن و.

٤- خيرالبشر: تر ټولو انسانانو غوره (حضرت محمد ﷺ)

(c) ketabton.com: The Digital Library

فعالیتونه

۱- زده کوونکي دې شعر په وارسره ولولي او د دې نعت مفهوم دې په خپلو خبرو کې ووايي.

۲- زده کوونکي دې لاندې بيتونه معنا کړي او ودې وايي چې په دغو بيتونو کې کومو پېښو ته اشاره شوې ده.

د معراج په شپه جبريل همرکاب راغی
کله تلی شي همرکابه د افسر څوک
سپوږمۍ همورته حيرانه دوه ټوټې شوه
اشارې نه د نبي دی نا خبر څوک

۳- زده کوونکي دې په شعر کې نومونه پيداکړي او څرګنده دې کړي چې په شعر کې کوم ډول نومونه راغلي دي.

٤- زده کوونکي دې د دې کتاب له وييپانګې (لغتنامې) څخه د دې لغتونو معنا پيدا او بيا دې په جملو کې استعمال کړي: معراج، افسر، احاطه، همسر.

کورنۍ دنده

زده کوونکي دې د حضرت محمد ﷺ د ستاينو په اړه په شپږو کرښو کې يوه ليکنه وکړي.

حضرت محمد ﷺ د ټول بشريت د لارښوونې لپاره راستول شوی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپلواکي

خپلواکي او ازادي د خدایﷻ یو لوی نعمت دی، د ژوندانه یوه ستره نېکمرغي ده.

انسان ازاد پیدا شوی او له ازادۍ سره مینه لري.

انسان ته خپلواک ژوند له هر څه نه غوره ښکاري. د خپلواکۍ یو ساعت د بلواکۍ له ټول عمر نه غوره دی. خپلواکي او د خپلواکۍ ساتل د هر ملت د ژوندانه یو بنیادي توکی دی. ازادي په توره اخیستل کېږي او په پوهه او تدبیر ساتل کېږي.

لکه چې خوشحال بابا ویلي دي:

ازادي تر پاچاهیه لا تېرې کا

چې د بل تر حکم لاندې شي زندان شي

- خپلواکي څه ته وایي؟
- افغان ولس څنګه له انګریزانو څخه خپله خپلواکي ترلاسه کړه؟
- د کوم پاچا په وخت او په کوم کال کې د افغانستان خپلواکي اعلان شوه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د انگرېزانو تر يرغل وروسته هم افغانستان يو اشغال شوی هېواد نه و. له يرغل سره سم افغانانو د خپلواکۍ لپاره سربښندونکې مبارزې پيل کړې. له انگرېزانو سره يې درې لويې جگړې وکړې او هيڅکله يې د هغوی ښکېلاک ته غاړه کېښنښوده.

په ۱۲۹۸ هـ . ش . کال کې افغانانو د غازي امان الله خان په مشرۍ خپله سياسي خپلواکي اعلان کړه او له اوږدو جگړو او بيا خبرو اترو وروسته انگرېزانو هم د افغانستان خپلواکي په رسميت وپېژندله.

افغانستان په ختيځ کې لومړنی هېواد و چې د نړۍ د هغه وخت له زبر ځواک (ستر قوت) يا انگرېزانو څخه يې د ډېرو سربښندنو په بدله کې خپلواکي تر لاسه کړه. افغانان د ختيځ د ډېرو هېوادونو او ولسونو لپاره د آزادۍ د اتلانو په توگه وپېژندل شول او د آزادۍ غوښتنې ولولې يې نورو ته هم ورورسولې.

خپلواکي د يو هېواد د خلکو حق دی، خو دغه حق بايد په خپله ولسونه خپل کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغانانو له نېکه مرغه د خپل ټول تاریخ په اوږدو کې د دغه حق لپاره مبارزې کړې دي او تر لاسه کړی یې دی.

د بلواکۍ پر ضد مبارزه د انسان په خټه کې اغږل شوې ده. د وطن احساس، د خپلواکۍ احساس او د آزاد ژوند احساس زموږ د ولس له سترو ښېګڼو څخه دی. نومیالی شاعر او لیکوال ګل پاچا الفت څه ښه وایي:

یو پټ غلی احساس دی چې آرام مې نه پرېږدي
په اور مې کړوي لکه چې خام مې نه پرېږدي
جرات مې زیاتوي دومره په ځان یمه پوه شوی
غافل له خپله حقه او غلام مې نه پرېږدي

زموږ ډېرو شاعرانو د خپلواکۍ په ارزښت او د آزاد ژوند په ستاینه کې شعرونه او نظمونه ویلي دي. په دغو شعرونو کې که له یوې خوا د خپلواکۍ ارزښتونه څرګند شوي دي، له بلې پلوه دافغانانو هغو اوږدو مبارزو او سرښندنو ته هم درناوی شوی دی چې په بېلا بېلو دورو کې یې د یرغلګرو او ښکېلاکګرو په وړاندې کړې دي.

فضل احمد خان غر افغان وایي:

واورئ ای په مخ د ځمکې اوسېدونکو
له آسمانه چې آواز راځي د څه دی
د آزاد ژوند یو ساعت په حقیقت کې
د غلام د همېشه ژوندون نه ښه دی

د نومیالي لیکوال او شاعر شهید محمد موسیٰ شفیق د یو اوږد شعر څو برخې په دې ډول دي:

زه د آزادۍ د شمعې اور ته پروانه یمه
زده یمه تاریخ ته خوندوره افسانه یمه
تل د سمندر د زماني کې دردانه یمه
موج مې جذبې وهي یو سیند بې کرانه یمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

تېر يمه له سرنه په ناموس او ننګ فدا يمه
داغ د آزادۍ نه کوم کړکه آزاد پا يمه
زه هغه غازي يم چې څو ځله شهيد شوی يم
يا يم پيدا شوی که کوم ځلې فقيد شوی يم
موږ سره ترلي د يووالي په زنځير يو تول
يوه د خپلې خاورې په تنظيم او په تدبير يو تول
عشق د خپلواکۍ مې په سينه کې په هاها وي تل
پاك مې احساسات دي آزادي مې تمنا وي تل
خير د بشر غوارم امنيت مې تقاضا وي تل
ماسره چې نښلي بدبختي د هغه چا وي تل

رښتيني آزاد او ويښ ملتونه هغه دي چې د خپلواکۍ له ترلاسه کولو وروسته د خپل هېواد د جوړونې، بيا رغاونې، پرمختګ او د خپل ژوندانه د هوساينې لپاره نه ستړې کېدونکې هڅې او هلې ځلې وکړي، ځکه رښتيني خپلواکي دا ده چې يو ملت په مذهبي، سياسي، اقتصادي، کلتوري او نورو ډګرونو کې پر ځان متکي وي.
د خپل ژوندانه د هوساينې لپاره په خپله کار وکړي، نورو ته د تمې سترګې ونه نيسي، د ځان، هېوادوالو او هېواد د روا حقونو څخه د دفاع توان ولري.
دا کارونه هغه وخت کېدای شي چې د ملت ټول وګړي سره متحد او يو موټی وي. يو پر بل لورېنه ولري، يو د بل په غم غمجن او په خوښۍ يې خوښ شي. ملي ګټې پر شخصي ګټو غوره وګڼي يعنې که هغه ته زيان او تاوان رسېږي هغه پر ځان ومني، خو د هېواد او هېوادوالو ګټو ته زيان ونه رسوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د متن لنډيز:

خپلواکي او آزادي د خدای ﷻ يو لوی نعمت دی، د ژوندانه يوه ستره ښېکمرغي ده.

هر څوک د آزادۍ حق لري.

افغانانو د خپلواکۍ د بېرته اخيستلو په مبارزه کې له انګرېزانو سره درې لويې جګړې وکړې او په ۱۲۹۸ هـ . ش. کې يې د غازي امان الله خان د واکمنۍ په دوره کې خپله سياسي خپلواکي بېرته تر لاسه کړه.

خپلواکي په ملي يووالي او د ژوندانه په ټولو ډګرونو کې په زيار ګالنې سره ساتل کېږي. په ځانګړي ډول په اقتصادي ډګر کې بايد يو ملت دومره زيار وباسي چې نورو ته د تمې لاس وراوږد نه کړي، ځکه تمه ده چې له خپلواکو ملتونو څخه هم مريان جوړوي.

څرګندوني

ختيځ: په دې متن کې له ختيځ څخه موخه هغه سيمې او هېوادونه دي چې د نړۍ په ختيځه برخه کې پراته دي، لکه: د هند لويه نيمه وچه، جاپان، ايران د منځنۍ آسيا هېوادونه او نور...

زبرځواک: په ځانګړو وختونو کې ځينې هېوادونه له اقتصادي، سياسي او پوځي پلوه د نړۍ تر نورو ټولو هېوادونو ډېر پياوړي وي. دغوپياوړو هېوادونو ته د خپل وخت زبرځواک يعنې ستر قوت وايي، لکه په ۱۸ مه او ۱۹ مه پېړۍ کې لويه بريتانيا (انګلستان)، يا له دويمې نړيوالې جګړې مخکې جرمني.

(c) ketabton.com: The Digital Library

فعالیتونه

۱ـ زده کوونکي دې له ښوونکي څخه وروسته د متن ځینې برخې وار په وار ولولي او د آزادۍ په مفهوم دې ټولګیوالو ته خبرې وکړي.

۲ ـ زده کوونکي دې په متن کې د راغلو شعرونو معنا په خپلو کتابچو کې ولیکي او په ټولګي کې دې واوروي. هر زده کوونکی دې د یو، یو شاعر شعر په پام کې ولري، خو د شاعرانو د شعرونو وېش به د ښوونکي له خوا کېږي.

۳ـ زده کوونکي دې د (الف) بکس د لغتونو مترادف په (ب) بکس کې پیداکړي.

(الف)	(ب)
خپلواکي	غلام
آبادي	آزادي
بلواکي	غلامي
قرباني	سرښندنه
مریی	رغاونه

٤ـ افغانانو ولې درې ځلې له انګرېزانو سره جګړې وکړې؟

٥ـ په متن کې ستاینومونه (صفتونه) په نښه کړئ.

٦ـ د خپلواکو او ناخپلواکو ملتونو د حال په اړه خپل نظر څرګند کړئ.

۷ـ زده کوونکي دې د آزادۍ په اړه د کوم بل شاعر نثر او یا ښتو لنډۍ په ټولګي کې ووایي.

کورنۍ دنده

د خپلواکۍ د جګړې په اړه یو په زړه پورې مطلب ولیکئ او بلې ورځې ته یې په ټولګي کې واوروئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حضرت عمر فاروق رضي الله عنه عدالت

د رسول الله ﷺ تر رحلت وروسته د راشدينو خليفه ګانو دوره وه. لومړی خليفه حضرت ابوبکر صديق رضي الله عنه، دويم حضرت عمر فاروق رضي الله عنه، دريم حضرت عثمان رضي الله عنه او څلورم حضرت علي(کرم الله وجهه) و. دغه څلور واړه د رسول الله ﷺ د يارانو په نامه شهرت لري. په دې څلور واړو خليفه ګانو کې هر يو د يوې ځانګړنې له مخې ځانګړې شهرت لري.

حضرت عمر فاروق رضي الله عنه د خلافت د چارو د ښې سنبالتيا او عدالت له امله ډېر مشهور دی چې تر اوسه يې د نړۍ کې بل سارى نه دى ليدل شوى.

- عدالت څه ته وايي؟
- که د حضرت عمر فاروق رضي الله عنه د عدالت يوه لنډه کيسه مو زده وي ويې واياست.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د جهالت په دوره کې چې د عربو د ژوندانه هر ډګر ناپوهۍ او باطل پرستۍ نیولی و، ژوندی نجونې پکې ښخیدې، بتانو ته سجدې کیدې، غلاګانې، شوکې او قتلونه کیدل، د اسلام راتګ داسې یوه معجزه وکړه چې دغه خلک یې په ډیره لږه موده کې داسې سره متحد کړل چې د دنیا لوی لوی سلطنتونه یې د بیرغ په وړاندې سلامي شول.

څه دپاسه ۱٤ سوه کاله دمخه د عربستان په وچو شګلنو دښتو کې یو منظم او غښتلی امت جوړ شو په لږه موده کې یې د هغې زمانې سترو او ځواکمنو باطل پرستو سلطنتونو ته ماتې ورکړه. په شام، روم، فارس، افریقا، اروپا او د چین په ځینو ځایونو کې یې د توحید او حق پرستۍ رڼا خپره کړه. د عدل، انصاف او آزادۍ داسې یو نظام یې پکې پلی کړ چې دا نن یې هم په نړۍ کې ساری نه لیدل کیږي.

دا ټولې بریاوې د اسلام د پیغمبر حضرت محمد ﷺ د تعلیماتو او د هغه مبارک د یارانو او اصحابو د ایماندارۍ، صداقت، زیار او کوښښ له برکته د مسلمانانو په برخه شوې وې.

د رسول الله ﷺ یاران او اصحاب د اسلامیت او انسانیت غوره بېلګې او مثالونه دي.

دوی نه یوازې د اسلام بلکې د انسانیت په تاریخ کې لوړ مقام لري. د نړۍ زیاتره پوهان، عالمان، فیلسوفان یا په بله وینا د علم او عقل خاوندان او حقیقت منونکي په دغه حقیقت اعتراف کوي.

نن هم که موږ مسلمانان د الله ﷻ په احکامو، د حضرت محمد ﷺ په لارښوونو او د اصحابو کرامو په کړنو عمل وکړو، نو ډېر ژر به وکولای شو چې د اسلام هغه پخوانی شان او شوکت یو ځل بیا راژوندی کړو.

حضرت عمر فاروق رضي الله عنه د خطاب زوی او د رسول الله ﷺ د لویو اصحابو له ډلې څخه و.

حضرت عمر فاروق رضي الله عنه ته د حضرت ابوبکر صدیق رضي الله عنه تر وفات وروسته په (۱۳ هـ . ق . کال) کې د خلافت واګې وروسپارل شوې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حضرت عمر رضي الله عنه د خلافت په وخت کې ډېر فتوحات وشول. ډېرې سیمې د اسلامي خلافت په واک کې راغلې. د ده په وخت کې د اسلامي خلافت په سیمو کې ډېر امن او امان و او وګړو په ډاډ سره ژوند کاوه. لامل (سبب) يې د حضرت عمر فاروق رضي الله عنه سیاست، تدبیر او عدالت و. حضرت عمر فاروق رضي الله عنه د اسلامي حکومت ستنې (چې حضرت محمد صلی الله علیه وسلم ودرولې وې) داسې ټینګې کړې چې لړزېدل يې ناشوني وو. د اسلامي عدل پر بنسټ يې د خلافت چارې داسې تنظیم کړې چې د نړۍ هیڅ یو نظام ورسره سیالي نه شوه کولای.

حضرت عمر فاروق رضي الله عنه د خپل خلافت په ټوله موده کې د یوه وېښته هومره هم له عدالته تېری ونه کړ. شتمن او غریبان، چارواکي او ولسي وګړي هغه ته د عدل او انصاف په بهیر کې یو شان وو.

حضرت عمر فاروق رضي الله عنه یو ځل د حج په ورځو کې ټول چارواکي راوغوښتل، په عامه غونډه کې ودرېد او ويې ویل: که څوک له دوی څخه شکایت لري ودې وايي.

په دې غونډه کې د مصر والي عمروبن عاص رضي الله عنه او نور لوی لوی چارواکي هم حاضر وو. یو کس ودرېد او ويې ویل: فلاني حاکم پرته له کوم جرمه سل درې ووهلم.

حضرت عمر فاروق رضي الله عنه وویل: پاڅېږه او خپل کسات ترې واخله!

حضرت عمروبن عاص رضي الله عنه وویل: ای امیرالمؤمنینه! په دې کار سره به ټول حاکمان بې زړه شي. حضرت عمر فاروق وویل: له دې پرته بله لاره نشته او عارض ته يې بیا وویل: راولاړ شه او خپل کسات ترې واخله! عمروبن عاص د عارض څنګ ته ورغی او هغه يې په دې راضي کړ چې سل دیناره واخلي او له دعوې تېر شي.

یوه ورځ د قریشو مشران د حضرت عمر فاورق رضي الله عنه د لیدلو لپاره راغلل، صهیب، بلال، عمار رضي الله عنهم او نور کسان لا د مخه حاضر وو چې زیاتره يې آزاد شوي مریان وو. نوبت يې د مخه و، نو حضرت عمر فاروق رضي الله عنه لومړی آزاد شوي مریان خپل حضور ته ومنل او د قریشو مشران منتظر پاتې شول.

ابوسفیان چې د جهالت په وخت کې د خپلې قبیلې مشر و، دا کار ورته ښه ونه ایسېده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویې ویل: سبحان الله! مریانو د خلافت له دربار اجازه وموندله او موږ انتظار باسو. د یو شمېر نور کسانو چې د ابوسفیان همفکره وو، دا کار خوښ نه شو، خو یو شمېر نورو د عدالت راز پېژندونکو وویل: موږ باید له حضرت عمر فاروقﷺ څخه شکایت ونه کړو، اسلام ټولو ته په یوه آواز بلنه ورکړه، څوک چې د خپلې بدمرغۍ له امله وروسته پاتې شول، نن هم باید وروسته پاتې شي.

د قادسیې له جګړې وروسته چې معاشونه ټاکل کېدل، ټول قبیلوي امتیازات یې له پامه وغورځول او یوازې اسلامي ورتیاوې یې په پام کې ونیولې، د اُسامه بن زید معاش یې د خپل زوی عبدالله تر معاش زیات وټاکه. عبدالله وویل: والله اُسامه په هیڅ جنګ کې تر ما نه دی مخکې شوی. حضرت عمر فاروق ﷺ وویل: مګر هغه پر رسول الله ﷺ تر تا ډېر ګران و.

یو ځل د غنیمت مال راغی. اُم المؤمنین حضرت حفصه(رضی الله عنها) چې د حضرت عمر فاروق ﷺ لور او د رسول الله ﷺ بي بي وه، خپل پلار ته ورغله او ویې ویل: څه چې زما حق وي راېې کړه! حضرت عمر فاروق ﷺ وویل: لورجانې! ته زما په ځانګړي مال کې حق لرې، دا د غنیمت مال دی، آیا ته غواړې چې پلار دې تېری وکړي؟!

حضرت حفصه(رضی الله عنها) حیرانه شوه، له ځایه پاڅېده او لاړه.

د حضرت عمر فاروق ﷺ په دوره کې د خلافت در بار ته د نژدې کېدو معیار یوازې عدالت او ريښتینولي وه. وایي چې یوه ورځ عمر فاروق ﷺ د خپل خلافت په دوره کې د شپې ګرځېده چې د خلکو له احواله ځان خبر کړي. ستړی شو؛ یوه دېوال ته یې ډډه ولګوله، د انګړ دننه د یوې ښځې او نجلۍ خبرې اورېدل کېدې. ښځې نجلۍ ته وویل: لورې په شېدو کې اوبه واچوه.

لور یې وویل: ولې ته د امیرالمؤمنین له حکمه نه یې خبره چې هغه په دې کار بندیز لګولی دی.

مور یې بیا ټینګار وکړ: پاڅېږه او په شېدو کې اوبه ګډې کړه، نه مو خلیفهویني او نه د هغه کوم عسکر.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لور يې وويل: که خليفه مو نهويني، نو الله جَلَّ جَلاَلُهُ خو مو ويني، زه دا کار هيڅ کله نشم کولای چې مخامخ دې د هغه خبره ومنم او په پټه دې د هغه د خبرې خلاف کار وکړم.
په همدې سوال ځواب دا نجلۍ عمر فاروق ته ډېره سپېځلې ښکاره شوه، نو خپل زوی عاصم ته يې په نکاح کړه. له دې سپېځلې نجلۍ چې کومه لور وزېږېده، ام عاصم يې وبلله.
ام عاصم د خليفه مروان زوی عبدالعزيز په نکاح کړه او عمر بن عبدالعزيز ترې وزېږېد، هغه ځوک چې يو ځل بيا يې د خپل نيکه حضرت عمر فاروق رضي الله عنه د عدالت بېلګه نړۍ ته وړاندې کړه.

د متن لنډيز:

حضرت عمر فاروق رضي الله عنه داسې عادل خليفه و چې د ځوارلس سوو کالو په اوږدو کې د هغه په څېر بل عادل خليفه پيدانشو. د هغه په خلافت کې ټول انسانان له خپلو روا حقونو څخه برخمن وو. په هيچا ظلم او تيری نه کېده او دچا حق بل ته نه ورکول کېده. د اسلامي قوانينو په وړاندې ټول سره برابر وو.
موږ هم بايد د رسول الله صلی الله عليه وسلم او دهغه د اصحابو په امرونو او کړنو عمل وکړو. په ټولنه کې عدالت او رښتينولي رامنځ ته کړو او د اسلامي ورورولۍ پر بنسټ د هر چا حق په پام کې ونيسو. دبې عدالتۍ مخه ونيسو او يوه با انصافه او عادله ټولنه جوړه کړو.

فعاليتونه

۱ـ زده کوونکي دې د ښوونکي له لوستلو نه وروسته په وار سره متن ولولي او بيا دې هر يو د حضرت عمر رضي الله عنه د عدالت په اړه خبرې وکړي.
۲ـ زده کوونکي دې په متن کې راغلي پېښې په خپلو کتابچو کې وليکي او بيا دې په

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټولګي کې واوروي.

۳ـ زده کوونکي دې د لاندې لغتونو معنا د کتاب په پای کې پیدا او په جملو کې دې استعمال کړي.

رحلت   خلیفه   عدالت   نظام

٤ـ زده کوونکي دې د راشدینو خلیفه ګانو نومونه په تاریخي ترتیب پخپلو ځایونو کې ولیکي.

حضرت علي(کرم الله وجهه)، حضرت عمر فاروق رضي الله عنه، حضرت ابوبکر صدیق رضي الله عنه، حضرت عثمان رضي الله عنه.

۱ـ..................... ۲ـ..................... ۳ـ.................

٤ـ..........................

٥ـ زده کوونکي دې د لاندې لغتونو ضد کلمې پیداکړي.

امن   عدل   شتمن   مربی

٦ـ زده کوونکي دې په متن کې مفرد نارینه نومونه په نښه کړي.

۷ـ حضرت عمر فاروق رضي الله عنه هغه بې وزله شېدې خرڅوونکې نجلۍ ولې خپل زوی عاصم ته په نکاح کړه؟

کورنۍ دنده

زده کوونکي دې په یوه ټولنه کې د عدل او انصاف پر ارزښت او اهمیت د کتابچې د نیم مخ په اندازه یو مطلب ولیکي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښځو حقونه

زده کوونکي باید په دې پوه شي چې ښځې زموږ د ټولنې یوه برخه ده. د اسلام له نظره او هم د اساسي او مدني قوانینو له مخې باید د ښځو حقونو ته په درنه سترګه وکتل شي.

د ښځو په مقابل کې هر ډول ناوړه سلوک او تاوتریخوالی د اسلامي قوانینو او د ټول بشریت له قوانینو او ارزښتونو سره مخالف ګڼل کېږي.

- تاسې د ښځو د حقونو په اړه څه معلومات لرئ؟
- که په ټولنه کې ښځه نه وای، نو څه به پېښ شوي وای؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بشر په حقونو کې د ښځو حقونو ته زیاته پاملرنه شوې ده. د نړیوالو ارزښتونو پربنسټ دولتونه مکلف دي چې د منل شویو اصولو له مخې د ښځې حقونو ته په درنه سترګه وګوري او د ژوند ټول امکانات ورته برابر کړي.

د بشري حقونو د نړیوالو تړونونو له مخې ښځې په ټولنیز او اقتصادي فعال ګډون کې له نارینه وو سره یو شان حقونه لري او په ټولنه کې له ټولو مادي او معنوي امتیازاتو څخه برخمنې کېږي.

ښځو ته د هغوی حقونه ورکول او درناوی کول، د هوسا، مترقي او خوشحاله ټولنې ضمانت کوي، ځکه چې متقابل احترام او غوره چلند د نارینه او ښځې تر منځ مینه او محبت را منځته کوي او د نېکمرغه ژوند لپاره لار هواروي.

د مدني قوانینو له مخې د ښځو د حقونو منل، هغوی ته دا امکان برابروي چې د هېواد په سیاسي چارو کې ګډون وکړي. آن تر دې چې د خپل هېواد مشران په خپله خوښه وټاکي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښځو ته د هغوی دحقونو د ورکولو په لړ کې دا هم باید ومنل شي چې هغوی دخپلو حقونو دلاس ته راوړلو لپاره دولتي ادارو ته لاړ ولري او هم د ضرورت له مخې وکړای شي چې وکیل ونیسي.

خدای پاک فرمایي چې (ښځې ستاسې لباس او تاسو د هغوی لباس یاست)، د لوی خدای ﷻ له دې وینا څخه څرګندېږي چې ښځه او نارینه یو د بل لپاره د جامو حیثیت لري. څرنګه چې جامې د انسان بدن پټوي او حیا یې خوندي ساتي، همداشان نارینه د ښځې او ښځه د نارینه لپاره د عیبونو د پټولو، نیمګړتیاوو کې یو له بل سره مرسته کوونکي دي، نو ویلای شو چې یو د بل لپاره لازم او ملزوم دي.

زده کړه اوتعلیم هم د ښځو اسلامي او مدني منل شوی حق دی چې باید په پام کې ونیول شي.

له همدې امله د ښځو حقونه منل او هغوی ته د درنښت په سترګه کتل، د ټولنې د هر غړي ملي، اسلامي او بشري دنده ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تجربو دا ثابته کړې ده چې له ښځو سره ښه چلند او نېک خوی، هغوی دې ته اړباسي چې له نارینه وو سره په کړو وړو کې له ښه چلند نه کار واخلي.

له ښځو سره ناوړه سلوک د اسلام له نظره مردود او غندل شوی دی.

ښځه هغه موجود دی چې د ژوندانه په ټولو برخو کې له نارینه و سره اوږه پر اوږه برخه لري. ښځه مور ده او مور د ټولنیزو چارو په ټولو اړخونو کې شریکه ده. زموږ د هېواد یو زیات شمېر ښځې پر نورو برخو سربېره د ادب په برخه کې هم ستره ونډه لري. شعري ټولګې، ادبي نثرونه، ناولونه، ډرامې، کیسې او نورې راز، راز لیکنې یې ټولنې ته وړاندې کړې دي چې د ټولنې په سمون، اصلاح او رغاونه کې پوره اغېز لري.

د دې تر څنګه ښځینه لیکوالو او شاعرانو په خپلو اثارو کې د ښځو د حقونو غږ هم پورته کړی دی او د ښځو د ژوندانه ناخوالې یې په خپلو شعرونو او نثرونو کې انځور کړې دي چې په دې توګه یې د ښځو د ذهنونو په روښانتیا کې خپله دنده سرته رسولې ده. دلته د یوې لیکوالې مېرمن ((عظمت)) د نثر یوه بېلګه را اخلو چې پورتنی موضوع ته یې پکې انعکاس ورکړی دی.

ته لرم یې!

زه ښځه یم ته نارینه یې ... لیکن خبر یې چې ته څنګه نارینه شوې!؟

که ته فکر وکړې، نو یوه زمانه وه، داسې زمانه چې ته هیڅ هم نه وې ... هو ... ته هیڅ نه وې بالکل په نشت حساب وې.

ما تا له د خپل زړه غوښې او د ځیګر وینه درکړه. لوی انسان مې کړې، انسان مې درنه جوړ کړ. لیکن نن چې ته نارینه شوې، ستا په متو کې زور پیدا شو، ته له مانه زما حق شوکوې. زما مړی خپه کوې او ما خورې، ولې!؟

صرف په دې وجه چې زه ښځه یم!؟ کمزورې یم!؟ او د خپلو متو زور مې د زړه د غوښې او د ځیګر د وینې په شکل ستا متو ته درکړی دی!؟ آیا دا نر توب دی!؟ ... دا انصاف دی!؟ ... دا انسانیت دی!؟ ... نه دا نرتوب دی، نه انصاف دی، نه انسانیت دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا د لړم فطرت دی، لیکن ته لړم نه یې، انسان یې او زه ستا مور یم نو د دې لپاره ته د خپل انسانیت ثبوت ورکړه او خپله مور مه خوره.

ښځه په ټولنه کې داسې موجود دی چې له وجود پرته یې د ژوند دوام او بقا امکان نه لري، نو په کار ده چې د اسلامي لارښوونو او مدني قوانینو په رڼا کې د هغوی حقونو ته په درنه سترګه وکتل شي.

د متن لنډیز:

تاسو په پورتني لوست کې ولوستل چې ښځې د اسلامي او مدني قوانینو له مخې دکورنۍ او هېواد په برخلیك کې مهمه ونډه لري. ښځه او نارینه یو له بل پرته نیمګړي دي. ښځې د ټولنې نیمايي برخه جوړوي او په ټولنیزو او اقتصادي چارو کې له نارینه وو سره برابره ونډه لري. د ملي، اسلامي او بشري قوانینو او ارزښتونو له مخې د ښځو حقوقو ته ډېره پاملرنه لا زمه ده.

فعالیتونه

۱ـ زده کوونکي دې پورتنی لوست په وار سره د کتاب له مخې ولولي او نور زده کوونکي دې ورته غوږ ونیسي.

۲ـ لاندې جملې بشپړې کړئ.

ښځې ستاسو .... او تاسې د هغوی .... یاست.

ښځه د ټولنې .... برخه جوړوي، جنت د .... تر پښو لاندې دی.

۳ـ زده کوونکي دې له متن څخه د ښځو حقونه په نښه کړي او ودې شمېري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

٤ـ زده کوونکي دې د متن سخت لغات په وار سره پر تخته وليکي او نور زده کوونکي دې د هر لغت د معنا په اړه خبرې وکړي.

٥ـ زده کوونکي دې په متن کې مؤنث نومونه په نښه کړي او د (ی) ګانو سمه بڼه دې هم په پام کې ولري او په خپلو کتابچو کې دې وليکي .

٦ـ زده کوونکي دې د مېرمن ((عظمت)) د نثر ښېلګه په لوړ غږ ولولي او بيا دې مفهوم په خپلو خبرو کې ووايي.

کورنۍ دنده

د ښځو د حقونو په اړه په کور کې يو لنډ مطلب وليکئ او بله ورځ يې په ټولګي کې واوروئ.

عادل قاضي

يوه ورځ يو سړی قاضي ته راغی او له خپل ملګري څخه يې ورته سر وټکاوه.

خپله دعوه يې ورته په زور او زېر او ډېر مهارت وويله، نو قاضي وويل:

ته په حقه يې.

بله ورځ د هغه سړي ملګری راغی هغه هم قاضي ته خپله دعوه په ډېر مهارت بيان کړه، قاضي وويل:

ته په حقه يې.

د قاضي ښځې چې دا دواړه قضاوتونه واورېدل، نو و يې ويل:

سړيه! دا څه قضاوت دی چې ته يې کوې، دا دواړه کسه په حقه کېدای شي! ؟

قاضي وويل:

بلې سمه ده، ته هم په حقه يې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپږم لوست

ملي يووالی

ملت د يوه بڼ مثال لري. په بڼ کې ډېرې او ښکلا ښيلې ونې وي، هره ونه جلا ګل او جلا مېوه نيسي او هره مېوه جلا ګټې او ځانګړی خوند لري.

لکه بڼ چې له يوې وياليې اوبه کېږي، يو ملت هم ديوه حکومت له خوا اداره کېږي. د يوه هېواد د مېشتو قومونو مجموعې ته ملت ويل کېږي. يو ملت هغه وخت د هوسا او سوکاله ژوند خاوند کېدای شي چې متحد او يو موټی وي.

د ملي يووالي په اړه په دې لوست کې د ګل پاچا الفت يو شعر تاسو لولئ. په دغه شعر کې ملت داسې يو باغ ګڼل شوی چې ښکلا ښيلې ونې يې د ښايست او رنګينۍ ښيلګې دي.

- ملي يووالی څه ته وايي او څه ګټې لري؟
- که په يوه ملت کې يو والی نه وي، زيانونه يې څه دي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه باغ کې وې ولاړې ډېرې ونې
هره پاڼه یې لایق وه د ستاینې
د دوی نیلې یو له بله وې تړلې
غوړ په غوړ یوه چمن کې اوسېدلې
دغه واړه د یوه دهقان د لاس وې
لکه ګوتې د یوه لاس ټیټ و پاس وې
هر یوې بېله مېوه او بېل یې نوم و
رنګ او خوند کې یې توپیر ښکاره معلوم و
مګر دوی لکه د یو ګلشن ګلونه
یو له بله نژدې کړي وو لاسونه
خوا په خوا غاړه په غاړه خوله په خوله وې
له یوې خاورې پیدا د یوه کاله وې
د دې ټولو یو خزان او یو بهار و
ښه او بد یې وو شریك یو یې واکدار و
په حقوقو کې یې هیڅ نه و توپیر
باغبان و په هرې ونې ډېر زهیر
له یوې ویالې اوبه ورته راتللې
په یوه هوا کې ټولې لویدلې
یو له بله یې هر حال کې شرکت و
په تمـــامه معنا یو صحیح ملت و

ارواښاد ګل پاچا الفت

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شاعر لنډه پېژندنه:

پورتني شعر چې د ملي يووالي يوه ښه بېلګه او ښه انځور يې وړاندې کړی دی، د ګل پاچا الفت دی. الفت د معاصرو اديبانو، ليکوالو او شاعرانو په ډله کې د يوه ځانګړي مقام څښتن دی. ډېر کتابونه يې په نثر کې ليکلي دي. شعري کليات يې په افغاني ټولنه کې ډېر مشهور دي. شعرونه يې تل ژوندي ښه لري. له هر وخت او حالاتو سره سمه شاعري ده. نثرونه يې ډېر ښه او ژور مفهومونه او پيغامونه لري. د الفت نثرونه د ټولو خوښېږي.

د متن لنډيز:

د ملت ټول وګړي د اساسي قانون په وړاندې برابر دي. يعنې توکم، ژبه، رنګ او مذهب يې په پام کې نه نيول کېږي.

ټول د اساسي قانون له ښېګڼو برخمن وي. که يو هېواد يو کور وبولو، نو وګړو ته يې ملت ويلای شو. ژوندي ملتونه خپل ملي ارزښتونه لکه ملي دودونه او روايات، ملي ادب او ملي ژبه، ملي ذوقونه، ملي اخلاق، ملي موسيقي او نور په ډېره ښه توګه ساتي. يو مهذب ملت له نورو ملتونو څخه علم، فن او صنعت اخلي، خو خپلې ملي ځانګړنې ساتي.

د افغانستان قومونه په ګډه افغان واحد ملت جوړوي. هر څوک چې د افغانستان تابعيت ولري، افغان بلل کېږي، يعنې د افغان کلمه د افغانستان هر وګړي ته ويل کېږي.

افغان واحد ملت له بېلا بېلو قومونو څخه جوړ دی. په افغانستان کې مېشت قومونه ټول يو له بله سره وروڼه دي. په خپلو منځو کې ښې اړيکې لري. د افغانستان د ډېرو ولايتونو په بېلابېلو سيمو او بېلابېلو کلو کې د افغان واحد ملت بېلا بېل توکمونه اوسېږي او په ډېرې خوشحالۍ ګډ ژوند سره کوي.

په ځانګړې توګه د ګل پاچا الفت شعر هم د ملي يووالي مفهوم څرګندوي. شاعر ملي يووالی له يوه باغ سره تشبه کړی، لکه څنګه چې په باغ کې مختلفې ونې وي او

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېلا بېل رنګونه او مېوې لري، خو بیا هم له یوې ویالې څخه اوبه کېږي او یو له بل سره پیوند لري، همداسې په یو هېواد کې هم بېلا بېل قومونه ژوند کوي، خو د یو واحد ملت په نامه یادېږي. د دوی ګټه او تاوان، غم او خوشحالي او ویاړونه سره شریک وي، یو له بله هیڅکله نه شي بېلېدای.

فعالیتونه

۱ــ زده کوونکي دې له ښوونکي وروسته په خپل وار سره شعر ولولي.

۲ــ زده کوونکي دې د شعر مفهوم په کتابچو کې ولیکي او په وار سره دې په ټولګي کې ولولي.

۳ــ زده کوونکي دې په شعر کې ارتباطي کلمې پیدا او په خپلو کتابچو کې ولیکي لکه: ونه ــ پاڼه...

٤ــ ښوونکی دې زده کوونکي په دوو ډلو ووېشي، هره ډله دې د شعر یو یو بیت وواېي او بله ډله دې هغه معنا کړي.

٥ــ زده کوونکي دې د ملي یووالي په مفهوم لنډې خبرې وکړي.

٦ــ زده کوونکي دې د لاندې کلمو د جمع شکل ولیکي:

۱ــ چمن ۲ــ توپیر ۳ــ واکدار ٤ــ ملت

۷ــ زده کوونکي دې لاندې لغتونه معنا او په جملو کې استعمال کړي:

نیلي، زهیر، توکم، مذهب

کورنۍ دنده

زده کوونکي دې د ملي یووالي په اړه یوه لنډه لیکنه وکړي او هغه دې سبا ته په ټولګي کې واوروي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اووم لوست

د ماینونو او ناچاودو توکو د ښنو پېژندنه

زموږ گران هېواد افغانستان د تېرو جگړو په کلونو کې د تباهیو او ویجاړیو ډگر و. د دغو جنگونو ببلا بېلو خواوو د خپلو مخالفینو د له منځه وړلو او مخنیوي لپاره تل ماینونه ښخول. د کلونو په اوږدو کې پر دغو ښخو شوو ماینونو بوټي راشنه شوي، باد و باران پرې شگې او خاورې اړولې دي. په دې ډول دغه خطرناك او وژونکي څیزونه د انسان له سترگو پټ دي، خو خطر یې زیات دی، انسان او حیوان ټپي کولای او وژلای شي.

د دې لپاره چې د دغه وژونکي څیز له خطره ځان او خپله ټولنه وژغورو، باید د ماینونو نښې وپېژنو او نورو ته یې هم ور وښیو.

- تاسو ماین پېژنئ؟
- تاسې د ماین په اړه څه معلومات لرئ؟
- ماین لرونکي سیمې او له ماین څخه پاکې شوې سیمې په کومو رنگونو نښه کېږي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماینونه او ناچاودي توکي په هرځای کې پیدا کېدای شي. ډېره سخته او ناشوني ده چې ماینونه په سترګو ولیدل شي.

که چېرې تاسو په یوه داسې سیمه کې ژوند کوئ چې ماین پکې وي او یا د ماینونو په سیمه کې تګ راتګ کوئ، نو باید تل مو د ماینونو د علامو او د خطر نښو ته پام وي.

دري ډوله علامې د بېلا بېلو سیمو لپاره موجودې دي :

۱ـ رسمي علامې یا نښې:

هغه علامې دي چې د ماین پاکۍ د دفتر له خوا ایښودل شوې دي او دري رنګونه لري:

- سرې رنګ شوې ډبرې د ماینونو د خطر نښه ده.
- ابي رنګ شوې ډبرې د ناچاودو توکو د خطر نښه ده.
- سپینې رنګ شوې ډبرې د پاکې سیمې نښه ده.

یادې شوې نښې کېدای شي چې پر دېوالونو، د جګړې په لومړۍ کرښه، د سړک ترڅنګ، رنګو شویو ودانیو او نورو سیمو کې وکارول شي.

په ځینو سیمو کې ځینې سیمې ستنې لیدل کېږي چې یوه خوا یې سره او بله خوا یې سپینه رنګ شوې وي. سره خوا د خطر او سپین اړخ یې د پاکې سیمې نښه ده.

۲ـ نارسمي یا سیمه ییزې علامې یا نښې:

هغه علامې دي چې د خلکو له خوا ایښودل شوې دي، لکه:

- د ډبرو او خاورو کوټ یا ځلې.
- هغه نښه چې له لرګي او یا تیږې څخه جوړه شوې او د خطرناکې ساحې پر لور د اشارې په شکل ایښودل شوې وي.
- لرګي، د ونې ښاخونه او نور شیان چې سړک یې بند کړی وي.
- هغه ډبرې چې د سړک او لارې پر غاړه ایښودل شوې وي.
- د چلیپا نښه چې له لرګیو یا نورو شیانو څخه جوړه شوې وي او داسې نور.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۳_ د ماینونو او ناچاودو توکو د موجودیت احتمالي سیمې:

- هغه سیمې چې مخکې د جګړې سیمې وي.
- د ښاریو خرمن او یا هډوکي.
- نظامي مورچې او ښار ځایونه.
- وچ بوټي او هغه ځمکې چې بنې یې بدلون موندلی وي.
- د وسلو او کارتوسو صندوقونه، کارتوس اود پوځي وسایلو خراب شوي پاتې شوني (بقایا).
- د سیمونو بوټي او اغزي لرونکي سیمونه.
- هغه لارې او سړکونه چې کار ترې نه اخیستل کېږي.

د لوست اصلي پیغام:
سرې رنګ شوې ډبرې د ماین د خطر، ابي رنګ شوې ډبرې د ناچاودو توکو د خطر او سپینې رنګ شوې ډبرې د پاکې سیمې نښې دي.
زده کوونکي دې دغه نښې په پام کې ولري او د کور نور کسان او همزولي دې هم په دغو خطرونو پوه کړي.

فعالیتونه

۱_ زده کوونکي دې متن په وار سره ولولي او د ماینونو په اړه دې د درس مفهوم په لنډه توګه ووایي.
۲_ زده کوونکي دې د لاندې رنګونو په اړه یوه یوه کربنه ولیکي چې دغه رنګونه د څه لپاره دي:

۱_ سور　　۲_ سپین　　۳_ ابي

(c) ketabton.com: The Digital Library

۳ـ د ماینونو او ناچاودو توکو احتمالي سیمې په ګوته کړئ.

۱ـ ....

۲ـ ....

۳ـ ....

٤ـ زده کوونکي دې په وار سره د ماینونو په اړه د خپلې سیمې معلومات او پېښې وړاندې کړي.

۵ـ زده کوونکي دې د لاندې جملو تش ځایونه په مناسبو کلمو په پنسل ډک کړي:

- سرې رنګ شوې ډبرې چې د .... د خطر نښه ده.
- ابي رنګ شوې ډبرې چې د .... د خطر نښه ده.
- سپینې رنګ شوې ډبرې د .... نښه ده.

کورنۍ دنده

زده کوونکي دې د ماینونو د پېښو په اړه له خپلې سیمې څخه د کیسې په ډول څو کرښې ولیکي، یعنې که د ماین د چاودلو په اړه یې کومه کیسه اورېدلې وي، یا یې په خپلو سترګو لیدلې وي، په لنډه توګه دې ولیکي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اتم لوست

د امیر شېر علي خان واکمني او د پښتو ژبې وده

امیر شېرعلي خان د افغانستان په معاصر تاریخ کې یو مشهور واکمن دی. د امیردوست محمد خان زوی دی او دوه ځله یې پاچاهي کړې ده.

امیر شېر علي خان علم پالونکی او ترقي خوښوونکی پاچا و. د افغانستان په معاصر تاریخ کې لومړنی پاچا دی چې د پښتو ژبې د علمي او عملي پرمختګ لپاره یې کار کړی دی.

پښتو یې په پاچاهي دربار کې روزلې ده. د ده په دوره کې پښتو کتابونه چاپ شوي او د دې ژبې د ودې او پراختیا لپاره هلې ځلې شوي دي.

- د امیر شېر علي خان د واکمنۍ په وخت کې کوم پرمختګونه وشول؟
- امیر شېرعلي خان پښتو ژبې ته کوم خدمتونه کړي دي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د امیر دوست محمد خان تر مړینې وروسته چې د هغه زوی امیر شېرعلي خان واکمن شو، په هېواد کې د واک پر سر شخړې رواني وې. امیر شېرعلي خان له دغو ستونزو سره سره په خپله دوره کې د هېواد د ترقۍ او علمي سطحې د لوړولو لپاره هڅې کړې دي.

د امیر شېرعلي خان د واکمنۍ په وخت کې لومړی ځل له هند څخه د چاپ لیتوگرافي (ډبرین) ماشینونه راوړل شول. په دې ماشینونو یې کتابونه، جریدې، نور مطبوعات او دولتي پاڼې چاپولې. په کابل کې د امیر شېرعلي خان په وخت کې دوه مطبعې جوړې شوې، یوه یې د شمس النهار او بله د مصطفاوي په نامه یادېده.

د امیر شېر علي خان په وخت کې د شمس النهار جریدې خپرېدل پیل شول. د شته معلوماتو له مخې دا په معاصر افغانستان کې لومړنۍ جریده وه. دې جریدې د نوي فکري غورځنگ د ودې لپاره مطالب خپرول. دغه نوی فکري غورځنگ د سید جمال الدین افغان او سید نورمحمد شاه له خوا رامنځته شوی و.

امیر شیر علي خان د پښتو ژبې ودې ته ځانگړې پاملرنه درلوده. د ده په وخت کې ځینې عسکري کتابونه له انگرېزي څخه پښتو ته وژباړل شول، لکه : پلې (پیاده) یو عسکري کتاب دی چې موضوع یې د عسکرو تمرین او قواعد دي. دغه کتاب قاضي عبدالقادر پېښوري پښتو ته ژباړلی دی او په ۱۸۷۲ میلادي کال د کابل په بالا حصار کې چاپ شوی دی.

د عسکري قواعدو یو بل کتاب له انگرېزي ماخذونو څخه محمد ابراهیم خان ژباړلی دی. د دې کتاب یوه نسخه د امیر حبیب الله خان په مهر د اطلاعاتو او کلتور وزرات د خطي نسخو په کتابتون کې خوندي وه.

د امیر شېرعلي خان په وخت کې ځینې دیني، مذهبي او تعلیمي کتابونه هم لیکل شوي دي، لکه: د فیض محمد اخونزاده ((روضةالمجاهدین)) او د دوست محمد ختڼک ((تفسیر بدرمنیر او بحر العلوم)).

فیض محمد اخونزاده د روضةالمجاهدین په پای کې د امیر شېرعلي خان ستاینه په دې ډول کړې ده:

(c) ketabton.com: The Digital Library

په جهان کې ډېر ساعي یم
د تمام اسلام داعي یم
نور چا کړي کتابونه
په جهان کې تصنیفونه
ما کړ دا بحث بیان
په پارسو پښتو عیان
دا امیر د دین مجلي
مسمی په شېر علي

دوست محمد خټک د همدغه وخت یو بل لیکوال او شاعر دی. د نوموړي د نسب لړۍ د خوشحال خان بابا تر کورنۍ رسېږي. دوست محمد خټک د ((تفسیر بدرمنیر او بحرالعلوم)) په نامه کتابونه په همدغه وخت کې لیکلي دي. دوست محمد خټک د بحرالعلوم کتاب د امیر شیر علي خان په نامه داسې پای ته رسولی دی:

د امیر د شاهۍ زور دی
عالم ده وته نسکور دی
په کابل کې جانشین دی
حکمرانه یې نګین دی
کندهار او هرات دینه
چې د ده حکمونه وړینه
پسې بلخ دی برادره
تر خیبره بهره وره
له امیر دوست محمد خانه
دی خلف دی قدر دانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورمحمد نوري ((کندهاری)) هم د امیر شېرعلي خان د وخت یو ښه لیکوال دی. نوموړی په سندهي، عربي، انګلیسي، پارسي او اردو ژبو ښه پوهېده. نورمحمد نوري د ((تحفة الامیر)) په نامه کتاب په ۱۲۸۲ هـ . ق . کال کې بشپړ کړی، دا د پښتو ژبې ګرامر دی چې په پارسي ژبه لیکل شوی دی. ((ګلشن امارت)) د نوري یو بل تاریخي کتاب دی چې په ۱۲۸۷ هـ . ق . کال کې په پارسي لیکل شوی دی او په ۱۳۳۵ هـ . ش . کال کې په کابل کې چاپ شوی دی. نوري ((د افغانستان تاریخ)) په نامه یو بل کتاب هم لیکلی دی.

امیر شېرعلي خان امر کړی و چې ټول عسکري تمرینونه باید په پښتو وي. د دې امیر په وخت کې به تعلیماتنامې، لیکونه او فرمانونه هم ټول په پښتو لیکل کېدل.

امیر شېر علي خان په خپل وخت کې ټول عسکري القاب، بولی (قوماندې) او عناوین په پښتو کړل، لکه:

رتبه	پښتو لقب
سپه سالار	ټول مشر
نایب سالار	سر غټ مشر
جرنیل	غټ مشر
برګډ	پنځر (پنځه زر) مشر
صوبه دار	بلوک مشر
کرنیل	زرمشر
کپتان	سل مشر
حواله دار	لس مشر

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ملکي مامورينو القاب داسې پښتو شوي دي.

رتبه	پښتو القاب
صدراعظم	لوی مختار
خارجه وزير	لوی معين د باندې
حشمت الملک	لوی معين د غرو
مستوفي	لوی ملک
دبيرالملک	لوی کښلی

د متن لنډيز:

امير شېر علي خان يو علم پالونکی او ترقي خوښوونکی پاچا و. ده له هند څخه د چاپ ډېرين ماشينونه راوړل او د کتابونو، جريدو او دولتي پاڼو په خپرولو يې پيل وکړ. په کابل کې يې دوه مطبعې جوړې کړې چې يوه يې د شمس النهار او بله يې د مصطفاوي په نامه يادېده. امير شېر علي خان په خپل وخت کې ټول عسکري القاب او بولی (قوماندې) په پښتو کړې.

امير شېرعلي خان د پښتو ژبې له ودې او پرمختګ سره ځانګړې مينه لرله.

فعاليتونه

۱ـ زده کوونکي دې لاندې پوښتنو ته ځوابونه ووايي.

- د امير شېرعلي خان په وخت کې په کابل کې کومې مطبعې جوړې شوې؟ نومونه يې واخلئ.
- د امير شېرعلي خان په وخت کې پلی کېدونکی نوی فکري غورځنګ د چا له خوا رامنځته شوی و؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

◆ د امیر شېرعلي خان په وخت کې کوم دیني او مذهبي کتابونه د چا له خوا ولیکل شول؟

۲ـ زده کوونکي دې هر یو په وار سره متن په لوړ آواز ولولي او نور دې ورته غوږ ونیسي.

۳ـ د لاندې جملو تش ځایونه په مناسبو کلمو په پنسل ډک کړئ:

په کابل کې د امیر شېرعلي خان په وخت کې دوه مطبعې جوړې شوې، یوه د ....او بله د .... په نامه یادېده.

امیر شېرعلي خان په خپل وخت کې ټول عسکري .... پښتو کړل.

٤ـ زده کوونکي دې په دوو ګروپونو ووېشل شي، د هر ګروپ استازی دې په وار سره د درس مفهوم ووايي او نور دې ترې پوښتنې وکړي.

٥ـ زده کوونکي دې مفرد ، مؤنث او جمع مؤنث نومونه له متن څخه راوباسي او په ټولګي کې دې ولولي.

٦ـ د امیر شېرعلي خان په وخت کې دغه لاندې کتابونه لیکل شوي، زده کوونکي دې د هر کتاب مخ ته د هغه د لیکوال نوم ولیکي:

۱ـ روضة المجاهدین

۲ـ تفسیر بدر منیر

۳ـ بحر العلوم

کورنۍ دنده

زده کوونکي دې د خپلو معلوماتو له مخې په خوکرښو کې د امیر شېر علي خان تر دورې راوروسته د پښتو د ودې په اړه لس کرښې ولیکي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نهم لوست

نورستان

د لوی ننګرهار نوم به مو له خپلو مشرانو اورېدلی وي. لوی ننګرهار د افغانستان په ختيځ کې پروت دی. يو وخت د مشرقي د اعلٰی حکومت په نامه يادېده.

په لوی ننګرهار کې په خپله اوسنی ننګرهار، کونړ، لغمان او اوسنی نورستان ټول شامل وو.

بيا وروسته لغمان او کونړ د جلا ولايتونو په توګه ومنل شول، خو د نورستان ډېره برخه لا تر وروستيو پورې په کونړ او څه يې په لغمان پورې تړلې وه چې بيا د يو مستقل ولايت په توګه ومنل شو.

راځئ چې د خپل هېواد دغه غرنی ښېرازه او سمسوره سيمه او وګرې لږ وپېژنو.

■ تاسې د هېواد د ختيځو ولايتونو په اړه څه معلومات لرئ؟

■ د نورستان کومې ځانګړنې تر ټولو زياتې په زړه پورې دي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغانستان ۳٤ ولایتونه لري، یو یې نورستان دی چې په دې وروستیو کې د ولایت په توګه منل شوی دی. د نورستان زیاتره برخې، لکه: کامدېش، برګمټال، وایګل دره، واما او پارون پخوا په کونړ ولایت پورې او یو څه برخې یې په لغمان ولایت پورې تړلې وې.

نورستان په عمومي ډول په درېو برخو وېشل کېږي: ختیځ نورستان چې کامدېش او برګمټال پکې راځي. مرکزي نورستان چې وایګل دره، واما، پارون او کانتیوا پکې راځي او غربي نورستان چې دواب، نورګرام او منډول ولسوالۍ په کې شاملې دي.

د نورستان پخوانی نوم کافرستان و او د امیر عبدالرحمان خان تر واکمنۍ پورې یې وګړو ځانګړی دین درلود. د دغه دین پیروان لاتر اوسه د چترال په یوه سیمه کې پاتې دي چې کلش یې بولي.

نورستان ډېر سمسور غرنی ولایت دی. زیاتره غرونه یې په طبیعي ځنګلونو پټ دي، هوا یې په اوړي کې ډېره معتدله او په ژمي کې سړه ده. نښتر، سروه، کاچل، سرپ څېړی، غوره څېړی، ښوون، چنارنګی، ورېښتی (غرنی بادام) انار او نورې یې هغه غرنۍ ونې دي چې په خپله راشنې کېږي.

غوز، توت، مرخنۍ، منه، خوبانۍ (زردالو) ناک، انځر، شفتالو او نورې یې هغه ونې دي چې کښېنول کېږي. همدغو ونو بوټو او ځنګلونو نورستان ته ډېره ښکلا ښنلې ده. نورستان ډېر خوړونه، چینې او سیندونه هم لري. لنډۍ سیند، د پېچ سیند او د الینګار سیند د نورستان له غرونو څخه سرچینه اخلي. دغه غرونه د ختیځ هندوکش د غرونو لړۍ ده.

همدغو ځنګلونو، ونو، بوټو او خوړونو د څارویو د روزنې لپاره ښه او مناسب څړ ځایونه رامنځته کړي دي، څکه خو نورستان د څارویو په روزنه کې ځانګړی شهرت لري. غواوې، غوایان، ګډان، مېږې، سېرلي او وزې یې مشهور څاروي دي.

د نورستان ولایت زیاتره برخه غرونو نیولې ده. د کرکیلې وړ ځمکې یې ډېرې لږې دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

جوار، غنم، اوربشي، ږدن، لوبيا او کچالو يې مهم حاصلات دي.

د يادونې وړ ده چې په نورستان کې په دوديز ډول د کرکيلې چارې د ښځو او د ښاروېو د روزنې چارې د نارينه وو پر غاړه دي.

د نورستان ولايت مرکز پارون دی. نورستان د هندوکش د غرونو په لړۍ کې پروت دی، همدا لامل دی چې له يوې درې بلې درې ته تګ راتګ زياتره بايد پلی وي او د ژمي په موسم کې ناشونی وي. دا طبيعي خنډونه د دې لامل شوي چې د نورستانيانو ترمنځ اړيکي لږې کړي او ورو ورو په نورستاني ژبه کې لهجې رامنځته کړي او د وخت په تېرېدو په جلا ژبو واوړي.

نورستانيان يو اريايي ټبر دی چې تر اوسه يې د لرغوني آريايي ژوندانه ډېر څه ساتلي دي. نورستانيان ځانګړي دودونه لري. عام لباس يې پرتوګ، کميس او پکول دی. ګډين، ګنډۍ، ډيګره او پايتاوې يې ځانګړی لباس دی.

د نورستان کلي زياتره دهسکو غرونو په لمنو کې جوړ شوي دي. د غوزانو، مرخېو، انګورو او توتانو بڼونه او بهاند خوړونه يې د کلو ښکلا لا زياتوي. له غوزانو پرته د نورستان نورې مېوې د خرخلاو بازار ته نه وړاندې کېږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښرګندوني

۱ــ ګډېن: پېړ وړين پرتوګ دی چې تر زنګانه پورې وي او نارينه يې د پرتوګ له پاسه اغوندي.

۲ــ ګنډۍ: د کورتۍ په څېر، خو ساده وي جېبونه نه لري او له وړيو پرته نور څه پکې نه وي کارول شوي.

۳ــ ډېګره: ګنډۍ او ډېګره دومره توپير لري چې ګنډۍ ساده وي او د ډېګرې د لستوڼو چاپېره او ګرېوان رنګه او ګلدار وي. تر ګنډۍ يو څه لنډه هم وي.

٤ــ پايتاوې: يوه پېړه اوږده او پلنه وړينه پټۍ وي چې په ونو بوټو او غرونو کې يې د پنډېو د ژغورنې او د ستړيا د مخنيوي لپاره تر پنډېو تاووي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د متن لنډيز:

نورستانيان يو آريايي توکم دی. ډېري لرغوني آريايي ځانګړني يې لا تر اوسه ساتلې دي. د کونړ، چترال، بدخشان او لغمان په منځ کې د هندوکش د غرونو په ختيځو لړيو کې اوسېږي. د اميرعبدالرحمان خان د واکمنۍ پر مهال يې د اسلام سپېڅلی دين منلی دی. د خلکو کسب يې زياتره د څارويو روزنه او کرکيله ده.

فعاليتونه

١ــ زده کوونکي دې متن په لوړ غږ ولولي او نور دې ورته غوږ ونيسي.

٢ــ زده کوونکي دې د متن لنډ مفهوم په خپلو خبرو کې ووايي، که ځواب نيمګړی وي، بل زده کوونکی دې هغه بشپړ کړي.

٣ــ زده کوونکي دې له متن څخه د ونو او مېوو نومونه په خپله کتابچه کې وليکي او بيادې هغه په ټولګي کې واوروي.

٤ــ زده کوونکي دې لاندې پوښتنو ته لنډ لنډ ځوابونه ووايي:

- په نورستان کې د کار وېش څه ډول دی؟
- په نورستان کې کومې غلې دانې کېږي؟ نومونه يې واخلئ.
- په متن کې موکومه برخه خوښه ده او ولې؟ خپل نظر څرګند کړئ.

٥ــ د نورستان مرکز په نښه کړئ او له سم ځواب نه په پنسل کرښه چاپېره کړئ :

الف ــ وايګل　　ب ــ برګمټال　　ج ــ کامدېش　　د ــ پارون

٦ــ په خپلو کتابچو کې لاندې مفرد نومونه په جمع او جمع نومونه په مفرد واړوئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مفرد نوم	جمع نوم
۱ـ غوز................	۱ـ ولایتونه ....
۲ـ منه................	۲ـ ځنګلونه ....
۳ـ توت	۳ـ کچالو ....
٤ـ سیند	٤ـ خنډونه ....
٥ـ لمنه	٥ـ ځمکې ....

کورنۍ دنده

د نورستان د خلکو د دودونو په اړه له خپلو مشرانو څخه معلومات تر لاسه کړئ او په یو مخ کې یې ولیکئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوهاند رښتین ادبي څېره

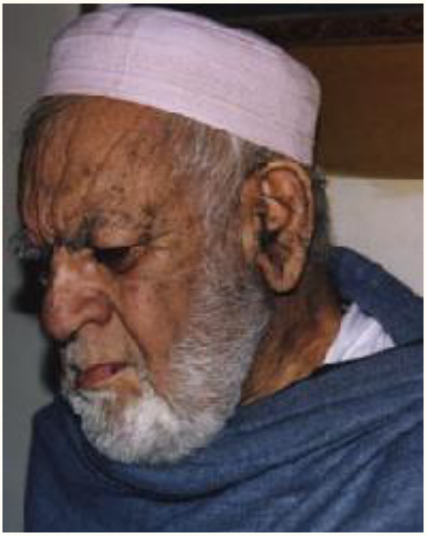

زموږ د ادبیاتو په معاصر تاریخ کې ځینې داسې نومیالی څېرې شته چې د پښتو ژبې د معاصر ادب پنځه ستوري يې بولي.

دغه پنځه ستوري: پوهاند عبدالحی حبیبي، قیام الدین خادم، استادگل پا چا الفت، عبدالرؤف بېنوا او پوهاند صدیق الله رښتین دي چې د معاصر ادب بنسټونه يې اېښي او په ژبه او ادب کې ځانگړی مقام لري. په دې درس کې به د پوهاند صدیق الله رښتین په اړه معلومات ولولئ.

۱ـ د پښتو ادب د معاصرې دورې د دغو پنځو ستورو په اړه څومره معلومات لرئ؟

۲ـ پوهاند صدیق الله رښتین د پښتو ژبې او ادب په کومو برخو کې کتابونو لیکلي دي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوهاند صدیق الله رښتین د افغانستان د معاصرو لیکوالو په ډله کې نومیالی لیکوال او ادیب دی. صدیق الله رښتین د مولوي تاج محمد زوی دی او په ۱۲۹۸ هـ . ش. کال د مومندو د ((سره کمر)) په یوه علمي کورنۍ کې زېږېدلی دی. لومړۍ زده کړې یې په خپله کورنۍ کې کړې دي. نورې زده کړې یې د ننګرهار د هډې (نجم المدارس) په مدرسه او د کابل په عربي دارالعلوم کې سرته رسولي دي.

پوهاند رښتین په ۱۳۱۸ هـ . ش. کې د پښتو ټولنې په غړیتوب منل شوی دی. دا یې د رسمي دندې پیل دی او بیا یې ښېلا ښېلې دندې ترسره کړې دي. په پښتو ټولنه کې د قواعدو د څانګې مدیر، د پښتو ټولنې مرستیال، د پښتو ټولنې لوی مدیر او بیا رئیس و. په ۱۳۳۵ هـ . ش. کال کې د پوهنې وزارت مشاور او د ادبیاتو پوهنځي استاد مقرر شو.

پوهاند رښتین پر پښتو سربېره په دري، عربي او اردو ژبو هم ښه پوهېده. په دغو ژبو یې یو شمېر مقالې لیکلې او خپرې کړې دي. هغه په ښېلا ښېلو علمي موضاعاتو لکه: ګرامر، د ادبیاتو تاریخ، هنري نثر او نورو کې په لس ګونو کتابونه لیکلي دي چې ځینې یې دا دي:

د پښتو ادب تاریخ، پښتو ادبیات (رساله)، پښتانه شعراء دویم ټوک، د پښتو نثر هنداره، د پښتو ادب درې مشهورې کورنۍ، پښتو ګرامر په دري ژبه، پښتو اشتقاقونه او ترکیبونه، پښتو ژبښودنه، د پښتو او سانسکریټ نژدېوالی، پښتو څېړنه، د هند سفر، د ننګرهار او قطغن سفر، د مصر سفر، د شوروي اتحاد سفر، نومیالي پوهان او غازیان، پیاوړي شاعران، روښان ستوري، ادبي او تاریخي سمونې او نور.

د پوهاند رښتین د چاپ او ناچاپ کتابونو شمېر څه د پاسه اتیاوو ته رسېږي. همدارنګه یې په سلګونو مقالې په ښېلا ښېلو خپرونو کې خپرې شوې دي. نوموړي د لیکوالۍ په پیل کې شاعري هم کړې ده، خو وروسته یې یوازې نثر ته مخه کړې ده او په دې ډګر کې ډېر زیات راځلېدلی دی. پوهاند رښتین په ادبي هنري نثر کې پوخ لاس درلود او په دې ډګر کې یې ډېر کار کړی دی. هغه ډېر شمېر زلمي لیکوال روزلي او د خپل ادب خدمت ته یې چمتو کړي دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوهاند رښتین په ۱۳۷۷ هـ . ش. کال کې له نړۍ سترګې پټې کړې او د ننګرهار په بهسودو کې د کونړ د لوی سړک پر غاړه خاورو ته وسپارل شو.

د پوهاند رښتین د نثر یوه بېلګه :

وایي چې ښه شاعر د قوم سترګې او د حال ترجمان دی. دی په خپله ژبه د خپل چاپېریال ترجماني کوي. د اصلاحي نظر لوی خاوند وي. په خپل ذاتي نظر پسې نه ګرځي. د ودانۍ کارونه یې خوښېږي او په شعر کې یې د یو څرګند او عالي مرام پلوشې ځلېږي. اشعار یې د قام او وطن له درده ډک وي. کله یې شعر د توري پړک او کله د ژوند برېښنا وي. خیال یې قوي او عزم یې ټینګ وي، څه چې وایي هغه په خپله هم کوي. د وینا او عمل ترمنځ یې پوره نژدېوالی موجود وي. رښتیا وایي او په رښتیاوو پسې ګرځي. د قام په درد ښه پوهېږي. د اشعارو په پردو کې یې تاریخونه پراته وي. د لوړ همت او اوچت خیال څښتن وي. هر څه نه وایي، حق وایي، حق غواړي او حق لټوي.

د خوږمنو د زړه همراز او همخیال وي. د ولس په ژبه غږېږي. په کږو لارو نه درومي. خوشامنګر او غوړه مال نه وي او د شعر مرغلرې په کونجکو نه پلوري، لکه چې خوشحال خټک ویلي دي :

د هغه شاعر داني وشه په ژبه
چې د شعر دردانې پلوري په مال

(c) ketabton.com: The Digital Library

د باغ ننداره

یو سهار شومه روان د باغ په لوري
په اسمان کې ښکارېده لا ښکلي ستوري
باغ ته لاړم یو عجب ښکلی گلشن و
د ښایسته ښایسته بلبلو نشیمن و
قسم قسم سرودونه د مرغانو
په دې باغ کې چغهار و د توتیانو
نسیم هسې په مزه و الوتلی
له فرحته واړه باغ و غوړېدلی
د قدرت تابلو رنگینه ښایسته وه
د هر بوټي غېږ کې اینښې گلدسته وه
لمر راوخوت له مشرق څخه رڼا شوه
هر طرف ته د ژوندیو شور غوغا شوه
سیوري پرېوتل سجدې باندې قبلې ته
په تعظیم او احترام مخ د کعبې ته
زر زرې وړانگې د لمر پرې راخپرې شوې
گرچاپېره د اسمان لمنې سرې شوې
سپینو پرخو چې دا وړانگې ولیدلې
له خوښیه ټولې پورته والوتلې
تازگي د بوټو زیاته له پخوا شوه
د غوټیو خولگۍ وازه په خندا شوه
جوړ په باغ کې لا یو بل رنگه حالت شو
تا به وې پاچا له خوبه را اوچت شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د متن لنډيز:

پوهاند صديق الله رښتين د پښتو ادبياتو د معاصرې دورې يو نوميالى اديب او ليکوال دى. په بېلا بېلو موضوعاتو کې يې په لس گونو کتابونه ليکلي دي. ډېر کسان يې د خپلې ژبې، ادب او هېواد د خدمت لپاره روزلي دي. لکه نوم او تخلص چې يې د صداقت او رښتينولى استازيتوب کوي، په عملي ژوندانه کې هم خپل هېواد، خپلې ژبې او خپلو هېوادوالو ته صادق او رښتينى و.

پوهاند رښتين د پښتو ژبې او ادب له هغو بنسټ ايښودونکو څخه دى چې د پښتو ژبې گرامر، ادب تاريخ، څېړنې او هنري نثر په برخه کې يې مهم کارونه سرته رسولي او ډېر ارزښتمن اثار ترې راپاتې دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

فعالیتونه

۱ــ زده کوونکي دې لاندې پوښتنو ته ځواب ووايي :

پوهاند صديق الله رښتين د پښتو ژبې او ادب په کومو برخو کې کتابونه ليکلي دي؟

۲ــ زده کوونکي دې په چوپه خوله متن ولولي او لنډ مفهوم دې په پنځه پنځه کرښو کې په خپلو کتابچو کې وليکي او په ورځ دې په وار سره په ټولګي کې ولولي.

۳ــ زده کوونکي دې په وار سره متن په لوړ واز په ټولګي کې ولولي.

٤ــ زده کوونکي دې د پوهاند رښتين د مهمو کتابونو نومونه واخلي.

٥ــ زده کوونکي دې لاندې لغتونه د کتاب د پای له برخې معنا او په جملو کې دې يې وکاروي :

۱ــ مدام ۲ــ عالي ۳ــهمراز ٤ــنوميالی ٥ــ دردانې

٦ــ زده کوونکي دې د خوشحال بابا دا لاندې شعر معنا کړي :

د هغه شاعر داني وشه په ژبه

چې د شعر دردانې پلوري په مال

۷ــ زده کوونکي دې په دوو ډلو ووېشل شي د ((ښه شاعر)) په متن کې دې يوه ډله دې په متن کې مفرد مذکر نومونه او بله ډله دې جمع مذکر نومونه پيدا کړي.

کورنۍ دنده

د پښتو د معاصر ادب د پنځو ستورو له ډلې څخه د هر يوه په اړه چې تاسو ته اسانه وي، په خپله کورنۍ يا شاوخوا کې پوښتنه وکړئ او شپږ شپږ کرښې يې د ژوند يا کتابونو او يا هم د شعر او نثر په اړه وليکئ، سباته يې ټولګي ته درسره راوړئ او په خپل خپل نوبت يې ولولئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

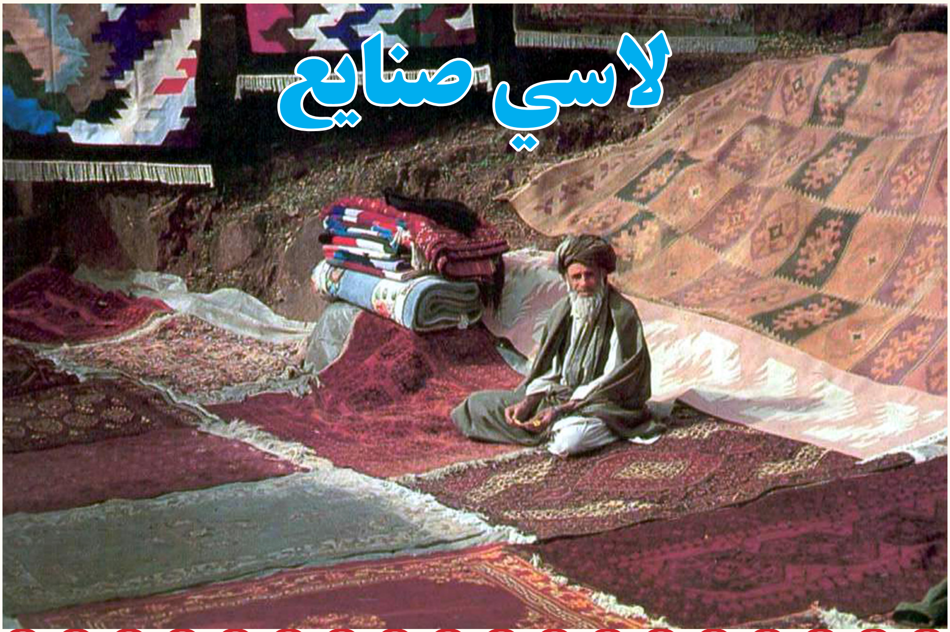

■ لاسي صنايع څه ته وايي؟

د ماشيني صنعت تر څنګ، لاسي صنعت هم د يو هېواد په اقتصادي او کلتوري پياوړتيا کې ډېر لوی ارزښت لري. لاسي صنايع ډېره لرغوني تاريخچه لري. انسانانو د خپلې اړتيا له مخې له هماغو لومړنيو دورو څخه د لاسي صنايعو کار ته لاس اچولی. دوی په خپله خوښه د لومړنيو موادو بڼه اړولې او د خپلې اړتيا وړشيان يې ترينه جوړ کړي دي. بيا وروسته ورسره ښکلا هم ملګرې شوې او د يوه څيز په جوړونه کې يې ښکلا هم په پام کې نيولې ده. په افغانستان کې هم لاسي صنايع اوږد تاريخ لري او مختلف ډولونه يې دود دي چې په دې درس کې پرې خبرې کوو.

■ لاسي صنايع د انسانانو په ژوند کې څه تاثير لري؟

■ په افغانستان کې کوم ډول لاسي صنايع دود دي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خامو او لومړنیو موادو بدلون په داسې یو شي چې د وګړو د استفادې وړ وګرځي صنعت نومیږي. صنعت په دوه ډوله دی: ماشیني او لاسي. ماشیني صنایع د ماشین په وسیله تولیدیږي او لاسي صنایع هغه دي چې په لاسونو جوړیږي. د بېلګې په توګه که لرګی خام مواد وګڼو، نو کله چې ترکاڼ له هغو څخه کرکۍ، دروازې او مېزونه جوړوي، همدا د لاسي صنعت یو بهیر دی، خو په دې شرط چې په جوړېدونکو شیانو او څیزونو کې به ښکلا او ظرافت هم په پام کې ساتي.

زموږ په ګران هېواد کې لاسي صنایع ډېر لرغونی تاریخ لري. د ډېرو پخوانیو لاسي صنایعو اثار چې د کار اسباب، ګاڼې، سکې، د ښکار وسایل او نور پکې دي، لیدل شوي دي. اوس هم لاسي صنایع زموږ په هېواد کې دیو شمېر خلکو کسب او بوختیا ده چې پر اقتصادي ارزښت سربېره کلتوري ارزښت هم لري. هغه شیان چې د کلو، بانډو او ښارونو ښځې، نارینه، نجونې او هلکان یې په خپلو لاسونو جوړوي او یایې په جوړښت کې له ساده وسایلو څخه کار اخلي، لاسي صنایع بلل کېږي. لاسي صنایع نه یوازې زموږ ضرورتونه پوره کوي، بلکې زموږ ژوند او د استوګنې چاپېریال هم ښکلی کوي. د هرې سیمې لاسي صنایع د خپلې سیمې له خامو موادو څخه جوړېږي. یا په بله وینا هغه مواد چې په هماغه سیمه کې پیدا کېږي او خلک یې په آسانه او ارزانه بیه ترلاسه کوي، لاسي صنایع ترې جوړوي. لکه څنګه چې وړی، وژغنې زموږ د هېواد په شمالي مرکزي او لویدیځو برخو کې ډېرې پیداکېږي، نو له هغو څخه غالۍ، ټغرې، لیمڅي، برک، شړۍ، بنینونه، واسکټونه، جورابې، دستکشې او نور شیان جوړوي. په پکتیا کې مزرې ډېر پیدا کېږي او له هغه څخه شکرۍ، ټوکرۍ، خولۍ، او ببوزي (لاسي پکي) جوړوي.

پروان او استالف د ښکلو خټینو لوښو له کبله مشهور دي چې د لوښو مختلف ډولونه، لکه کاسې، صراحی، شمعه دانونه، قابونه او نور په ډېره ښکلې بڼه جوړوي. همدرانګه د دغې سیمې ګلدانونه، پیالې، کټوۍ، منګې، چاټې او نور هم ډېر مشهور دي.

په کندهار او هرات کې له وریښمو څخه ښکلي سکوی (خامکونه)، دسمالونه او لنګۍ جوړوي. په شمال کې له سونډو څخه پړي، بوجۍ او رسۍ جوړوي. همدرانګه په بغلان

(c) ketabton.com: The Digital Library

او هرات کې خامک، گلدوزي او نور د گنډلو دود شته چې مصنوعات يې په هېواد او بهر کې خوښوونکي لري.

په کونړ او نورستان کې له لرگيو څخه پر دروازو او کړکيو سربېره مختلف ښکلي لرگين شيان جوړوي چې خورا مشهور دي.

له خرمني څخه څپلی، بوټان، بکسونه او نور شيان دهېواد په زياتو برخو کې جوړېږي.

په دې توگه ويلای شو چې د لاسي صنايعو مختلف ډولونه اوس هم په افغانستان کې دود دي چې له يوې خوا اقتصاد پياوړی کوي او له بلې خوا زموږ د کلتور يوه غني برخه جوړوي.

د متن لنډيز:

لاسي صنايع ډېره لرغوني او اوږده تاريخچه لري. زموږ په هېواد کې هم لاسي صنايع له لرغونو زمانو څخه دود دي.

په بېلا بېلو ولايتونو او سيمو کې بېلا بېل لاسي صنايع دود دي، لکه : خاورين لوښي، له وريښمو ښکلي گنډونه او کالي، له لرگيو څخه مختلف اړين اوزينتي شيان، لاسي گنډون لکه گلدوزي، خامک، تار شمېر او نور. لاسي صنايع که له يوې خوا زموږ اقتصاد پياوړی کوي او اړتياوې مو ليرې کوي، له بله پلوه زموږ کلتور هم غني کوي.

فعاليتونه

۱ــ زده کوونکي دې متن په لوړ آواز ولولي او بيا دې د لاسي صنايعو په ارزښت او اهميت خبرې وکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲ـ زده کوونکي دې پر دوو ډلو ووېشل شي، هره ډله دې د افغانستان په مختلفو ځايونو کې د لاسي صنايعو د توليد سيمې په ګوته کړي.
۳ـ زده کوونکي دې په متن کې عام نومونه او خاص نومونه په نښه کړي او په وار سره دې په ټولګي کې ووايي.
٤ـ زده کوونکي دې د لاسي صنايعو ډولونه په خپلو کتابچو کې وليکي او هغه دې په ټولګي کې واوروي.
۵ـ زموږ په هېواد کې د خاورو مختلف لوښي په کومه سيمه کې جوړېږي؟
الف : بغلان   ب : کونړ   ج: هرات   د: استالف

کورنۍ دنده

زده کوونکي دې وګوري چې په سيمه کې يې کوم لاسي صنايع جوړېږي، په دې هکله دې يو مخ په خپله کتابچه کې وليکي او بيا دې په بله ورځ په ټولګي کې واوروي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مرکه د پښتو

د امير حبيب الله خان تر مړينې وروسته د هغه زوی امان الله خان د افغانستان واکمن شو. امان الله خان د غازي امان الله خان په نامه مشهور دی. نوموړی خپلواکي غوښتوونکی، ترقي خوښوونکی او ادبپالونکی پاچا و. په ۱۲۹۸ هـ . ش . کې يې په رسمي توګه يو ځل بيا افغانستان خپلواک اعلان کړ.

- تر امان الله خان د مخه په پښتو کې کوم کتابونه او رسالې چاپ شوي دي؟
- غازي امان الله خان خپلې ژبې ته څه خدمت کړی دی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پښتو ژبې د پراختیا او پر مختیا لپاره غازي امان الله خان د پاچاهي ارګ په شمالي برج کې په ۱۳۰۱ هـ . ش. کې یوه علمي تحقیقي ټولنه جوړه کړه چې د ((مرکه د پښتو)) په نامه وبلله شوه. په ۱۳۰۲ هـ . ش . کال کې د افغانستان د اساسي تشکیلاتو د نظامنامې د حکم له مخې د پوهنې وزارت د دریم ریاست په توګه وپېژندل شوه.

غازي امان الله خان د خپلې واکمنی په دوره کې په ۱۳۰٤ هـ . ش . کال کې کندهار ته تللی و او د هغې سیمې خلکو ته یې ویلي وو:

((غواړم په پښتو ژبه چې زه ورسره ډېره مینه لرم، ستاسې سره خبرې وکړم)) دا خبرې له پښتو ژبې سره د هغه ترقي غوښتونکي ټولواک مینه څرګندوي. همدا مینه وه چې غازي امان الله خان د پښتو ژبې د علمي او فرهنګي ودې لپاره ډېرې هلې ځلې وکړې. د امیر عبدالرحمٰن خان او امیر حبیب الله خان د واکمنیو په وخت کې هم ځینې کتابونه، رسالې او ځینې ژباړې چاپ شوې، خو د افغانستان لومړنی اساسي قانون چې هغه وخت یې ((اساسي نظامنامه)) بلله، لومړی ځل د امان الله خان په امر په پښتو ولیکل شو. وروسته بیا نورې ډېرې نظامنامې په پښتو ولیکل شوې. په ښوونځیو کې په پښتو تدریس پیل شو او کتابونه هم په پښتو شول. په پښتني سیمو کې به پاچا او ملکي مامورینو ته په پښتو ویناوې کولې. پښتني سیمو ته به فرمانونه هم په پښتو لیږل کېدل. په اخبارونو کې هم پښتو ژبه زیاته شوه. په ۱۳۰۳ هـ . ش . کال کې غازي امان الله خان امر وکړ چې د کندهار د سیمې په اخبار ((طلوع افغان)) کې دې هم پښتو مطالب خپاره شي.

((مرکه د پښتو)) دولس تنه غړي درلودل چې له بېلا بېلو سیمو څخه وو. لومړنی مشر یې د هغه وخت لوی او نومیالی عالم مولوي عبدالواسع اخونزاده و. دغې ټولنې د خپل کار په پیل کې په پښتو یو اعلان خپور کړ او له پښتنو څخه یې د پښتو ژبې د پالنې په لاره کې مرسته وغوښتله. په دغه اعلان کې راغلي وو:

ـ هر نوم دې په پښتو ولیکل شي او مرکه د پښتو ته دې راولیږل شي.

ـ هر پښتون چې په پښتو کې پوهه لري او غواړي چې مرکې ته ځان ورننباسي، خپله

(c) ketabton.com: The Digital Library

غوښتنه دې ولیکي او مرکې ته دې راواستوي.

ـ د پښتني سیمو هر پښتو پوه دې د خپلې سیمې ځانګړې لغتونه راغونډ او په لیکلې بڼه دې مرکې ته راواستوي.

((مرکې د پښتو)) ځینې مهم کتابونه هم لیکلي وو. ((یوازنی پښتو)) او ((پښتو پښویه)) دوه مهم کتابونه يې چاپ شوي دي. دوه مهم قاموسونه يې ترتیب او تدوین کړي وو، خو له بده مرغه دغه دوه قاموسونه تر چاپ د مخه له منځه لاړل. د دغو دوو قاموسونو په ترتیب او تدوین کې ډېره ونډه د ((مرکې د پښتو)) د دویم مشر عبدالرحمٰن لودین وه. د دغو قاموسونو یوه برخه د دغې مرکې د یوه غړي ملا محمد ((ساپي)) په وسیله د هغه د زوی عبدالله خان افغاني نویس لاس ته ورغلې او په ۱۳۳۵ هـ . ش . کال کې يې دغه نسخه له یو څه زیاتونو سره چاپ کړې ده.

د متن لنډیز:

غازي امان الله خان پر کلتور مین واکمن و. د پښتو ژبې د علمي او فرهنګي پرمختګ لپاره يې ((مرکه د پښتو)) جوړه کړه. په اخبارونو او نورو خپرونو کې يې د پښتو مطالبو د خپرولو امر وکړ. پښتني سیمو ته يې په پښتو فرمانونه لېږل پیل کړل. په ښوونځیو کې يې په پښتو تدریس پیل کړ. لومړنی اساسي قانون او نور قوانین يې په پښتو ولیکل.

د غازي امان الله خان په دوره کې په عملي ډول د پښتو ژبې د علمي پرمختګ لپاره کار پیل شو.

مرکې د پښتو ځینې مهم کتابونه لکه ((یوازنی پښتو)) او ((پښتو پښویه)) تر لیکلو وروسته چاپ او خپاره کړل. دوه قاموسونه يې هم ولیکل، خو له بده مرغه په هغه وخت کې چاپ نه شول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

فعالیتونه

۱ـ زده کوونکي دې متن په پټه خوله ولولي او بیا دې د متن مفهوم په لنډ ډول ووايي.

۲ـ ((مرکه د پښتو)) څه وخت جوړه شوه او کوم کارونه يې سرته ورسول. کارونه يې په یو لست کې ترتیب کړئ.

۳ـ زده کوونکي دې په متن کې خاص نومونه په نښه کړي او بیا دې په ټولګي کې په لوړ آواز ووايي.

٤ـ د ((مرکه د پښتو)) لومړی مشر په پنسل په نښه کړئ :

الف: مولوي عبدالواسع اخونزاده　　ب: عبدالرحمٰن لودین

ج: ملا محمد ساپی　　د: عبدالله خان افغاني نویس

۵ـ زده‌کوونکي دې د متن مهم ټکي پخپلو کتابچو کې ولیکي او په ټولګي کې دې واوروي.

٦ـ د ((مرکه د پښتو)) څخه د مخه که د پښتو ژبې په اړه کوم کارونه شوي وي، زده‌کوونکي دې څو مثالونه ووايي.

کورنی دنده

زده کوونکي دې د هغو مرکزونو په اړه څو کرښې ولیکي چې د پښتو ژبې د علمي او کلتوري ودې لپاره کار کوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نومځري (ضميرونه)

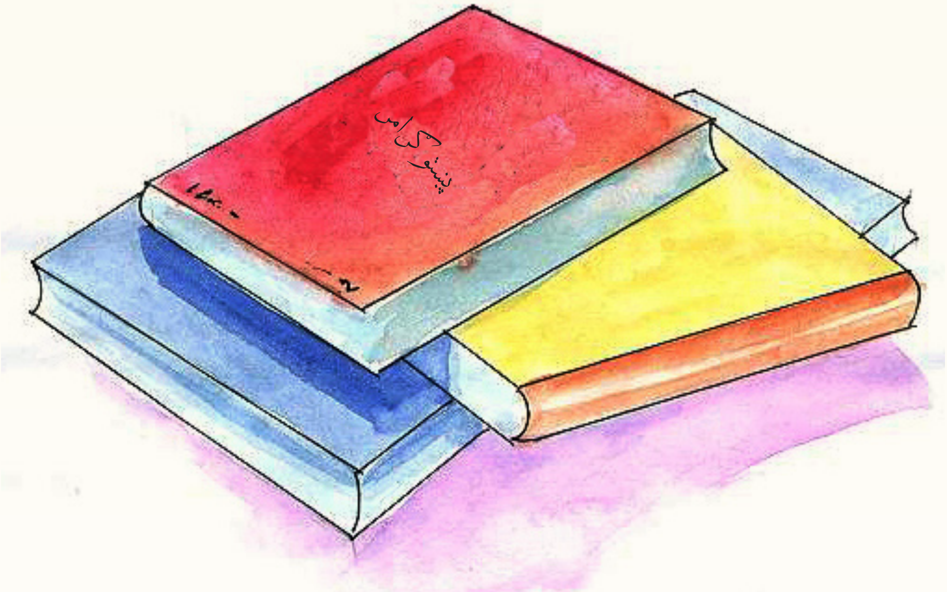

د گرامر له لوستو څخه په ښوونځيو او پوهنځيو کې موخه داده چې ژبه سمه وليکلای او ولوستلای شو او ځان له تېروتنو څخه وژغورو. نومځري هم د گرامر يوه برخه ده چې په ژبه کې ښکلا او لنډون رامنځته کوي او د نومونو د تکرار مخه نيسي.

تاسي په اووم ټولگي کې نوم او د نوم ډولونه، صفت او د صفت ډولونه ولوستل، په دې لوست کې به نومځري وپېژنو.

- نومځري څه ته وايي او ولې کارېږي؟
- که په ژبه کې نومځري ونه کارول شي، نو په خبرو يا ليکنه کې به کومه ستونزه رامنځته شي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

نومځرى هغه کلمه ده چې د نامه پرځاى کارېږي او د نوم د تکرار مخه نيسي.
نومځري د جنس، عدد، حالت او شخص له مخې ګردانېږي.

د نومځرو ډولونه:
۱_ ځانګړي نومځري (شخصي ضميرونه)
۲_ ملکي يا اضافي نومځري
۳_ اشاري نومځري
٤_ استفهامي نومځري
٥_ پلوي نومځري
٦_ مبهم نومځري
٧_ اشتراکي نومځري

۱_ ځانګړي نومځري:

ځانګړي نومځري د کسانو يا اشخاصو پر ځاى کارېږي او په دوه ډوله دي:
غښتلي نومځري او کمزوري نومځري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

الف ـ غښتلي نومځري يا منفصل ضميرونه :

په يوازې توگه کارېږي، له بلې کلمې سره پيوست نه راځي او په خپلواکه توگه معنا ورکوي.

اشخاص		مفرد		جمع
		اصلي حالت	اوښتی حالت	اصلي حالت
۱		زه	ما	موږ
۲		ته	تا	تاسې (تاسو)
۳	نارينه	دی هغه	ده هغه	دوی هغوی
	ښځينه	دا هغه	دې هغې	دوی هغوی

ب ـ کمزوري نومځري (متصل ضميرونه):

دا نومځري په خپلواکه ډول نه کارېږي، له نورو نومونو سره چې وکارېږي خپله معنا څرگندوي.

شخص	مفرد	جمع
۱	مې	مو
۲	دې	مو
۳	يې	يې

لکه: کتاب مې راکړه، کتاب دې واخله، کتاب يې واخيست، کتابونه مو واخيستل، کتابونه يې واخيستل، کتابونه مو واخلئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲_ ملکي یا اضافي نومځري:

یو څیز په څه یا چا پورې اړوند بولي یا په بله وینا یو شی د څه یا چاګني.

اشخاص	مفرد		جمع
۱	زما		زموږ
۲	ستا		ستاسي
۳	نارینه	د ده	د دوی
	ښځینه	د دې	د دوی

لکه : زما کتاب راکړه. زموږ کتابونه یوسه. ستا کتاب راکړه.

ستاسې کتابونه واخلئ. د ده کتاب څه شو؟ ددې کتاب چېرته دی؟

د دوی کتابونه څه شول؟

۳_ اشاري نومځري:

هغه نومځري دي چې اشخاصو او څیزونو ته اشاره کوي او د هغو پر ځای کارېږي.

ګڼه	واټن (فاصله)	مفرد		جمع	
		اصلي حالت	اوښتی حالت	اصلي حالت	اوښتی حالت
۱	لنډ	دغه	دغه	دغه	دغو
		دغه	دغې	دغه	دغو
۲	لیرې	هغه	هغه	هغه	هغو
		هغه	هغې	هغه	هغو
۳	لا لیرې	هوغه	هوغه	هوغه	هوغه
		هوغه	هوغې	هوغه	هوغو

(c) ketabton.com: The Digital Library

٤ـ استفهامي یا پوښتنیز نومځري :

د پوښتنې لپاره کارېږي. د شخص، وخت، ځای څرنګوالی او څومره والي له مخې لاندې ډولونه لري :

څوک : د شخص لپاره کارېږي، لکه : څوک راغی؟

چا: د څوک اوښتی شکل دی او د شخص لپاره کارېږي، لکه: چا وژړل؟

کوم (کومه) : د شخص او شیانو لپاره کارېږي، لکه: کومه ښځه ځي؟ کوم سړی ځي؟

کله : د وخت پوښتنه کوي او نه ګردانېږي، لکه : کله راغی؟

کله راغله؟، کله به راشي؟، کله لاړ؟، کله لاړه؟

څنګه : د یو شخص، شي یا عمل څرنګوالی پوښتي، لکه څنګه دې ولیکه؟

څنګه دې رسم کړ؟ څنګه دې میدان پاک کړ؟

څو: د اشخاصو او شیانو شمېر پوښتي، ځکه نو د جمع په شکل کارېږي، لکه:

څو زده کوونکي راغلي وو؟ څو قلمونه دې وپېرل؟ څو کسانو ډوډۍ خوړلې ده؟

څومره : د اشخاصو او شیانو شمېر او د څرنګوالي او څومره والي درجه ښیي، لکه : څومره زده کوونکي دې ولیدل؟ څومره کبان دې ونیول؟ څومره ښکلی دی؟ څومره تود دی؟

ولې: د یوه عمل او پېښې لامل پوښتي، لکه : ولې راغلې؟ ولې درس نه لولې؟ ولې جومات ته نه ځې؟

د معاصر لیکوال محمد ایوب خان اڅکزي لاندینی نثر ولولئ:

(c) ketabton.com: The Digital Library

اعتبارات

وايي چې يوه ورځ ملکه په خپل محل کې په يوه کار مشغوله وه، دروازه وټکېدله، ويلې ځوک يې؟ ورته وويل شول چې وليعهد.

ملکې اعتنا ونه کړه او خپل مشغوليت يې جاري وساته.

د کافي انتظاره بعد، بيا دروازه وټکول شوه، ملکې وويلې ځوک يې؟

جواب ورکړل شو چې ستا فرمانبردار زوی.

ملکې فوراً دروازه ورخلاصه کړه او ورته و يې ويل چې ګوره زويه! همېشه کوښښ وکړه چې په دنيا کې په خپلو انساني اوصافو او خويونو وپېژندل شې، ولې چې دنياوي حيثيت اضافي او اعتباري شی دی چې هر وخت پناه کېدونکی دی.

الف: په پورته نثر کې ضميرونه پيدا کړئ.

ب: د نثر مفهوم په خپلو عباراتو کې ووایاست:

۵ـ پلوي نومځري :

د اشخاصو له پلوه د يوه عمل پلو يا لوری ښيي او تل تر فعل د مخه راځي. دا نومځري درې بنې لري:

(را، در، ور)

را: د متکلم (لومړي شخص) لوری ښيي، لکه : راکړه، راوړه، راواخله او نور.

در: د مخاطب (دويم شخص) لوری ښيي، لکه : درواخله، درپورې کړه، درځه او نور.

ور: د غايب (درېيم شخص) لوری ښيي، لکه : ورکړه، وروړه، ورپورې کړه او نور.

٦ ـ مبهم نومځري:

دا نومځري د يوه ناځرګند شخص لپاره کارېږي او په دې ډول دي :

(c) ketabton.com: The Digital Library

هر : د جنس او حالت له مخې ګردانېږي، زياتره د مفرد لپاره راځي، لکه : هر ځوان، هره پېغله، هر سړی، هره ښځه، هر کتاب، هره کتابچه او نور.

په اوښتي حالت کې د جمع لپاره راځي، لکه : په هرو ځو ځوانانو کې، په هرو ځو پېغلو کې.

بل : يوازې د شمېرېدونکي مفرد نامه پر ځای کارېږي او د جنس او حالت له پلوه ګردانېږي، لکه : بل ځوک، بل ځوان، بله پېغله، بل سړی، بله ښځه او نور.

نور : جنس نوم او جمع نوم راښيي او د جنس او حالت له پلوه ګردانېږي، لکه: نور هلکان، نورې نجونې، نور جوار، نوره بوره.

ټول : دا نومځری هم جنس او جمع نوم راښيي او د جنس او حالت له پلوه ګردانېږي، لکه : ټوله کورنۍ، ټول غړي، ټول ښارونه، ټولې دښتې، ټول سړي، ټولې ښځې.

۷ـ اشتراکي نومځری (خپل):

دا نومځری د لومړي، دويم او درېيم شخص لپاره او هم د مفرد او جمع لپاره يو ډول کارېږي، ځکه يې اشتراکي نومځری بولي. دا نومځری هم د جنس او حالت له مخې ګردانېږي، لکه : احمد خپله کورنۍ دنده تر سره کړې ده. حميدې خپل کورنی کار کړی دی. ښاپېرۍ خپل وړور ته درس وايي.

فعاليتونه

زده کوونکي دې لاندې پوښتنو ته ځوابونه ووايي:

۱ـ ځانګړي نومځري په څو ډوله دي؟ هر ډول يې په مثالونو کې څرګند کړئ.

۲ـ څو ډوله نومځري پېژنئ؟ نمونه يې واخلئ.

۳ـ لاندې نومځري مشخص کړئ او خپل ټاکلي نمونه ورته وليکئ:

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه .... ته .... ستا .... هغه .... مې ....يې..........

٤ـ په لاندې جملو کې نومځري په نښه کړئ چې کوم نومځري دي :

- زه هره ورځ ښوونځي ته ځم.
- د ده کتاب له ماسره دی.
- قلم دې ورک شو.
- بل قلم دې واخیست.
- ولې دې قلم ورک کړ؟
- څومره وخت دې تېر کړ؟
- څوك به راغلی وي؟

٥ـ زده کوونکي دې په دوو ډلو ووېشل شي او یو له بل نه دې د نومځرو پوښتنې وکړي. ښوونکی دې د پوښتنو ځوابونه وڅاري.

٦ـ زده کوونکي دې په لاندې جملو کې نومځري په نښه کړي :

- څوك راغی؟
- چېرې اوسېږې؟
- کوم کتاب دې خوښ دی؟
- نور هلکان چېرې دي؟
- څه دې راوړل؟

کورنی دنده

زده کوونکي دې له کوره تر ښوونځي او له ښوونځي تر کوره د خپل تګ او راتګ حال ولیکي او په هغو کې دې نومځري په نښه کړي چې کوم نومځري یې کارولي دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ليک نښې

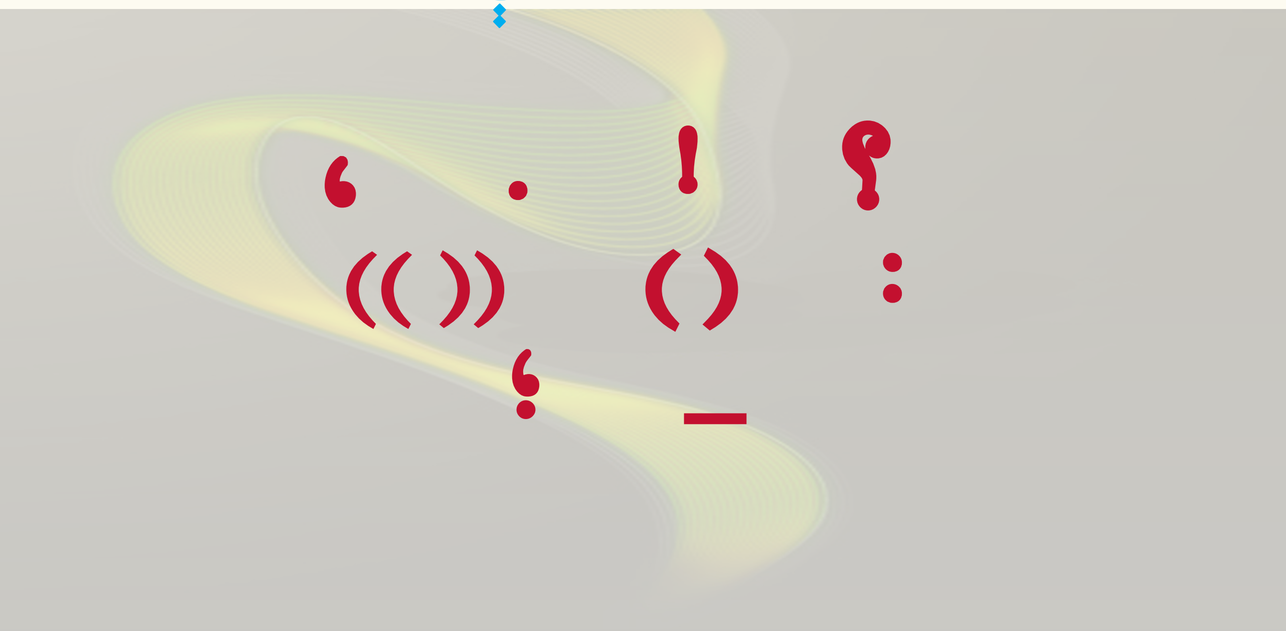

ليك نښې هغه علامې دي چې په ليك لوست كې يې كارول لويې لويې تېروتنې له منځه وړي او په كارولو يې لوستونكى د سمو لوستلو او سمو ليكلو جوګه كېږي.
د دغو نښو زده كړه د هر چا لپاره ضروري ده، كه نه نو لوستل او ليكل به مو تېروتنې او نيمګړتياوې ولري.

- تاسې د ليك نښو په اړه معلومات لرئ؟
- د ليك نښو مراعاتول ليكونكي او لوستونكي ته څه ګټه لري؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

له تورو پرته ځيني نښې هم شته چې په سمو لوستلو کې له لوستونکي سره مرسته کوي. دغه نښې ډېرې زياتې ارزښتناکې دي، ځکه چې سړی په لوستلو کې له تېروتنې څخه ژغوري او په سمو لوستلو کې اسانتيا پېښوي. په ليکنه کې د دغو نښو په مرسته لوستونکي کولای شي چې په لوستنه کې په دې پوه شي چې په کوم ځای کې تم شي، سا واخلي او يا کومه کلمه په بلې پورې وتړي.

په ليکنه کې د ګڼو کيفيتونو، لکه: حيرانتيا، پوښتنې، خطاب، تمسخر يا ملنډو وهلو، ندا او داسې نورې څرګندونې د همدغو نښو په راوړلو سره کېږي.

۱ــ (،)	۲ــ (.)	۳ــ (:)
٤ ــ (-)	٥ــ (؟)	٦ــ (!)
۷ــ ( )	۸ــ (...)	

له دې امله دلته په لنډه توګه هغه نښې له بېلګو سره راوړو چې ډېرې ضروري دي.

۱ــ (،) کامه: دا نښه موږ ته راښيي چې يوه وړه يا نيمګړې جمله له بلې سره اړيکې لري او په لوستلو کې يې بايد ډېر لږ ځنډ وشي،لکه : څه چې کرې، هغه به ريبې. څه چې دې راکړل، بېرته مې درکړل. په يوې جملې کې د څو پرله پسې نومونو د بېلونې لپاره هم راځي، لکه : د افغانستان مشهورې مېوې انګور، انار، بادام، خټکي، مڼې، جلغوزې او نورې دي.

۲ــ (۰) ټکی يا نقطه : دا نښه ديوې بشپړې جملې په پای کې ايښودل کېږي او د خبرې د تمامښت نښه ده، لکه : کابل د افغانستان پلازمېنه ده. زما ورور حميد نومېږي.

۳ــ (:) دوه سر په سر ټکي يا شارحه: دا نښه د هغې جملې يا کلمې په اخر کې راځي چې شرح او تفصيل وريسې وي، لکه: هر څوک چې په لاندې لارښوونو عمل وکړي، نه ناروغه کېږي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱ـ د شپې له خوا دوخته ویده کېدل،

۲ـ لږه ډوډۍ خوړل،

۳ـ سهار دوخته راپاڅېدل،

همدرانګه د چا د وینا د راخیستلو په وخت کې د هغه له نامه نه مخکې او هم له راخیستل شوې وینا نه مخکې دغه نښه ایښودل کېږي، لکه : رسول اکرم ﷺ فرمایلي دي : ((... زه تاسې ته ونه وایم چې دوزخي څوک دی؟ واورئ! هر کبر جن، بد خویه او بخیل دوزخي دی.))

٤ـ (-) بېلنی یا ډش: دغه نښه څو ځایه او په دې ډول کارول کېږي:

۱ـ د معترضه یا څنګیزو جملو د ښودلو لپاره، لکه : هغه ورځ ـ دې بیا خدای ﷻ نه راولي ـ پرما څومره وغمېده چې پلار مې سخت ناروغ شو.

۲ـ په کوم داستان یا ډرامه کې چې د دوو کسو ترمنځ خبرې اترې وي، نو د هر یوه خبره په هم دغه نښه پیلېږي، لکه : احمد محمود ته وویل:

ـ آیا ته به اجمل ووینې؟

ـ هو! که وخت مې پیدا کړ.

ـ او که وخت دې پیدا نه کړ؟

ـ بیا به تا هرو مرو خبر کړم.

۳ـ د اعدادو، ارقامو او نېټو د ښودلو لپاره هم لیکل کېږي، لکه : د حمل له ١٤- ٢٠ پورې او یا دا چې د (۱۹۳۹ – ۱۹٤٥) کلونو تر منځ په نړیواله جګړه کې په میلیونونو انسانان ووژل شول .

٥ـ (؟) پوښتنیزه نښه یا سوالیه: دا نښه د پوښتنیزو جملو په پای کې راځي، لکه :سید جمال الدین افغان (رح) چېرته وفات شوی و؟

٦ـ (!) د حېرانتیا یا ندا نښه : دا نښه په لاندې ځایونو کې کارول کېږي:

۱ـ د خطاب لپاره، لکه : ښاغلو! وروڼو! زده کړه وکړئ!، وخت خوشې مه تېروئ!

۲ـ له ندا او غږکولو نه وروسته، لکه: یا خدایه! دا څه حال دی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

۳ـ د امر کولو پر وخت، لکه چوپ شه!

٤ـ د هیلي خرګندونې پر وخت، لکه : کاشکې! زه هم درسره وای.

٥ـ د حیرانتیا په وخت، لکه : توبه، توبه، دومره ټګي!

٦ـ د ستاینې او آفرین په وخت، لکه : آفرین ستا په مېړانه!

۷ـ د افسوس او ارمان په وخت، لکه : دریغه! دریغه!، ارمان! ارمان! چې ما هم زده کړه کړې وای.

۸ـ د خوښی په وخت، لکه : واه! واه!، پاه! پاه!

۷ـ ( )ورېږ لیندی: د دغو لیندیو تر منځ هغه توضیح یا معترضه جمله راځي چې ډېره مهمه نه وي او حذفول یې جملې ته څه زیان نه رسوي، لکه : رحمان بابا دي (خدای ﷻ وبښي) د پښتو ژبې نومیالی شاعر و. دلته (خدایﷻ دې وبښي) معترضه جمله ده که حذف شي، جملې ته څه زیان نه رسوي.

خاص نومونه، عددونه او خارجي کلمې هم د دغې نښې تر منځ لیکل کېږي، لکه : زما ملګری (احمد) چې راغی، نو ویې ویل : ستا وړور له مانه (۱۰) کتابونه وړي دي.

۸ـ (...) ځنګ پر ځنګ ټکي: د حذف یا تېرېدنې نښه، کله چې د یو نوم یا یوې جملې څرګندېدل لا زم نه وي، یا یې لنډون لا زم وي، هغه وخت پرله پسې درې ټکي ایښودل کېږي، لکه : هغه به ویل چې زه نه غواړم په دې اړه زیاتې خبرې وکړم، خو بیا به یې هم خبره پسې اوږده کړه : ... دغه راز د دې موضوع بل اړخ دا دی چې په ښه روزنه کې د ښوونکي ترځنګه د مور او پلار پاملرنه هم ډېره ضروري ده ... ښوونکی هم د مور او پلار درجه لري....

د حذف د ټکو لپاره څه ټاکلی شمېر نشته، خو عام نظر دا دی چې دغه ټکي دې لږ تر لږه درې او زیات نه زیات پنځه ولیکل شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د متن لنډيز:

ليک نثر يو شمېر ځانګړې نثرې دي چې په ليکنه کې د بېلا بېلو مفاهيمو او حالتونو د ښودلو لپاره راځي. دا نثرې په ليکنه کې ځانګړې ارزښت لري. که سمې او پر ځای وکارول شي، له لوستونکي سره د معنا او مفهوم په افاده کې ډېره مرسته کوي اوکه سمې ونه کارول شي، نو ځينې معنوي تېروتنې رامنځته کوي. دا نثرې زياتې دي، موږ دلته يوازې د هغو ځينې مهمې او مشهورې در وپېژندلې.

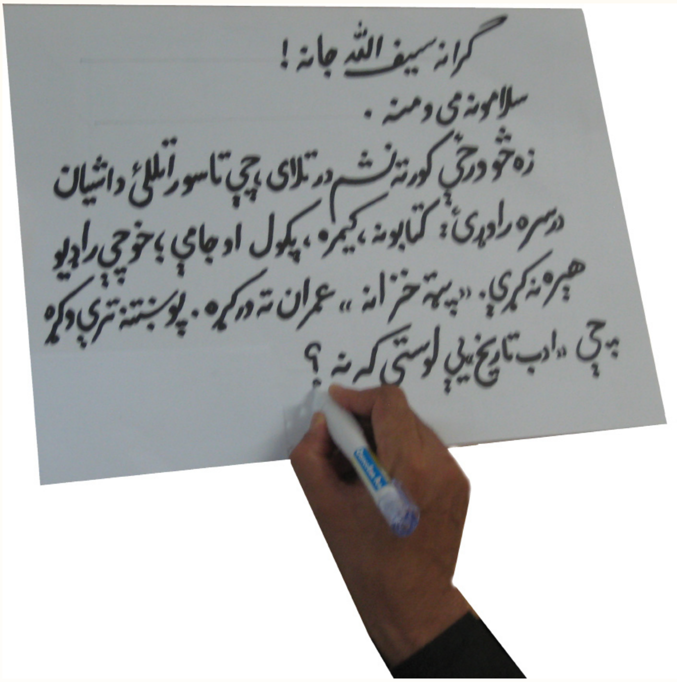
گرانه سیف الله جانه!
سلامونه مې ومنه.
زه خو درځې کور ته نشم درتلای، چې تاسو راتللئ داشیان
درسره راوړئ: کتابونه، کیمره، پکول او چاېې؛ خو چې راډیو
هېره نه کړې. «پښه خزانه» عمران ته ورکړه. پوښتنه ترې وکړه
چې «ادب تاریخ» یې لوستی که نه؟

فعاليتونه

زده کوونکي دې لاندې پوښتنو ته ځواب ووايي.

۱ـ ليک نښې د ليک په ليکلو او لوستلو کې څه ګټه لري؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲ـ که تاسو د لیک نښو په اړه څه معلومات لرئ؟ ټولګیوالو ته یې ووایاست!
۳ـ دغه نښه (؟) په کوم ځای کې راوړل کېږي؟
٤ـ زده کوونکي دې ستونزمن لغتونه په کتابچو کې ولیکي او په جملو کې دې استعمال کړي.
٥ـ د لاندې جملو په پای کې کومې نښې راځي؟
کابل د افغانستان پلازمېنه ده
د احمد قلم چېرې دی
کاشکې زه هم درسره وای
عزیز، لونګ، رشید او اتل نن راورسېدل
٦ـ په لاندې متن کې لیک نښې په ګوته کړئ:
پرون مازدیګر احمد زموږ کورته راغی بکس یې هم ورسره و ما ورته وویل په بکس کې دې څه دي هغه راته وویل چې قلم کتاب کتابچه او پنسلونه پکې دي موږ دواړه کورس ته روان شوو زموږ کورس د حمل له اتم نه تر دېرشم پورې دوام کوي احمد وویل کاشکې دا کورس لږ اوږد وای ښوونکي وویل شاباس په وخت راغلئ بیا ښوونکي یو تن ته اشاره وکړه او ویې ویل هلکه پاخېږه تېر درس ولوله د هلکـ درس نه و زده ښوونکي وویل ولې دې درس نه دی زده هلکـ غلی ولاړ و.

کورنۍ دنده

زده کوونکي دې په کور کې د ټکي یا نقطې، د سر په سر ټکو یا شارحې او پوښتنېزې نښې لپاره یوه یوه جمله ولیکي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پنځلسم لوست

انشا او لیکوالي

تاسې تېر کال په اووم ټولګي کې ولوستل چې املاء په لغت کې مهلت ورکولو او ډکولو ته وايي او په اصطلاح کې خپلې خبرې یا د بل خبرې په صحیح ډول لیکل دي. په دې لوست کې به تاسې ته د انشاء په اړه معلومات درکړو.

- املاء او انشاء څه توپیر لري؟
- په انشاء کې کوم شیان راځي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

انشاء: په لغت کې د یوه نوي شي پیداکولو ته وایي. په اصطلاح کې دیوه نوي فکر او خیال څرگندولو ته انشاء وايي. په ساده وینا په نظم یا نثر د خپلو افکارو او خیالونو په لیکلې بڼه څرگندولو ته انشاء وایي. انشاء په نثر او نظم دواړو کېدای شي. د انشاء فن یا د لیکوالی هنر دا دی چې انسان خپل مطلب په سم او رسا ډول اداکړي. یعني د خپل ذهن خیال او فکر په ښو او مناسبو الفاظو کې په اغېزناکه توگه ولیکي. د ښو کلمو غوره کول او ترتیبول د انشاء مهمه برخه ده.

یو لیکوال او شاعر باید د کلمو په غوره کولو، نښلولو او کارولو ښه پوه وي. همدارنگه باید دا وړتیا ولري چې نوي الفاظ او معناوې پیدا او ښکلا پکې واچوي.

که څوک غواړي چې د خلقت او فطرت په رمزونو او رازونو پوه شي او په یوه شنه پاڼه یا یوه گل کې د الله ﷻ د قدرت ننبې یا د معرفت دفتر وگوري، له خپل عقل، شعور او احساس څخه دې کار واخلي. یا په بله وینا د زړه سترگې دې وغړوي.

پر یوه لاره ډېر وگړي تېرېږي، خو یو نیم پکې چېرته یوه ښکلې مرغلره ومومي چې د چا له امېله پرېوتې او په خاورو کې پرته وي. پر دې لاره ډېر لاروي روان وي، څوک یوې خواته، څوک بلې ته گوري د چا یوه شي ته پام وي، د چا بل ته، یو پکې د دېوال له کنډوه کوم ښکلی مخ ویني، بل د بام په سر توره کتوه.

د یوه نظر د خان او ملك په بنگله وي، بل د خوارانو او غریبانو جونگړو او کنډوالو ته گوري. ځینې ډېر لېرې واړه شیان لیدای شي، ځینې تر پښو لاندې ځمکه نه ویني او هوا ته گوري.

په یوه باغ کې څوك خس و خاشاك ټولوي او څوك د گلو دستې جوړوي. د چا دیدار په کاروي او د چا دینار. کارغه په یوه خوا ځي بلبل په بله خوا، یو ځان ویني بل جهان ویني. څرنگه چې د انسانانو په څرگند نظر کې ډېر توپیر شته، دغه راز د ټولو خلکو د زړونو سترگې هم یو راز ځار نه کوي. په همدغه ډول د فکر او نظر اختلاف دی چې د لیکوالو او شاعرانو د لیك او وینا په طرز یې اغېز کړی دی او د هر یوه انشاء او سبك یې ځانگړی کړی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

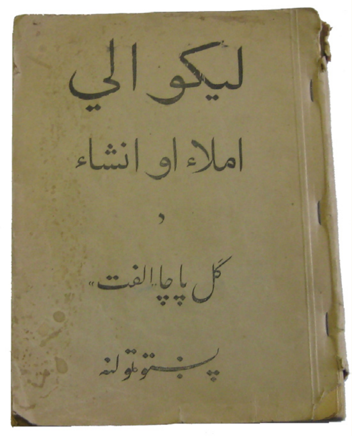

په انشاء کې د املاء برخه شامله نه ده. املاء د بل يا خپلې خبرې په سمه توگه ليکلو ته وايي، يعنې په منل شوې او دودشوې بڼه د خبرو ليکلو ته املاء وايي.

کوم ليکوال چې په يوې موضوع څه ليکي، لومړی بايد يوه ټاکلې موخه ولري، بيا د هغې موخې په اړه ښه فکر وکړي او خپل فکر او خيال په ښو، خوږو او هنري الفاظو کې ترتيب او په ښه بڼه يې څرگند کړي. که چېرې همداسې وکړي، نو په لوستونکو به ښه اغېز وکړي، لکه چې يو انځورگر د ښې کمرې او ښو الا تو په وسيله ښه فلم او ښه انځور اخيستی شي، دغسې که يو اديب او ليکوال له خپلو حواسو څخه په ښه سوچ او فکر کار واخلي، کولای شي چې د طبيعت او د ژوند له چارو او پېښو څخه خورا ښه اقتباس وکړي او په اغېزناکه توگه يې ټولنې ته وړاندې کړي.

په انشاء کې دليکوال اروايي حالت، شخصيت، ذکاوت او نور ليد په يوه ډول څرگندېږي، خو په دغو څېړونو هغه وخت ښه پوهېدای شو چې دهغه ليکوال آثار زيات ولولو، دهغه ژوندليک ولولو او د هغه د ژوندانه له بېلا بېلو اړخونو سره ځان آشنا کړو.

د متن لنډيز:

نوی مضمون، نوی خيال او نوی فکر چې د الفاظو او کلماتو په قالب کې په ماهرانه ډول ځای کړی شي، انشاء ورته وايي. که يو ليکوال د بل چا مضمون او مطلب رانقل کړي، انشاء يې نه شو بللی.

د انشاء اړين توکي نوي افکار، نوي خيالونه او د الفاظو هنري ترتيب دی.

د الفاظو په سمه، کره او منل شوې بڼه ليکلو ته املاء وايي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

فعالیتونه

۱ــ زده کوونکي دې د متن هر پراګراف په لوړ غږ ووايي او د پراګراف مفهوم دې په خپلو خبرو کې څرګند کړي.

۲ــ انشاء په لغت او اصطلاح کې څه ته وايي؟

۳ــ د يوې ښې انشاء لپاره باید شاعر او لیکوال کوم ټکي په پام کې ولري. زده کوونکي دې په کتابچو کې ولیکي او بیا دې په وار سره هغه په ټولګي کې واوروي.

۴ــ زده کوونکي دې د نظم او نثر توپیر په څو لنډو جملو کې له مثالونو سره وړاندې کړي.

۵ــ زده کوونکي دې لاندې لغتونه په جملو کې وکاروي.

ــ فن ــ خلقت ــ فطرت ــ رمز ــ معرفت

ــ دینار ــ څار ــ اقتباس

۶ــ په متن کې ستاینوم (صفت) په نښه کړئ او په ټولګي کې یې په وار سره واوروئ.

کورنۍ دنده

زده کوونکي دې په کور کې په خپله خوښه د يوې موضوع په اړه انشائيه ليکنه وکړي او بله ورځ دې يې هر يو په ټولګي کې واوروي.

تاسو داسې وګڼئ چې خپله لیکوال یاستئ او یوه موضوع ځانته ټاکئ، خپله یې لیکئ او انشاء کوئ. دخپلې لیکنې املايي خوا به هم په پام کې لرئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپاړسم لوست

متلونه (د کاڼي کرښې)

ولسي ادبيات د هر ولس په ادبي تاريخ کې ډېره مهمه او ارزښتناکه ونډه لري. ولسي ادبيات زياتره شفاهي بڼه لري او په هغو ټولنو کې زيات پياوړي وي چې ليک لوست پکې ډېر عام نه وي. په پښتو ادبياتو کې هم د شفاهي ادبياتو ونډه ډېره مهمه او ډېره زياته ده.

په ادبياتو کې محاورې، سندرې، ټوکې ټکالې، متلونه، لنډۍ او نور راځي.

په اووم ټولګي کې مو په ولسي ادبياتو کې لنډۍ ولوستې په دې لوست کې به د ولسي ادبياتو يو بل ډول ((متل)) ولولو:

- متلونه څه ته وايي؟
- ولې خلک په خبرو کې متلونه کاروي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټول ولسونه د خپل کلتور او ټولنيزو ارزښتونو په پام کې ساتلو سره متلونه لري، په پښتو کې هم ډېر زيات متلونه شته. د پښتو د ولسي ادبياتو يوه ډېره شتمنه برخه همدغه متلونه دي.

متلونه هغه لنډې، له مطلبه ډکې جملې دي چې ويونکي يې د خپلې وينا او ادعا د پخلي، کوټلتيا او پر اورېدونکو د منلو لپاره وايي. د متل په کلمو کې يو ځانګړې لطافت پروت وي.

کېدای شي متل منظوم وي يا منثور، خو خپل ځانګړې وزن او رواني به هرومرو لري. همدارنګه د متل موضوع ښايي رښتينې يا هم افسانه يي وي، خو په ولس کې يې داسې شهرت موندلی وي چې د رېښتينتوب تر بريده رسېدلی وي.

متل يوه لنډه جمله ده چې په استعاره يي ډول يو مهم مفهوم پکې نغښتی وي او د متل په ويل کېدو سره هغه مهمه مفکوره او مفهوم د اورېدونکي ذهن ته لېږدول کېږي.

متل په جرګو او مرکو کې هم د بحث او خبرو په جريان کې د پرېکړې او پايلې لپاره استعمالېږي. د متل استعمال په دوه کسيزو خبرو کې هم وي، خو په شخص پورې اړه لري چې څومره متلونه يې زده دي.

هغه کسان چې په خپلو خبرو کې پرځای او ډېر متلونه کاروي، هغه د ولس مجرب او هوښيار کسان بلل کېږي.

د نړۍ ټول ملتونه، متلونه لري. هره ټولنه د خپلو دودونو ، رواجونو، ځانګړتياوو او ارزښتونو په پام کې ساتلو سره د متلونو سترې پانګې لري او په حقيقت کې د هغه ولس د ژوند هنداره ګڼل کېدای شي. پښتو متلونه هم زموږ د ولس د غوره هنداري په توګه موږ ته زيات ارزښت لري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

راځئ چې دلته څو متلونه سره ولولو:

خپله لاسه، ګله لاسه

د کور ګټه، د لاهور ګټه

که لار شي تر بلخه، درسره ده خپله برخه

ځمکه هغه سوځېږي چې اور پرې بلېږي.

څه چې کرې، هغه به رېبې

د دروغو مزل لنډ دی

هر چاته خپل وطن کشمیر دی

د کبر کاسه نسکوره ده

تشه لاسه ته مې دښمن یې

که غر لوړ دی پر سر یې لار شته

چې بد ګرځي، بد به پرځي

د وچو له امله لانده هم سوځي

اور ته خپل او پردی یو دی

پر مې کړه، مر مې کړه

کیږدی په خپلو مړاندو ولاړه وي

پردی کټ تر نیمو شپو وي

کارغه د زړکي تګ کاوه، خپل یې هم هېر کړ

سمندر چې په ویالو شي هم وچېږي.

اول سلام پسې کلام

انسان د احسان تابع دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

هر متل د یوې تجربې په نتېجه کې رامنځته شوی وي، خو د یو شمېر متلونو سره ترلې کیسې هم موږ ته راپاتې دي او د ځینو اصلي کیسې موږ ته نه دي راسپدلې، خو کېدای شي په ولس کې موجودې وي. راځئ چې په دې ادعا د پوهېدلو لپاره د دوو متلونو کیسې ولولو:

۱ــ څوک چې خوب کوي مېښه یې نر کټی زېږوي:

وایي چې په یوه غوجل کې د دوو کسانو مېښې ترلې وې. دواړه مېښې په یوه وخت لنګېدې هرې یوې ته خپل خپل خاوند ناست و. له دوی څخه یو ویده شو. مېښې لنګې شوې یوې مېښې کټی او بلې مېښې کټۍ وزېږوله. ویښ سړي چې مېښې یې کټی زېږولی و د هغه ویده سړي له مېښې سره خوشې کړ او د هغې مېښې چې کټۍ یې زېږولې وه د خپلې مېښې سره خوشې کړه.

کله چې ویده سړی راویښ شو، څه ګوري چې مېښې ته یې کټی ولاړ دی او د هغه بل مېښې ته کټۍ ولاړه ده، ورته ویې ویل: مبارک دې شه! بختور یې چې مېښې دې کټۍ زېږولې ده!

هغه ورته وویل: څوک چې خوب کوي مېښه به یې نر کټی زېږوي.

۲ــ د غله په ږیره خس دی:

وایي چې په یوه غونډه کې یو شی ورک شو، د غونډې برخوال نه پوهېدل چې غل څنګه معلوم کړي. سره راغونډ شول، یو پکې تجربه کار و، هغه وویل: زه غل پېژنم، نورو ورته وویل: څنګه؟ هغه وویل: د غله په ږیره خس دی. په دې وخت کې غل بې ځنډه خپلې ږیرې ته لاس وروړ چې ګوندې رښتیا یې په ږیره خس دی او باید لیرې یې کړي چې څوک یې و نه پېژني، خو نورو ولید او و یې پېژاند چې غلا همده کړې ده، نو په دې توګه هر متل د یوې تجربې په نتېجه کې رامنځته شوی وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د متن لنډيز:

متل د شفاهي ادبياتو يوه مهمه برخه ده چې په محاوره او خبرو اترو کې د استدلال او خپلې خبرې د پخلي لپاره کارول کېږي.

متل يوه وړه جمله يا عبارت دی چې يو لوی مفهوم رانغاړي. زياتره متلونه ځانته کيسې لري يا په بله وينا يو متل د کيسې د پېښېدو په پای کې رامنځ ته شوی وي. متلونه ډېره اوږده مخينه لري او سينه په سينه تر موږه را رسېدلي دي.

په پښتو ژبه کې يو شمېر متلونه راټول شوي او په کتابي بڼه چاپ شوي دي، خو زياتره متلونه لا تر اوسه پورې د خلکو په سينو او محاورو کې لا ژوندي دي، خو په کتابونو کې نه دي راټول شوي.

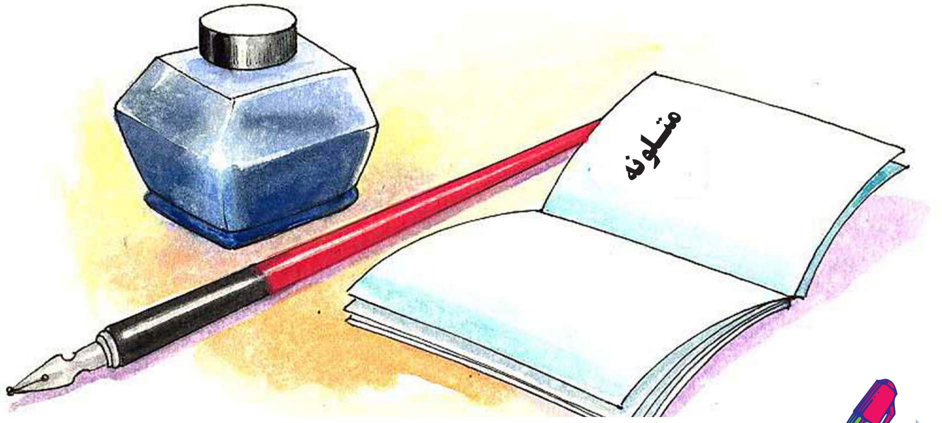

فعاليتونه

۱ـ زده کوونکي دې دغو پوښتنو ته ځوابونه ووايي:

- متلونه په خبرو کې د څه لپاره کارول کېږي؟
- متلونه منظوم وي که منثور؟
- متلونه زموږ د ادبياتو په کومې برخې پورې اړه لري؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲ـ زده کوونکي دې په دوه ډلو ووېشل شي د يوې ډلې استازی دې يو متل وايي او د بلې ډلې استازی دې په وار سره د هغه معنا کوي.

۳ـ زده کوونکي دې په دوه ډلو ووېشل شي يوه ډله دې لس منظوم او بله ډله دې لس منثور متلونه ووايي.

٤ـ د لاندې متلونو معنا پخپلو کتابچو کې وليکئ او په ټولګي کې يې واوروئ.

- د غله په ږيره خس دی
- غل په غره کې نه ځايېږي
- مه کوه په چا چې و به شي په تا
- چاره که د سرو شي د ځيګر د منډلو نه ده

۵ـ زده کوونکي دې د لاندې متلونو تش ځايونه ډک کړي.

- هر چاته خپل ....کشمير دی.
- د يو لاسه .... نه خېژي.
- څه چې .... هغه به ....
- پړ مې .... مړ مې ....

٦ـ په لوستل شوو متلونو کې موکوم يو خوښ دی، ولې؟ نظر مو ووایاست.

۷ـ په لوستل شويو متلونو کې نومځري (ضميرونه) پيدا کړئ. او ووایاست چې کوم ډول نومځري دي.

۸ـ که د کوم متل کيسه مو زده وي په ټولګي کې يې ووایاست.

کورنۍ دنده

په کورنۍ کې له مشرانو څخه پوښتنه وکړئ او د هغوی له خولې نوي متلونه وليکئ او بيا يې بله ورځ په ټولګي کې ولولئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مور زړه

د مور د مينې او محبت، د مور د زړه سوي او مهربانۍ په اړه به تاسو ډېرې خبرې اورېدلې وي، خو اوس چې تاسو د مور په اړه کوم شعر لولئ، د مور د خواخوږۍ او مهربانۍ يوه ستره نمونه ده. دغه مطلب د افغانستان د نوميالي معاصر شاعر سيد شمس الدين مجروح په قلم له يوه بهرني (غربي) اثر څخه په شعر ژباړل شوی دی.

مور، تر ټولو مهربانه، مور تر ټولو زياته مينه ناکه ده، خو داسې کيسې او پېښې هم کېدونکې دي . تاسو دغه کيسه په شعري بڼه ولولئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شاعر لنډه پېژندګلوي:

سید شمس الدین مجروح د افغانستان د معاصرو ادبیاتو یو خوږ ژبی شاعر او لیکوال دی. په ۱۲۸۹ هـ . ش . کال د کونړ ولایت د شین کوړک کلي په یوې روحاني کورنۍ کې پیدا شوی دی. زده کړې یې په خپل کلي کې سرته ورسولې او رسمې دنده یې د اعیانو په مجلس کې پیل کړه. بیا یې مختلفې دندې سرته ورسولې چې د عدلیې د وزیر او د صدارت د مرستیال په توګه یې هم کار کړی دی.

دسید شمس الدین مجروح د شعرونو یوه مجموعه (منتخب شعرونه) په ۱۳۳۷ هـ . ش . کال د پښتو ټولنې له خوا چاپ شوې ده او دویمه مجموعه (یاد فریاد) یې په پیښور کې په ۱۹۸۵ م. کال کې چاپ شوې ده. سید شمس الدین مجروح په ۱۳۸۱ هـ . ش . کال وفات شوی دی.

پسرلی د کال ځواني وه هوا ښه وه
د ګیاه پرته په ځمکه لونګی شنه وه
ټول عالم په خوب ویده و نیمه شپه وه
هرې خوا ته دسپوږمۍ رڼا خوره وه
یو عاشق معشوقه ناست د رود په غاړه
په شراب د مینې مست و و دغه دواړه
سره ناست وو دوی بهر کلي نه لرې
دواړو ویلې ښې خوږې سندرې
د دوی منځ کې وې د راز و نیاز خبرې
یو له بله یې وړکړې وې وزرې
د ښایست غرور په سر کې د جینۍ و
د هلك په سر کې هم جوش د ځوانۍ و

سید شمس الدین مجروح

(c) ketabton.com: The Digital Library

هلك ووې محبوبې ماته يې گرانه
مادې هيڅكله خداى نه كا بې له تانه
زړه چې زيات له سرو ماله دى دلبره
ما قربان كړ هغه هم د ستا له سره
جينى وويل دا خبرې كوې څله
په دې لار كې زړه قربان وي تل ترتله
زړه په مينه كې عاشق نه ځي هر كله
دا په دې لار كې اول قدم دى گله
زه به تا ومنم هله زما ياره
چې د مور زړگى دې راوړې زما لپاره
خپله مور سړي ته زياته له هر څاده
زړه د مور يوه مرغلره بې بها ده
كه د ستا مينه له ما سره رښتيا ده
كه صحيحه دا دعوه د مينې ستا ده
د مور زړه دې كړه ترې غوڅ راپې وړه ماله
نو به هله زه خولگى دركړمه تاله
د هلك په سر چې دغه امتحان شو
په وجود كې يې برپا د غم توپان شو
هك پك ودريده په دوه و وكې حيران شو
خو پرې مينه شوه غالبه راروان شو
نو د مور سينه يې څيرې په خنجر كړه
مرغلره يې د زړه ترې رابهر كړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې هلك له دغه كاره نه وزګار شو
بيا روان په دغه لوري په تلوار شو
لار كې ولويد طبيعت ورته په قار شو
زړه يې هم له لاسه خاورو كې ګوزار شو
ناګهانه له زړه غږ شو چې بچيه!
خير دې وي ژوبل خو نه شولې زړګيه

د مور ستايل او درناوی:

دغه اصل ته په پښتو ادبياتو كې هم زياته پاملرنه شوې ده. زموږ زيات شمېر شاعرانو او ليكوالو په خپلو منظومو او منثورو اثارو كې د مور مقام ستايلی دی.

په بېلا بېلو ادبي نثرونو لكه داستانونو، ناولونو او نورو ادبي ټوټو كې د مور مقام ته پاملرنه شوې او د مور مقام پكې ستايل شوی دی. ويلای شو چې د مور مقام په پښتو ادبياتو او بيا په لنډيو كې ځانګړی ځای لري او زموږ د ادبياتو يو مهم څپركی جوړوي. په بېلا بېلو ليكنو كې د مور مقام، د مور مهربانۍ، شفقت او عاطفې د اولاد په روزنه كې د هغې كړاو او زيار انعكاس موندلی دی. د دغو ټولو ليكنو مقصد يو دی او هغه دا چې د مور د مقام او حقونو پېژندل او د هغې درناوی كول.

په ولسي ادب كې د مور د مينې عاطفې او مهربانۍ په اړه ډېرې كيسې شته چې يوه نمونه يې دلته راوړو:

وايي چې د يوې مور ماشوم بلې ښځې پټ كړ. د ماشوم مور كه هر څومره له غلې ښځې څخه خپل ماشوم وغوښت، خو هغې ورنكړ او ويې ويل چې دا زما زوی دی. د ماشوم مور په چيغو چيغو قاضي ته ولاړه او عرض يې وكړ چې يوې ښځې مې ماشوم پټ كړی او نه يې راكوي. قاضي غله ښځه راوغوښته هر څومره پلټنې چې يې ترې وكړې ښځه قانع نه شوه، ويل يې چې دا زما خپل زوی دی، پر ما يې ناحقه دعوه كړې ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

قاضي وويل: ما يوازې پرېږدئ چې د پرېکړې په اړه فکر وکړم. دواړه ښځې د قاضي له کوټې نه ووتلې. ښه شېبه وروسته قاضي دواړه ښځې راوغوښتلې هغوی ته یې خپله پرېکړه داسې اعلان کړه:

وروسته د ډېر سوچ نه زه دې نتیجې ته ورسېدم چې ماشوم باید دوه ټوټې شي، یوه ټوټه د یوې مور او بله ټوټه د بلې مور. په دې پرېکړې کې به عدل او انصاف پر ځای شي.

قاضي جلات راوغوښت، ویل راشه دا ماشوم دوه ټوټې کړه. کله چې جلات توره په لاس راغی د ماشوم اصلي مور غږ کړ:

قاضي صاحب ماشوم مه دوه ټوټې کوئ، ماشوم زما نه دی، هغې ته یې ورکړئ. قاضي پوه شو چې د ماشوم اصلي مور همدا ده، ځکه چې د خپل زوی مرګ یې نشو زغملای او هغه بله چې د ماشوم اصلي مور نه وه د قاضي پرېکړه یې ومنله.

په دې توګه قاضي ماشوم خپلې اصلي مور ته وسپاره او هغې بلې غلې ښځې ته یې سزا وټاکله.

د متن لنډیز:

د اسلام ستر پیغمبر حضرت محمد ﷺ فرمایلي دي چې ((جنت د مور تر پښو لاندې دي)). د مور مقام په ټولنه کې تر هر چا لوړ دی او درناوی یې په ټولو لازم دی.

په دې منظومه کیسه کې د مور د مهربانۍ یوه داسې نمونه تاسو ولوسته چې مینه او مهرباني یې له بل چا سره نه شي پرتله کېدای. مور د مینې، محبت او مهربانۍ یوه داسې چینه ده چې دغه مینه او مهرباني یې د زړه په ځځېدونکو وینو کې هم نارې وهي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

فعالیتونه

۱ـ زده کوونکي دې متن په لوړ غږ ولولي او د شعر مفهوم دې په خپلو خبرو کې ووايي.

۲ـ زده کوونکي دې په متن کې د راغلې کیسې لنډیز په خپلو کتابچو کې ولیکي او بیا دې په ټولګي کې ولولي.

۳ـ زده کوونکي دې په دوو ډلو وویشل شي. یوه ډله دې په شعر کې نومونه او بله ډله دې صفتونه پیداکړي او د ټولګیوالو په وړاندې دې ولولي.

٤ـ له دغې کیسې نه تاسې څه زده کړل، خپل نظر خپلو ټولګیوالو ته څرګند کړئ .

۵ـ په متن کې ارتباطي کلمې پیدا او لست یې کړئ لکه:

کال، پسرلی، هوا

٦ـ زده کوونکي دې لاندې لغتونه معنا او په جملو کې وکاروي:

نیاز بې بها بریا ملغلره

۷ـ زده کوونکي دې د ماشوم په اړه کیسه ولولي او د دغې کیسې لنډ مقصد دې پخپلو خبرو کې ووايي.

کورنۍ دنده

د مور د مهربانیو په اړه مو که کومه کیسه له چا اورېدلې وي او یا مو یاده وي په خپلو کتابچو کې یې ولیکئ او بله ورځ یې په ټولګي کې ولولئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اتلسم لوست

ښوونکی د ټولنې لارښود

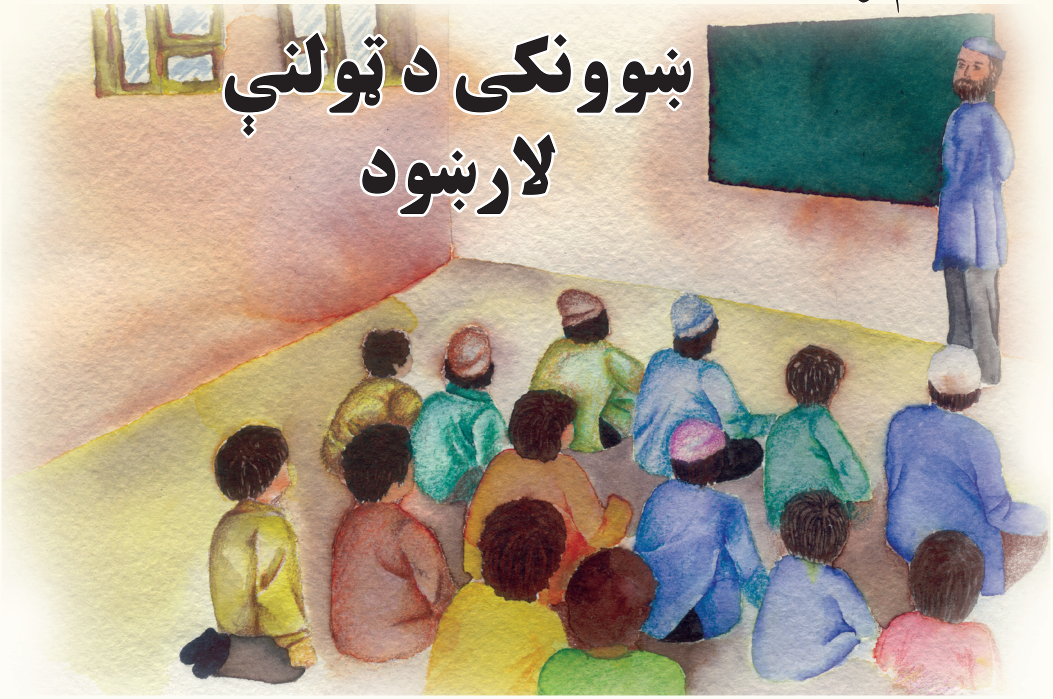

ښوونکی ماشومانو او ځوانانو ته لارښوونه کوي. د پوهې او علم پر ګاڼه يې سمبالوي.

د نېکو لارو ګټې او د بدو لارو زيانونه ورته بيانوي.

په نننۍ نړۍ کې هر ډول پرمختګونه او هوساينه په ټولنه کې د انسان د پرله پسې زيار

نتيجه او د ښوونکي برکت دی.

زده کوونکو ته لازمه ده چې د دغه لارښوونکو درناوی او احترام وکړي. په دې درس

کې به د پوهاند رښتين د ژوند له پلوشو څخه د ښوونکي په اړه يو مطلب ولولئ.

- ښوونکی د ټولنې څه ډول معمار دی؟
- ښوونکي زموږ په روزنه کې کومه ونډه لري؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

علم او پوهه يوه رڼا او ځلا ده. ښوونکی او معلم د دغې رڼا خپروونکی دی.

علم او پوهه دودې او ترقۍ زينه ده او ښوونکی د دغې زينې جوړوونکی دی. علم د تورې تيارې مشال او د عقل د روښانتيا بله ډيوه ده. دغه مشال او ډيوه د ښوونکي د مازغو په رڼا روښانه کېږي. ښوونکی تل د خپل دماغ په ډيوه کې د فکر تيل سېځي، خپل مازغه ويلي کوي، شپې روڼوي، د زړه وينې خوري او په ځان سخته تېروي دا ټول د دې لپاره چې د ناپوهۍ تياره ورکه شي، خلک ښه او بد وپيژني او دښکلي او هوسا ژوند خاوندان شي.

ښوونکی په حقيقت کې د ژوندانه لارښود دی.

پوه، لايق، زيارکښ او زړه سواندي کسان د يو هېواد د لوړتيا او علمي ودې پخې ستنې دي. که دغه ستنې پخې او کلکې نه وي، نو د علم او پوهې ماڼۍ به هم بې کاره او بې خونده وي.

د علم وړانګې د ښوونکو په لاسونو په دنيا کې خپرېږي. د يونان ستر فيلسوف ارسطو د لومړي معلم، ابو نصر فارابي د دويم معلم او ابن سينا د دريم معلم په نامه يادېږي. غرض دا چې د معلم لقب او نوم يو ستر او درونډ نوم دی. په همدې وجه د ښوونکي مقام په ټولنه کې ډېر لوړ او جګ دی. څومره چې د ښوونکي مقام لوړ دی، نو هغومره يې وظيفه هم درنه او سخته ده. د هرې ټولنې وده او ترقي، پرمختګ او لوړتيا د هغوی د ښوونکو په زيار، کوښښ، اخلاص او له دندې سره په شوق او مينه پورې اړه لري. د يو ولس روښانه سبا د دوی په همت او زحمت پورې تړلی دی. د نن ورځې کوچنيان او ماشومان د دوی په وسيله د سبا ورځې پوهان او لويان کېدای شي.

ښوونکي د يو هېواد د باغ و بڼ مالياران او د نوو بوټو او نيالګيو باغوانان دي. که دوی په خپله وظيفه کې د کوچنيانو په روزنه او پالنه کې لږ غفلت وکړي، نو د وطن د علم او پوهې، ودې او ترقۍ باغ و بڼ به مړاوی او سپېره پاتې شي. ټول ماشومان د ښوونکو سره يو امانت دی د دغه امانت ساتنه، پالنه او روزنه د دوی دنده ده.

د ماشومانو د علم او پوهې زياتول، د دوی د خويونو او اخلاقو سمول، په دوی کې د خپل ملت، خاورې او هېواد مينه اچول او په پای کې له دوی نه د سم فکر او مزغو خاوندان

(c) ketabton.com: The Digital Library

او غوره سرې جوړول، د ښوونکو دنده ده. دا يو داسې پور دی چې بې له اداکولو څخه په بل هيڅ ډول نه خلاصيږي. ترکومې اندازې چې شاګردان علم او پوهې ته ضرورت لري، هغومره سمې روزنې او پالنې ته هم اړ دي. علم د انسان جوهر او روزنه يې ښکلا او ځلاده. د يو مخلص او پوه ښوونکي وظيفه دا ده چې دغو دواړو خواوو ته پوره پاملرنه وکړي او د خپل هېواد تاند نيالګي داسې وروزي چې هم يې خلك سيوري ته کښېني او هم يې له خوږو مېوو څخه ګټه واخلي.

لنډه دا چې د معلمانو دنده ډېره درنه او مهمه ده، خو ورسره ډېره پاکه او سپېڅلې هم ده. نو ښايي چې ټول ښوونکي په ډېر اخلاص او مينه خپله پاکه وظيفه سر ته ورسوي او د سالمې پوهنې په لوړولو او خپرولوکې شپه او ورځ زيار او کوښښ وکړي.

د متن لنډيز:

د ښوونکي کلمه که څه هم خلکو ته په ښکاره يوه ساده کلمه ښکاري او د ښوونکي دنده يوازې ښوونځي ته په تلو راتلو پورې تړي، خو داسې نه ده.

د ښوونکي دنده ډېره درنه او مهمه ده. مقام يې ډېر لوړ او نوم يې سپېڅلی او مقدس دی. نن ورځ چې په نړۍ کې د ژوند څه پرمختګونه او اسانتياوې وينئ، نو لومړني لارښوونکي يې معلمان دي، ځکه چې د نړۍ پوهان، سياسي څېرې، مخترعين او د هېوادونو واکمنان د ښوونکي د زيار په پايله کې راځرګند شوي دي. لازمه ده چې د زړه له کومې د ښوونکي درناوی او احترام وشي. ښوونکي ته هم پکار ده چې خپله دنده په دقت، اخلاص، صداقت، سپېڅلتيا او د مسؤوليت له مخې پر مخ بوځي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

فعالیتونه

۱ـ څو زده کوونکي دې له ښوونکي څخه وروسته لوست په وارسره ولولي او په وار سره دې د درس مفهوم په خپلو خبرو کې ووايي.

۲ـ زده کوونکي دې ستونزمن لغتونه په کتابچو کې وليکي او بيا دې معنا کړي.

۳ـ زده کوونکي دې له لوست څخه مترادف الفاظ راوباسي او پرتخته دې وليکي.

٤ـ په لاندې معنا شوو لغتونو کې سم ته (س) او ناسم ته (ن) په پنسل وليکئ.

- لایق: چاروا کی
- زیارکښ: زحمت کښ
- وړانګې: وريځ
- مشال: څراغ، رڼا
- هوسا: لالهاند
- سپېڅلی: پاک

٦ـ لاندې جملې تکميل کړئ!

- علم او پوهه یوه .... او .... ده.
- ښوونکی په حقیقت کې د .... لارښود دی.
- د علم وړانګې د .... په لاسونو په .... کې خپرېږي.

کورنۍ دنده

زده کوونکي دې دښوونکي په اړه په کور کې یوه، یوه لیکنه وکړي چې شپږ کرښې او یا تر دې زیاته وي او بله ورځ دې په ټولګي کې واوروي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نولسم لوست

نړيواله ادبي څېره: ټاګور

نړيوال هنرونه او فکرونه نړيوال ارزښت لري. دغه راز هنرونه او فکرونه نړيواله شتمني وي، هر انسان ترې ګټه اخيستلای شي. ليکوال او شاعر چې څه ليکي او څه وايي، د نړيوالې ټولنې لپاره وي، خو د ډېرو لږو فکر او هنر دومره پوخ وي چې نړيوال شهرت ور په برخه کړي.

دغه فکر او هنر هر انسان ته يو ځانګړی پيغام لري. له دغه فکر و هنر څخه بيا هر څوک له خپلې هنري لېوالتيا سره سم خوند اخلي.

په اووم ټولګي کې مو د اندرسن په اړه معلومات تر لاسه کړل، په دې لوست کې يوه بله نړيواله څېره ټاګور درپېژنو.

- تاسې که کوم نړيوال ادبي شخصيت پېژنئ په اړه يې خبرې وکړئ.
- د ټاګور کوم شعر يا کتاب مو لوستی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټاګور يوه نړيواله ادبي څېره ده. ټاګور مشهور شاعر او ليکوال دی. په ډرامه ليکنه کې يې ډېر لوی لاس درلود. ناولونه او داستانونه يې هم ليکلي دي.

ټاګور د ۱۸۶۱ م. کال د مۍ په اوومه د هندوستان د کلکتې په ښار کې زېږېدلی دی. کورنۍ يې شتمنه وه او د علم او هنر له امله يې په بنګال کې ځانګړې شهرت درلود. د ده کورنۍ دلوېديځ له تمدن سره هم له يوې نيمې پېړۍ را په دې خوا آشنا وه.د خپلو نيکونو علمي، ادبي او هنري ميراثونه يې ساتل.

له همدې امله د ټاګور په شخصيت کې زاړه کړه وړه او نوي ښکلا دواړه ليدل کېږي. ټول هندوستان تر اوسه د ټاګور په څېر بل پراخ نظره، خواخوږی او هوښيار اديب ونه موند.

ټاګور که د خپل وخت د پرمختللي ژوندانه له اسانيتاوو برخمن و، نو د خپل وخت د بې وزلو وګړو له ژوندانه څخه هم ناخبره نه و. هغه دغه دواړه د سر په سترګو ليدلي وو. دغو متضادو زده کړو او تجربو د ټاګور شخصيت ډېر هر اړخيز (جامع) کړ.

رابندر ناتهـ ټاګور د نړۍ ببلا ببلو هېوادونولکه انګلستان، جرمني، امريکا، سيلون، چين، ايټاليې، کاناډا، ويتنام ، کمبود يا، لاوس، برما، روسيې او ايران ته سفرونه کړي دي. په دغو هېوادونو کې يې له ولسمشرانو او وزيرانو رانيولې تر بې وزلو وګړو پورې ليدلي کتلي او د هغو له حال څخه يې ځان خبر کړی دی.

په ببلا ببلو سفرونو کې له ببلا ببلو وګړو سره د هغه اړيکو او ليدنو کتنو هغه ته ډېره تجربه ور په برخه کړه. هغه په لسګونو ډرامې د اشعارو مجموعې، لنډې کيسې او رومانونه ليکلي دي.

د رابندر ناتهـ ټاګور ځينې اثار دادي:

١ــ د يوه شاعر نکل

٢ــ تصويرونه او سندرې

٣ــ د ځنګل ګل

٤ــ د فطرت انتقام

٥ــ مات زړه

٦ــ د وړکتوب سندرې

٧ــد اروپايي سيلاني ليکونه

٨ــ د لمر سيوری

(c) ketabton.com: The Digital Library

۹ـ د ماښام سندرې
۱۰ـ تېز او توند
۱۱ـ خطرناک ښکار
۱۲ـ د عالمانو پاچا او نور
۱۳ـ د سهار سندرې

د رابندر ناتهـ ټاګور ځینې اثار په پښتو ژباړل شوي دي، لکه : کابلي والا، ګیتا نجلي، تاج او ځینې نور. ګیتا نجلي عبدالرؤف بینوا ژباړلې او لومړی ځل په ۱۳۳٦ هـ . ش . کال په کابل کې چاپ شوی دی. د ټاګور ګیتا نجلي نړیوال شهرت لري. او د نوبل نړیواله جایزه یې ګټلې ده.

دګیتا نجلي د متن څو بېلګې:

هغه وخت چې زما زړه سخت او وچ شي، نو ته پر ما د رحم باران وکړه راشه!

کله چې ژوند محبت له لاسه ورکړي؛ نو ته د نغمې په پرده کې راشه! کله چې شاوخوا د هنګامه زېږوونکو مشاغلو شور پورته شي او ما د باندې وباسي، نو ته ای زما د سکوت خاونده! د خپل سکون او آرام سره راشه! کله چې زما بېنوا زړه د زندان په یوه ګوټ کې غلی کښېني؛ نو ای زما پادشاه! ور مات کړه د شاهانه برم او دبدبې سره راشه؛

کله چې زما د زړه پر ارزو باندې د باطلو او هامو غبار پرېوځي نو ته ای یوازې پاکه! ای ته یوازې ویښه! د خپلې برېښنا او تالندې سره راشه!

×××

تا په سیوري کې ځان پټ کړی دی، اې زما ګرانه! ته چېرې د ټولو تر شا ولاړ یې؟ دوی تا ټېل وهي، ستا له څنګه د خاورو پر ډک سړک باندې تېرېږي، او ستا هیڅ خیال نه ساتي.

زه دلته له څو ګړیو راهیسې نذرونه په لاس انتظار کومه، لاروي تېرېږي او یو ـ یو ګل مانه اخلي ـ اوس نژدې ده چې ټوکرۍ تشه شي.

دګهیځ وخت تېر شو او د غرمې هم، د ماښام په سیوري کې زما سترګې له خوبه پټې پټې کېږي. هر څوک خپلو کورو ته ځي، ما ویني راباندې خاندي او ما محجوبوي. زه د

(c) ketabton.com: The Digital Library

گدا‌ګرې نجلۍ په شان پلو پر مخ ناسته یم او کله چې دوی ما وپوښتي چې زه څه غواړم؟
نو زه سترګې کښته واچوم او هغو ته هیڅ ځواب نه ورکوم.

اه، رښتیا هم زه هغو ته دا کله ویلای شم چې ((زه تاته انتظار لرم، تا د راتلو وعده کړې
ده)) زه له شرمه څنګه ویلای شم چې ((زه بې له دې غربته نور څه جهیز (د ورکولو) لپاره
نه لرم))

اه، ما دا غرور دخپل زړه په کومې کې پټ کړی دی، زه پر وښو ناسته آسمان ته ګورم،
ستا ناڅاپه راتګ په ډېر شان او شوکت په خوب وینم چې: ټولې روڼاوې پرې ځلیږي، ستا د
بګۍ زرین بیرغ رپیږي، ټول وګړي حیران ولاړ ګوري چې ته راکوز شې زما لوري ته راځې
ددې لپاره چې ما له ځمکې پورته کړې، او یوې داسې بې وزلې نجلۍ ته د خپل څنګ
سره د کښېناستو ځای ورکړې چې له شرم او نخو ته داسې رېږي لکه د ونې پاڼه چې نسیم
رېوي ... ((خو وخت تېرېږي او تر اوسه لا ستا د بګۍ د ارابو آواز نشته؛ ډېر د برم او خوښۍ
جلوسونه له خپلو سحر کاریو سره تېر شول ـ آیا ته به هم هغه یې چې د ټولو تر شا په یو
سیوري کې پټه خوله ولاړ یې؟ او زه به همدغه یم چې ستا په انتظار کې به ژاړم او په ناکامو
ارزوګانو به خپل زړګی ستومانه ساتم؟

د متن لنډیز:

رابندر ناتهـ ټاګور د دیوندر ناتهـ ټاګور زوی دی. په ۱۸۶۱م. کې په کلکته کې
زېږېدلی دی. پلار یې لوی شتمن او مذهبي لارښود (مهاریشي) و. په لندن کې یې
د حقوقو په څانګه کې زده کړې کړې وې. آثار یې ډېر لوړ ادبي او هنري ارزښت
لري. ځینې کتابونو لکه: ګیتانجلي یې د نوبل جایزه اخیستې ده. ټاګور په ۱۹۰۱م.
کال د شانتي نیکیتن بنیاد کښېښود چې بیا په راوروسته کلونو کې په یولوی پوهنتون
بدل شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

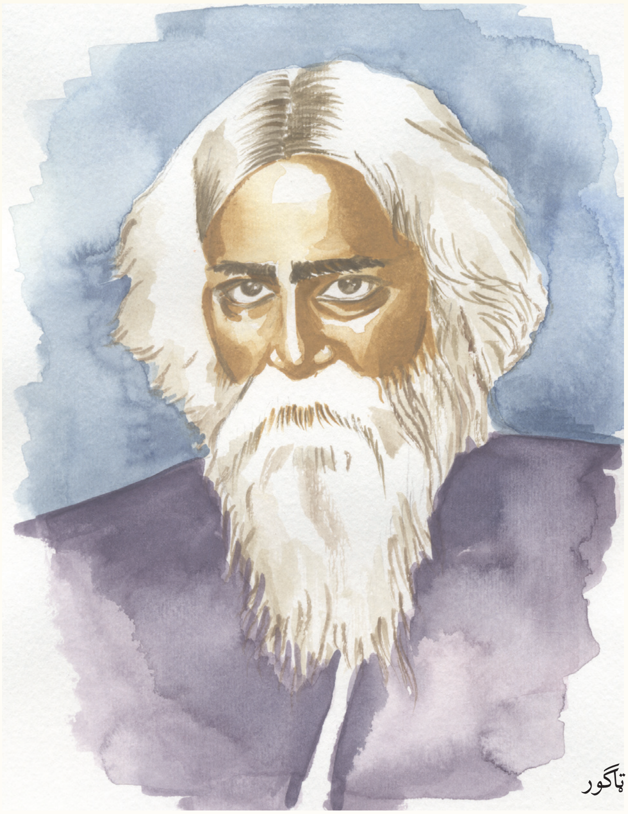

ټاګور

څرګندونې

(۱) نوبل: دا یوه نړیواله ډالۍ (جایزه) ده چې هر کال په بېلا بېلو علمي او ادبي برخو کې خورا مهمو شخصیتونو ته ورکول کېږي.

(۲) شانتي نیکیتن : (دارالامان) د ټاګور پلار د یوندر ناتهـ ټاګور په دغه ځای کې یو باغ جوړ کړ. خلک به د مراقبې او تفکر لپاره ورتلل او د هیڅ دین او مذهب خلک ترې منع نه وو. ټاګور بیا په ۱۹۰۱ م. کال کې دلته یو ښوونځی جوړ کړ چې وروسته په پوهنتون بدل شو او د شانتي نیکیتن په نوم یاد شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

فعالیتونه

۱ـ زده کوونکي دې لاندې پوښتنو ته ځوابونه ووايي:
- را بندر ناتهـ ټاګور د چا زوی او په کوم ځای کې زېږېدلی و؟
- د رابندر ناتهـ ټاګور کوم کتاب د نوبل جايزه اخيستې وه؟
- د رابندر ناتهـ ټاګور د ځلورو کتابونو نومونه واخلئ؟
- د ټاګور کورنۍ له مالي پلوه څه ډول وه؟

۲ـ د ګيتا نجلي همدغه نمونه چې دلته راغلې ده ولولئ او پرمفهوم باندې يې وار په وار خبرې وکړئ.

۳ـ په دغو بېلګو کې کوم ډول نومځري پيداکولای شئ، ځانګړي، ملکي، مبهم او نور په نښه يې کړئ.

٤ـ لاندې لغتونه معنا او په جملو کې وکاروئ:

هنګامه، برم، او هام، محجوب، نخوت

٥ـ ټاګور د کوم ځای شاعر او ليکوال و؟

الف ـ د هندوستان　　　ب ـ د بنګال　　　ج ـ پاکستان

کورنۍ دنده

د دې لوست له ټول متن څخه ستاينومونه راواخلئ او په خپلو کتابچو کې يې وليکئ. سباته يې ټولګيوالو ته واوروئ. له دغو ستاينومونو سره د هغوی ضد هم په خپله کتابچه کې وليکئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکالو

بیان په دوو ډولو کېږي، په نثر او په نظم، د نثر برخه پراخه ده او هر ډول مطلب او پیغامونه پکې په آسانۍ ځای پر ځای کېدای او لوستونکو ته رسېدای شي. همدا لامل دی چې نثري پانګه تر نظمي پانګې ډېره زیاته وي. له بلې خوا نظم ښه یادېږي او په آسانۍ ذهن ته سپارل کېږي. نثرونه بېلا بېل ډولونه لري. یوه ډول ته یې هنري یا ادبي نثر وایي. ادبي نثر هغه وي چې له ژبني هنره پکې کار اخیستل شوی وي. ادبي نثر به هرو مرو لوړ پیغام لري، خو د پیغام د بیان لپاره لیکونکی داسې کلمات غوره کوي چې د لوستونکي احساسات او عواطف راوپاروي. ادبي نثر انسان د لورېینې او ښېګڼې لورته هڅوي. په انساني ټولنه کې د مینې، دوستۍ، سولې او امن د رامنځته کېدو غوښتنه کوي.

■ که تاسې کوم ادبي نثر لوستی وي نو ووایاست د چا او موضوع یې څه وه؟

■ که کومه لنډه کیسه مو لوستې وي، د هغې نثر له نورو عادي نثرونو سره څه توپیر درلود؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سپلمۍ لویو لویو گڼو بوټو او گورو پاڼو کې، هوسۍ له څر نه سر پورته او شخوند یې بند کړ، غوږونه یې بوخ کړل، حیرانه ودرېدله؛ داسې چې له ځانه نه وه خبره. ملخ د سپلمۍ په پاڼه ورو ورو، غلی غلی راغی، د هوسۍ غوږو ته نژدې شو:

هوسۍ! څه دي؟ ولې حیرانه یې؟ ولې خپه یې؟ او هو! دا اوښکې! ولې واښه نه خورې؟ پسرلی تېر شو... واښه وچ شول څه! ؟که تږې یې؟

هوسۍ په یوه نیب یوه طرف ته سترگې بکې کړې دي او غوږونه تکځ.

ملخ بیا وویل: د چا ښکالو ده څه؟

هوسۍ دیکه وخوړه: هو! نه واښه وچ دي او نه تږې یم ښکالو ده. د چا ښکالو! د چا د یا د ښکالو!!

ملخ : پوه نه شوم.

هوسۍ: ته لا نه وې، دا سپلمۍ وړې وړې وې، زه او آشنا مې دلته څرېدو، ښکالو شوه، ما دغه شان غوږونه بوخ کړل، آشنامې دغه شان وویل، همدغه شان لکه تا چې وویل...دږز شو... موږ توپ کړ، زه لیرې لاړم. اه ... پل مې واخیست، وینې پسې لاړم آن د پاچا تر باغه ... د پاچا د زوی سر کلي و... سندرې ویل کېدې، غوښې وریتېدې، بېگمې خندېدې. ملکه په تخت ناسته وه، زما د سترگو په اوښکو پوه شوه، لکه چې ته پوه شوې. اخر زنانه عالم و. ما وویل بي بي مېرمنې! زما د آشنا تیکې ستا باورچي خانه کې وریتېږي، خو دا څرمن یې ماته راکړه. زه به یې په یوه ونه کې اویزانده کړم... ورته به گورم د زړه سود به پرې کوم.

ملکې وویل: نه څرمن تاته نه شي درکولی. سوېلو وویل: نه، هیڅېږې نه! دې نه به موږ تمبل جوړوو.

گوره غوږ کېږده! نن د هغه پاچا د زوی سنت گیري ده ... تمبل وهلی شي. دغه آواز اورې؟ دا زما د آشنا د څرمنې تمبل دی... په ما یې آواز خوږ لگي. زما پرې سود کېږي. ښکالو ده... زه پرې پوهېږم، ته پرې نه پوهېږې... سود پرې کوم سود!!

((سید راحت زاخېلي))

(c) ketabton.com: The Digital Library

د متن لنډيز:

پورتنۍ کيسه د هوسۍ او ملخ ترمنځ د پوښتنو او ځوابونو په بڼه راغلې ده. کيسه داسې ده چې هوسۍ او ملخ په يوه څړځای کې اوسېږي. هوسۍ څه ښکالو اوري، يو دم تېر يادونه ور په زړه کېږي. غوږونه يې څېږ شي. د همااغه ډز انګازې يې يو ځل بيا په ذهن کې راغبرګې شي چې د ژوندانه ګران ملګری يې ترې جلا کړی و.

هوسۍ ملخ ته خپله پخوانۍ کيسه کوي. وايي چې زه او يار مې يوه ورځ همداسې په دې ځای کې څرېدو چې څه ښکالو شوه، يو ناڅاپه ډز شو ما لېرې منډه کړه چې ګورم ملګری مې نه و. بېرته راوګرځېدم منډ مې واخيست او د پاچا تر کوره لاړم.

ګورم چې د ملګري غوښه مې پخېږي، له ملکې نه مې وغوښتل چې د ملګري څرمن مې راکړي او د يادګار په توګه به يې په يوه ونه کې ځوړنده کړم، د زړه سود به پرې کوم، خو ملکې انکار وکړ او ويې ويل چې له دې څرمنې نه موږ تمبل (چمبه) جوړوو.

اوس د پاچا د زوی سنت ګري ده، له هغې څرمنې نه يې تمبل جوړ کړی، د پاچا د زوی په سنت ګرۍ کې وهل کېږي او زما پر زړه د خپل يار او اشنا يادونه راوربېږي.

د ليکوال پېژندګلوی:

سيد راحت زاخيلي دسيد فريح الله زوی، په ۱۳۰۳ هـ . ق. کال د نوښار په زاخيلو کې زېږېدلی دی. زاخيلی غښتلی ليکوال او منلی شاعر و. د ژباړې په فن کې يې هم پوخ لاس درلود. په ناول او لنډه کيسه ليکنه کې يې ډېر شهرت درلود. د پېښور لومړنی پښتو اخبار ((افغان)) د ده په اهتمام راوتلی دی. د ډېرو کتابونو لکه ماه رخ، لغات افغاني، تاريخ افغانستان، د حضرت علي کرم الله وجههُ اقوال، شلېدلې پڼه، د زړه درد، داغستان او د نورو اشارو ليکوال دی. په ۱۳۸۳ هـ . ق. کې يې له دې نړۍ څخه سترګې پټې کړې دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

فعالیتونه

۱ـ زده کوونکي دې متن په چوپه خوله ولولي او بیا دې په وارسره د کیسې مفهوم په خپلو خبرو کې ووایي.

۲ـ زده کوونکي دې لاندې پوښتنې ځواب کړي:

- کیسه د څه شي په اړه ده؟
- په کیسه کې کوم کرکټرونه راغلي دي؟
- د کیسې پېښه څه ډول ده؟

۳ـ زده کوونکي دې لاندې لغتونه معنا او په جملو کې وکاروي.

ـ ښکالو ـ سپلمی ـ نیب ـ بکې ـتکۍ

٤ـ که د زده کوونکو دغې کیسې ته ورته کومه کیسه په یاد وي په ټولګي کې دې په لوړ غږ ووایي.

٥ـ زده کوونکي دې په درې ډلو وویشل شي: یوه ډله دې په متن کې نومونه، بله ډله صفتونه او دریمه ډله دې ضمیرونه پیدا کړي او بیا دې د هرې ډلې استازی په ټولګي کې په وار سره د لست له مخې ووایي.

٦ـ زده کوونکي دې په لوړ غږ کیسه داسې ووایي چې د آواز اوچتول، نرمول او وقفه (ځنډ) په نظر کې وساتي. نور زده کوونکي دې لوستل وڅاري.

کورنۍ دنده

زده کوونکي دې په خپله خوښه په کور کې د کوم لیکوال یوه لنډه کیسه خوښه او په کتابچه کې دې ولیکي یا دې له مور او پلار، نیا او نیکه څخه کومه کیسه واوري او د هغې لنډیز دې په کتابچه کې ولیکي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوويشتم لوست

مور ولي کيسې لولو؟

له خپل مور و پلار، مشرانو او همزولو څخه به مو ډېرې کيسې اورېدلې وي. ساعت به مو پرې تېر شوی او خوند به مو ترې اخيستی وي. پر ساعت تېرۍ او خوند اخيستو سربېره کيسې نورې ښېګڼې هم لري. په کيسو کې روزنيز، اخلاقي او معلوماتي مفاهيم هم نغښتي وي. له کيسو څخه موږ روزنېزې، اخلاقي او معلوماتي ښېګڼې هم تر لاسه کولای شو.

ځينې کيسې په يوه ولس يا يوې ژبې پورې اړه لري، خو ځينې کيسې بيا په څو ولسونو او څو ژبو کې شريکې وي. که کيسه په يوه ولس يا يوې ژبې پورې هم اړه ولري، نو ډېرې داسې روزنيزې او اخلاقي ښېګڼې پکې وي چې ټول ولسونه ترې د خپل ژوندانه لپاره ګټه اخيستلای شي.

- کيسې څه ښېګڼې لري؟
- له کيسو نه څه زده کوو؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

حکایت

یو عالم د یو پاچا په وړاندې خبرې کولې. ناګهانه یې د خبرو په منځ کې وویل چې په هندوستان کې یوه ونه ده که د هغې ونې مېوه څوك وخوري نو هغه سړی به زوړ نه شي او نه به مړ شي. پاچا چې دا خبره واورېدله، نو په هغه ونې باندې مین شو، سودا واخیست چې دا به څه رنګه پیدا شي. لیکن د هغه عالم نه یې پوښتنه نه کوله چې دا ونه به چېرته وي او څنګه به وي. مګر چې د ده پرې ډېر باور و، هغه سړی یې په طرف د هندوستان رخصت کړ او ډېر مال یې ورته ورکړ، ورته یې وویل چې دا دولت لګوه او نور به هم درلیږم، خو هله بېرته راځه چې ماته د دغې ونې مېوه راوړې.

قاصد روان شو چې هندوستان ته ورسېده، نو له خلکو نه به یې هر ځای پوښتنه کوله او ویل به یې چې هغه ونه په کوم ځای کې ده چې سړی یې مېوه وخوري، نو بیا همېشه ژوندی وي او هیڅرې نه زړېږي چې خلکو به دا خبره واورېدله، نو چا به ور پورې خندل چا به ورپورې ټوکې کولې، چا به ویل چې دا لیونی شوی دی، چا به ویل چې موږ ته معلومه نه ده مګر چې دا سړی ورپسې ګرځي، نو معلومېږي چې دا به رښتیا چېرته وي. چا به ویل چې په پلاني ځنګل کې که چېرې وي، نو وي به او بل ځای مې ګومان نه کېږي چې ګوندې پیدا شي. چا به ویل چې په پلاني ځنګل کې یوه لویه ونه ده چې سر یې چا ته نه ښکارېږي او بیخ یې هم نه معلومېږي او مېوه یې هم چا له په لاس نه ورځي که چېرې هغه وي نو شك نشته.

هر چا به ورپورې مسخرې کولې او دی غریب به په ځنګلونو ، غرونو ، میرو او په بیابانونو ګرځېده. حاصل دا دی چې یو خوا بل خوا وړاندې وروسته ښکته پورته ډېر طلب یې وکړ، مګر هیڅ په حال پوه نه شو، نو بېرته راوګرځېده چې وطن ته راته ډېر خپه و او له ځان سره یې ویل چې پاچا ته به څه عذر کوم. په یو ځای کې یې شپه شوه په هغه ځای کې یې واورېده، یو سړي وویل چې زموږ په دې کلي کې لوی عالم دی او بې شانه ښه سړی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

قاصد په زړه کې وویل چې بارې ورشم که څه دعا راته وکړي، نو دستي پاڅېد هغه عالم ته ورغی چې ملاقات یې ورسره وشو، نو ورته وېې ویل چې صاحبه دعا راته وکړه چې ایمان مې خدای ﷻ سلامت کړي او په خیر سره وطن ته ورسېږم. هغه دعا ورته وکړله او بیا یې ترې پوښتنه وکړه چې چېرته تللی وې.

قاصد ورته دا ټوله کیسه وویله. عالم چې واورېده، نو ورته یې وویل چې تاسو د هغه خپل عالم په خبره نه یې پوه شوي. هغه ونه بله نه ده هغه ونه د علم ده یعنې د علم مېوه چې څوک وخوري، نو هغه سړی به همېشه ژوندی وي او د همېشه ژوندون څه معنا ده، هغه معنا دا ده چې خدای ﷻ وېېژني، نېکي بدي ورته معلومه شي، د نېکۍ عمل کوي او له بدۍ نه ځان ساتي، کتابونه تصنیف کاندې شاګردان ترې پاتې شي، نو هغه‌و که دا سړی په تن مړ هم شي هیڅ غم یې نشته، ځکه چې هلته یې روح ژوندی وي او دلته یې نوم ژوندی وي او ثواب یې داسې کېږي، لکه یو ژوندی سړی چې نېکي کوي او ثواب یې کېږي.

قاصد ورته وویل چې صاحبه موږ هم دومره پوهېږو، نادانان نه یو که چېرې هغه علم یاد کړی وی، خو موږ به پوه شوي وو چې علم وایي، ولې هغه د ټولو خلکو د وړاندې ونه یاده کړې ده او په دې خو هرڅوک پوهېږي چې علم د یو څیز نوم دی او ونه د بل څیز.

هغه عالم وویل چې ته بیا پوه نه شوې، تا له مثال په کار دی چې ښه پوه شې. ګوره یو سړی وي نو د چا پلار وي او د چا زوی وي او د چا لمسی وي او د چا نیکه وي او د چا خوریی وي او د چا ماما وي او د چا تره وي او د چا وراره وي او د چا تروزی وي او د چا تربور وي او د چا ورور وي او د چا آشنا وي او د چا دښمن وي او د چا دوست وي، نو اوس ته ګوره همدغه یو سړی دی او هر نوم له دې نومونو چې په خپل ځای کې ورته څوک وایي، نو ویلی شي که نه شي؟

قاصد وویل چې بېشکه ویلی شي. نو هغه عالم وویل چې داسې علم ته هم دواړه نومه ویلی شي. که دې خوښه وي نو ورته علم وایه او که دې خوښه وي، نو ورته د ژوندانه ونه وایه، دواړه نومونه یې برابر دي هیڅ فرق په کې نشته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

قاصد چې دا خبرې واورېدلې تسلي يې د زړه وشوله او له عالم نه يې رخصت واخيست او د خپل کور په طرف راروان شو چې ښار ته ورسېده پاچا ورته په امېد کې و چې دربار له ورغی پاچا ترې پوښتنه وکړله، ويل يې چې ووايه مېوه دې ومونډله او که نه دې ده مونډلې؟

قاصد ورته له سره کيسه شروع کړله، خپل ربړېدل او په ملکونو او په غرونو او په بيابانونو گرځېدل او د خلکو مسخرې کول ټول حال يې ورته بيان کړ. چې پاچا واوريده، نو ډېر خپه شو، ويې ويل چې ستا ربړ عبث شو او زما مطلب و نه شو. پس له هغه قاصد ورته د هغه عالم خبره په ښه شان سره ببله ببله، جدا جدا واوروله. چې پاچا واورېدله ډېر خوشحال شو او قاصد له يې د گرځېدلو له مشقت نه دوه برابره دولت ورکړ او پس له هغه باقي عمر د علم او د عالمانو په ساتنه او په پالنه کې شو او حکم يې وکړ چې هرڅوك دې واوري چې علم نه په واړه دی او نه په زاړه دی، خو زده کړه دې کوي که لوی وي او که وړکی وي.

((مولوي احمد))

د متن لنډيز:

دغه کيسه د علم او پوهې د ارزښت په اړه ده. په کيسه کې چې کومه ونه ياده شوې د هغې نه موخه علم او پوهه ده چې علم نه زړېږي او تل تر تله وي. که يو عالم له ژونده سترگې پټې کړي بيا هم د خپل علم له امله يادېږي. او نوم او ياد يې په کتابونو او د شاگردانو په ذهنونو او ژبو کې گرځي او دغسې عالمان او پوهان د خپل علم له برکته تر پېړيو، پېړيو پورې ژوندي وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

فعالیتونه

۱ـ زده کوونکي دې کیسه په چوپه خوله ولولي او بیا دې مقصد په ټولګي کې ووایي.

۲ـ زده کوونکي دې د کیسې یو یو پراګراف په وار سره ولولي او خبرې دې پرې وکړي.

۳ـ زده کوونکي دې د کیسې مطلب په خو لنډو کرښو کې ولیکي او په ټولګي کې دې په وار سره ووایي.

٤ـ زده کوونکي دې په لاندې پاراګراف کې نومونه په نښه کړي او ودې وایي چې کوم ډول نومونه دي:

ګوره یو سړی وي، نو د چا پلار وي او د چا زوی وي او د چا لمسی وي او د چا نیکه وي او د چا خوریی وي او د چا ماما وي او د چا تره وي او دچا وراره وي او د چا ترورزی وي او د چا دښمن وي او د چا دوست وي.

۵ـ زده کوونکي دې په کیسه کې نومځري (ضمیرونه) پیداکړي چې کوم ډول نومځري پکې راغلي دي؟

٦ـ زده کوونکي دې لاندې پوښتنې ځواب کړي.

- قاصد ولې په ځنګلونو کې ګرځیده؟
- پاچا قاصد په څه شي پسې لیږلی و؟
- قاصد د پاچا لپاره څه راوړل؟
- پاچا د قاصد له خبرو نه وروسته څه پریکړه وکړه؟

۷ـ زده کوونکي دې د کیسې ځایونه او اشخاص په ګوته کړي چې کوم ځایونه او کوم اشخاص په کیسه کې راغلي دي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

کورنۍ دنده

زده کوونکي دې لاندینۍ کیسه په کور کې په غور سره ولولي، لنډ مطلب دې په خپلو کتابچو کې ولیکي او سبا ته دې د ټولګیوالو په وړاندې واوروي.

وايي چې اوښ، غويی او پسه سره ملګري شول په لاره روان وو، د وښو يوه ګېډۍ يې ومونده. پسه وويل چې دا واښه لږ دي ټول پرې نه مړېږو، که يې وويشو، نو د يوه کار هم پرې نه کېږي. ښه به دا وي چې په موږ کې کوم چې مشر وي همغه دې وخوري، ځکه چې مشر په هر ځای کې د عزت وړ او حقدار وي.

اوس نو راځئ چې د خپل عمر زياتوالی ثابت کړو. پسه وويل: چې زما تاريخ تر ټولو زيات دی، ځکه چې د هغه پسه سره د خپلوۍ اړيکه لرم چې د حضرت ابراهيمعليه‌السلام لپاره د جنت نه رالېږل شوی و، نو دا واښه زما حق دی، تاسو دواړه بايد صبر وکړئ.

غويي وويل: چې ته خو تر ما ډېر کشر يې زه د هغو غوايانو تربور يم چې حضرت آدمعليه‌السلام په لومړي ځل په جغ تړلي وو او ځمکه يې پرې قلبه کړې وه، نو له دې امله دا واښه زما حق دی، زه تر تاسو دواړو مشر يم.

په دې وخت کې اوښ غړانګه کښته کړه او د وښو ګېډۍ يې په خوله کې اوچته کړه او ويې ويل: چې زما خو د عمر تاريخ ثابتولو ته څه اړتيا نشته؛ ځکه هر چا ته معلومه ده چې زه له بدنه لوی او غټ يم او بل خوک په لوی والي او ځواک کې د ځان جوګه نه وينم، نو ښکاره خبره ده چې په عمر کې هم تر تاسو زيات او پخوانی يم. دا ګېډۍ زما حق دی، بايد زه يې وخورم.

> چې د چا وي د لاسونو زور قوت
> هغه کله د حساب لري حاجت

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوه ویشتم لوست

خوږ ژبی شاعر سید حسن خان

د پښتو ادب معاصره دوره ډېر نومیالي لیکوالان او شاعران لري. دغو نومیالیو هر یو په خپل وار د خپلو شعرونو او لیکنو له لارې د ټولنې دردونو ته انعکاس ورکړی او د اصلاح او سمون لپاره یې شعرونه ویلي او په نثر کې یې لیکنې کړې دي.

د دغو نومیالیو لیکوالو او شاعرانو د فکر او ادب ذخیره موږ ته د کتابونو په شکل پاتې ده او زموږ د معاصر ادب یوه لویه ذخیره ده. په دغه ډله کې یو هم سید حسن خان دی چې په دې لوست کې به یې وپېژنو.

۱ـ په معاصرو شاعرانو کې کوم شاعران پېژنئ؟

۲ـ د خوږ ژبي شاعر سید حسن په اړه معلومات لرئ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

سید حسن خان ((حسن)) د سید حسین پاچا زوی د کونړ له سیدانو څخه و. په ۱۲۷۰ هـ . ش . کال د لغمان په چار باغ کې زیږیدلی دی. لومړنۍ زده کړې یې په خصوصي توګه سرته رسولې وې. بیا یې نورې زده کړې په عسکري ښوونځي کې پای ته ورسولې او د هغه وخت د حرب په وزارت کې یې خپله دنده پیل کړه چې د ژوند په وروستیو کې یې د فرقه مشر په رتبه د حرب په وزارت کې د حربي رئیس په حیث کار کاوه.

ښاغلی سید حسن که څه هم په عسکري چارو کې بوخت و، خو د ځانګړې مطالعې له لارې یې په ډېرو مسایلو کې ژور معلومات درلودل. همدارنګه له پښتو ژبې او ادب سره یې زیاته مینه وه او په پښتو شعر کې د لومړۍ ډلې په شاعرانو کې حسابېده. د سیدحسن د شعر ژبه روانه، خوږه او شعر یې په نادرو خیالاتو او مفاهیمو ښکلی و.

په شعر کې یې انتقادي مضمونونه هم زیات وو. د پښتو له پخواني ادب سره یې هم ژوره مینه لرله، تل یې مطالعه کوله. دغه شعر یې د لوړ خیال او ژور فکر څرګنده نمونه ده:

شانې ستا سر دې په سل ځایه اره شي
راوړه تا پریشاني د زلفو کوږ ته
هوسۍ غوټه کړه خپل مشك د زړه په ناف کې
چې د ستا د زلفو بوی خوږ شو هر لوري ته

د غازي امان الله خان له واکمنۍ څخه وروسته چې په هېواد کې کورنۍ اړو دوړ رامنځ ته شو، سید حسن خان په ننګرهار کې د ((کور غم)) په نامه یو اخبار راوایست. هغه د ملي یووالي ټینګ پلوی و چې دغه پیغام یې د هېواد د بقا سره تړلی ګاڼه او په خپلو شعرونو کې یې خلکو ته رساوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وې چې غونډ شئ منفق شئ
ټول وطن به مسخر شي ستا سي زور ته
که خوار ذليل به گرځئ په دنيا کې
نشانه به شئ د ټول عالم پيغور ته

لکه څنگه چې د نوموړي لوړه او خوږه شعري طبعه وه، همداغسې په مجلسونو کې هم ډېر صميمي و. مجلس يې خوږ او بې تکلفه و. ښاغلی عبد الرؤف بېنوا د سيد حسن خان د شعر په اړه داسې وايي:

((د ده اشعار زياتره اصلاحي، تنقيدي او نهضتي روح لري او د وطن خواهی لوړ احساس پکې ځلېږي. د ده له اشعارو څخه څرگندېږي چې ده غوښتي دي چې پخپلو سوځوونکو اشعارو ولس راويښ او د هغوی د افکارو لاره اصلاح کړي. حتیٰ کله کله په ډېرو سختو او درشتو الفاظو د قوم نا اهلان تنبيه کوي.))

څرنگه چې دی يو مبارز و، نو تل يې د استبداد په وړاندې دريغ لاره. له دې امله يې د ژوند ډېره برخه د وخت په زندانونو کې تېره کړه.

دغه خوږ ژبی او نوميالی شاعر په ۱۳۱۹ هـ . ش . کال په کابل کې وفات شو.

د سيد حسن خان حسن د کلام نمونه داده:

په نغمه لکه بلبل غرېدل زده کړه
پنه خوله وينا د گل له بلبل زده کړه
رخت په سر کړه له غنچې نه رابهر شه
په هوا لکه وږمه چلېدل زده کړه
د اغزي په څېر د گل سره همراز شه
په ځېره صورت د گلو ساتل زده کړه
نسترن شه په اغوش سرو ازاد کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په هر بوټي د گلشن تاوېدل زده کړه
رژېدو له وېرې نه غورېږي ولې
اندېښنه پرېږده غوټې توکل زده کړه
کورني مرغه په شان به څومره ژوند کړې
د شاهین په دود ازاد الوتل زده کړه
که د نورو اسایش او ارام غواړې
گهواري غوندې د ځان کړېدل زده کړه
گرندی شه کاروان هی کړه منزل لنډ دی
د جرس په اواز تلل او راتلل زده کړه
راحت پرېږده زحمت واخله سید حسنه!
د وطن په درد و غم ژړېدل زده کړه

د متن لنډیز:

سید حسن خان حسن د پښتو ژبې نومیالی شاعر و. په عسکري چارو کې د حرب رئیس و. اصلي ځای یې کونړ او په لغمان او کابل کې اوسېده. د ملي احساس خاوند او په وطن مین شاعر و چې شعرونو یې انتقادي او اصلاحي بڼه درلوده. په شعر کې یې هنري اړخ هم پیاوړی و. سید حسن خان په معاصره دوره کې هغه شاعر و چې د شعر پیغام یې په ښکلې هنري جامه کې رانغښتی و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

فعالیتونه

۱ـ زده کوونکي دې لاندې پوښتنې ځواب کړي.

- سید حسن خان حسن د کومې دورې شاعر و؟
- د سید حسن خان د شعر پیغام څه و؟
- سید حسن خان څه دنده درلوده؟

۲ـ زده کوونکي دې په وار سره شعر ولولي او مفهوم دې په خپلو خبرو کې ووایي.

۳ـ زده کوونکي دې د سید حسن خان د شاعرۍ مهم ټکي په یو، یو پراګراف کې ولیکي او بیا دې په وار سره په ټولګي کې ووایي.

۴ـ زده کوونکي دې په لاندې بیتونو خبرې وکړي او هر یو دې خپل نظر څرګند کړي:

رژېدو له ویرې نه غوړېږي ولې
اندېښنه پرېږده غوټۍ توکل زده کړه
کورني مرغه په شان به څومره ژوند کړې
د شاهین په دود ازاد الوتل زده کړه
که د نورو اسایش او ارام غواړې
ګهوارې غوندې د ځان کړېدل زده کړه

۵ـ لاندې لغتونه معنا او په جملو کې وکاروئ:

۱ـ انعکاس ۲ـ حرب ۳ـ درشت ۴ـ نااهلان
۵ـ اسایش ۶ـ ګهواره ۷ـ جرس ۸ـ استبداد
۹ـ مبارز ۱۰ـ دریغ

(c) ketabton.com: The Digital Library

٦ـ په لاندې جملو کې کوم نومځري (ضميرونه) راغلي دي، په نښه يې کړئ:

- زه بل قلم درکوم.
- ستا بکس مې هيڅ په کار نه دی.
- څوك به زما د پوښتنې ځواب ووايي؟
- نور مېلمانه هم راغلل.

ولې درس وايو؟

کورنۍ دنده

زده کوونکي دې د سيد حسن خان حسن د شعر لاندې بيتونه په کور کې ولولي او د هغو مفهوم دې په خو کرښو کې وليکي او بله ورځ دې هغه په ټولګي کې واوروي.

که د نورو اسايش او ارام غواړې
ګهواري غوندې د ځان کړېدل زده کړه
ګرندی شه کاروان هی کړه منزل لنډ دی
د جرس په اواز تلل او راتلل زده کړه
راحت پرېږده زحمت واخله سيد حسنه!
د وطن په درد و غم ژړېدل زده کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اپينو زيانونه

نشه د اسلام په سپېڅلي دين کې حرامه بلل شوې ده. هر ډول نشه د بدن ذهني او بدني ځواک او توان له منځه وړي. له همدې امله معتادين د ټولنې په اوږو بار کېږي او کله کله ناوړه کارونو ته هم لاس اچوي. نشه په ټولنه کې د سړي اعتبار کموي او خلک پرې بې باوره وي. د نشه يي توکو کارول معيوبيت رامنځته کوي او کله د مرگ سبب هم کېږي.

د نشه يي توکو ډولونه زيات دي چې يو ډول يې اپين دي په دې درس کې د اپينو د استعمال زيانونه تاسو ته درپېژنو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوښتنې

ـ اپین څه شی دی او څرنګه لاس ته راځي؟
ـ آیا له اپینو څخه ګټه هم اخیستل کېږي؟
ـ د اپینو د صحي یا جسمي زیانونو په اړه معلومات ورکړئ؟

اپین یوه تور بخنه نسواري ماده ده چې د یوه بوټي له شېرې څخه چې کوکنار نومېږي لاس ته راځي. د انسانانو معلومات د اپینو او د هغه د طبي تاثیراتو په اړه کم تر کمه څلور سوه کاله مخکې تر مېلاده رسي. په ځینو سر چینو کې داسې راځي چې په اروپا کې مجاریان لومړني کسان وو چې د کوکنارو له بوټي سره یې آشنایي پیدا کړې وه. وروسته بیا د رومیانو او یونانیانو په لیکنو او آثارو کې د خشخاشو یادونه شوې ده. د اسلامي تمدن په دوران کې هم ځینو شاعرانو په خپلو شعرونو کې د اپینو نوم یاد کړی دی او ځینو پوهانو او طبیبانو لکه بلخي ابو علي سینا او محمد زکریا رازي د بېلابېلو ناروغیو د درملنې لپاره له اپینو څخه په ډېره کمه اندازه استفاده کړې ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

که څه هم اپین په طبابت کې په یوه ټاکلې فیصدۍ د دردونو د تسکین لپاره د ځینو دواګانو په جوړښت کې کارول کېږي، خو د نومړو دواګانو استعمال د ډاکټر له اجازې پرته زیات خطر ناک او د بېلا بېلو ناروغیو لکه: سرطاني ناروغیو، مسمومیتونو او حتٰی د مړینې لامل ګرځېدای شي.

د اپینو استعمال په لومړي سر کې په معتاد سړي کې یو ډول کاذبه خوشحالي منځته راوړي، خو له څنډه وروسته استعمالوونکی شخص ستړیا، زړه بدي او مسمومیت احساسوي. تریاکي کسان تل له یوه سخت او مزمن مسمومیت سره مخ وي چې دغه مسمومیت کله ناکله د مړینې لامل هم ګرځي.

د اپینو او نورو نشه يي توکو استعمال د ملیونونو انسانانو د تباهۍ سبب ګرځي او په ټولنه کې اخلاقي انحطاط او ټولنیز ناورین رامنځته کوي، حال دا چې د مخدره توکو د کرکیلې او قاچاقو ګټې د یو شمېر بد مرغو، حریصو او ماده پرستو عناصرو جیب ته ځي چې تل د خپلو شخصي ګټو فکر کوي. د اپینو استعمال او قاچاق په یوه ټولنه کې د ډېرو لویو جرمونو لکه غلا، وژنې، لوټمارۍ، تېري او نورو سلګونو فسادونو لامل ګرځي.

د اپینو روغتیایي او روحي زیانونه:

د اپینو استعمال بېلا بېل زیانونه لري، خو څو خطرناک ضررونه يې دا دي:

۱ـ مسمومیت

۲ـ د زړه ناروغي

۳ـ ډنګر توب او د بدن عمومي کمزوري

٤ـ د سږو سرطان

٥ـ د بدن د وزن کموالی

٦ـ د حافظې کمزوري

۷ـ د ستړیا احساس

۸ـ د جنسي میل کمزوري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لوست اصلي پیغام:

اپین یو ډول نشه یي توکی دی چې استعمال یې د ډېلا ډېلو ناروغیو، لکه: سرطان، زېږي، د زړه درېدنې، د وینې د فشار، خپگان او د انزوا سبب گرځېدای شي او ټولنه د ناورین او نابودۍ کندې ته غورځوي.

څرگندوني

۱ــ مسمومیت: زهرجن کېدل

۲ــ د حافظې کمزوري: د خبرې هېرول

۳ــ مزمن مسمومیت: په دوامداره توگه د بدن زهرجن کېدل.

٤ــ اخلاقي انحطاط: اخلاقي کمزورتیا

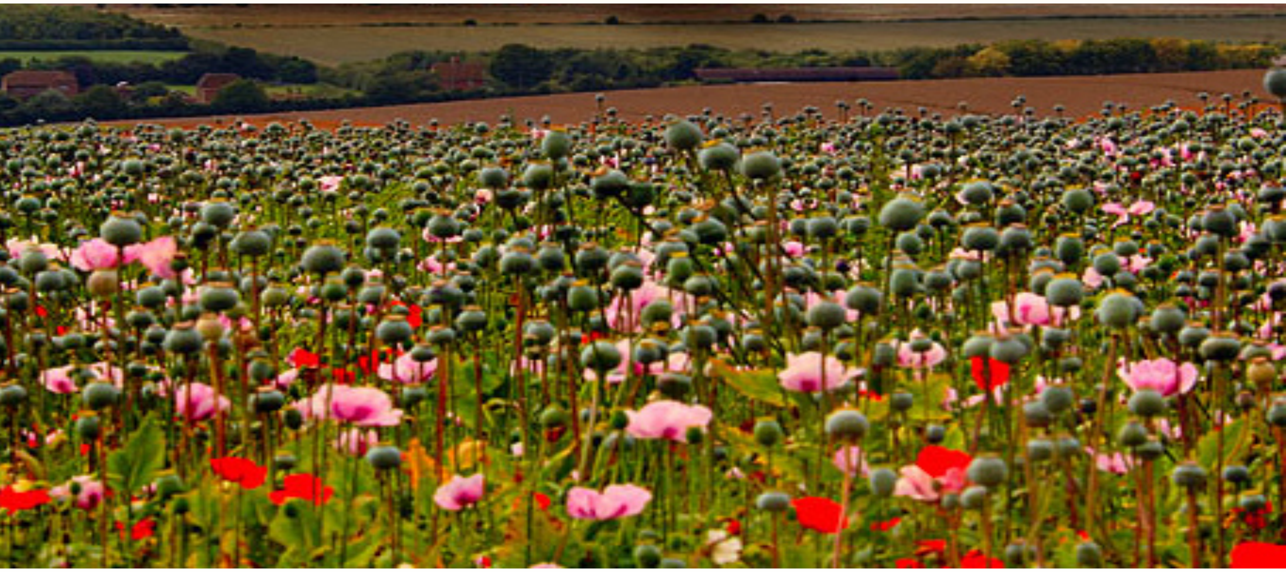

(c) ketabton.com: The Digital Library

فعالیتونه

۱ـ زده کوونکي دې لاندې پوښتنې ځواب کړي:

- د مخدره توکو استعمال څه ډول زیانونه منځ ته راوړي؟
- د مخدره توکو روحي او ځاني زیانونه ووایاست؟

۲ـ زده کوونکي دې متن په اوچت آواز ولولي او د درس مفهوم دې په لنډو ټکو کې ووايي.

۳ـ زده کوونکي دې لاندې لغتونه معنا او په جملو کې وکاروي.

۱ـ معتاد ۲ـ کاذب ۳ـ مزمن ٤ـ ناورین ٥ـ انزوا

٤ـ زده کوونکي دې سم ځواب په پنسل په نښه کړي:

- د اپینو استعمال:

الف: بدن قوي کوي

ب: حافظه قوي کوي

ج: د زړه ناروغي رامنځته کوي.

٥ـ زده کوونکي دې ناسم ځواب په نښه کړي:

د اپینو کارول:

۱ـ مسمومیت رامنځته کوي.

۲ـ بدن ډنګر او کمزوری کوي.

۳ـ د سږو سرطان رامنځته کوي.

٤ـ حافظه غښتلې کوي.

٦ـ زده کوونکي دې په وارسره د اپینو د استعمال زیانونه څرګند او وشمېري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زده کوونکي دې په خپل چم او ګاونډ کې وګوري، که کوم معتاد وي د هغه په اړه دې څو کرښې ولیکي او بله ورځ دې په ټولګي کې واوروي.

یا:

زده کوونکي دې د نشې په اړه یوه رښتینې کیسه ولیکي او بله ورځ دې په ټولګي کې واوروي.

روږدی او دارو

د یوه روغتون رئیس د روغتون کتنه کوله، په یوه واټ کې و چې د یوه ناروغ زګیروي یې واورېدل. ورنژدې شو، تر روغبړ وروسته یې تري وپوښتل:

نن دې دارو خوړلي دي؟

ناروغ وویل: نه ځار دې شم! دارو یې را نه کړل.

رئیس په ډېره غوسه نرس ته غږ کړ، ورته وې ویل: ولې دې نن دارو نه دي ورکړي؟

نرس له ناروغه پوښتنه وکړه، ګولۍ دې خوړلې دي؟ ناروغ وویل: هو! بیا یې ترې وپوښتل پیچکاري یې درته کړې ده؟

ناروغ وویل هو! په دې وخت کې رئیس ناروغ ته وویل: ښه نو لکه چې داګولۍ او پیچکاري دارو نه دي؟!

نرس وویل: ښاغلی ډاکټر صاحب دا ناروغ روږدی دی او یوازې ((اپین)) دارو ګڼي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

عبدالرحمان بابا

په پښتو شاعرانو کې تر ټولو مقبول یا ډېر منلی شاعر څوک دی؟

د پښتو ادبیاتو د تاریخ په منځنۍ (کلاسیکه) دوره کې ډېر ښه او غوره شاعران تېر شوي دي چې یو یې عبدالرحمان بابا دی. په پښتو شاعرانو کې چې کوم عام مقبولیت او درناوی د عبدالرحمان بابا په برخه دی، تر دې وخته د بل هیڅ شاعر نه دی په برخه شوی.

په اووم ټولګي کې مو د همدغې دورې یو بل مشهور شاعر عبدالقادر خټک وپېژانده، په دې لوست کې به د عبدالرحمان بابا په اړه ولولئ.

- د عبدالرحمان بابا په اړه څه معلومات لرئ؟
- ولې عبدالرحمان بابا په ولس کې زیات مشهور دی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

نومیالی عارف، مشهور صوفي او خوږ ژبی شاعر عبدالرحمان بابا د عبدالستار زوی دی. عبدالرحمان بابا په ۱۰٤۲ هـ . ق . کې د پېښور ښار ته نژدې په بهادر کلي کې زیږېدلی دی.

له زیات ټولنیز مقبولیت او ادبي شهرت سره سره د رحمان بابا د ژوندانه په اړه هر اړخیز معلومات نشته. که څه هم د خلکو په منځ کې د هغه د ژوند پېښو په اړه ځینې شفاهي روایات او کیسې شته، خو د مستندو او باوري منابعو د نشتوالي له امله هغه دومره باوري نه دي.

د عبدالرحمان بابا په اشعارو کې هم د هغه د ژوندانه د حالاتو په اړه ډېرې لږې څرګندونې راغلې دي چې د هغو له مخې د هغه د ژوندانه په اړه هم ډېر معلومات نشو ترلاسه کولای.

د عبدالرحمان بابا د ژوندانه زمانې ته نژدې لیکوال محمد هوتک په خپل اثر پټه خزانه کې د عبدالرحمان بابا په اړه لیکلي دي:

((د فقهې او تصوف کتابونه یې په پېښور کې له ملا محمد یوسف یوسفزي څخه ولوستل. د نورو علومو د زده کړې لپاره کوهاټ ته لاړ او ډېر علوم یې هلته ولوستل او لوی عالم شو.))

عبدالرحمان بابا آن د ځوانۍ له وخته ډېر پرهېزګار او عابد انسان و. تل به د خدای ﷻ په عبادت بوخت و.

داسې معلومېږي چې عبدالرحمان بابا د ځوانۍ له مهاله د ریاضت او عبادت تر څنګ شعر هم وایه. د بابا شعر د هغه د شخصیت پېژندلو ښه هنداره ده. په اشعارو کې یې دیني، اخلاقي، ټولنیز او نور مسایل نغښتي دي. عبدالرحمان بابا په پښتو شاعرۍ کې ځانته ځانګړې لاره درلوده چې تر هغه وروسته ډېر شاعران د هغه پر لاره تللي دي.

عبدالرحمان بابا په خپلو اشعارو کې د خپل وخت او د ځینو پخوانیو شاعرانو یادونې کړې دي. په پښتو کې یې د میرزا خان انصاري(۱)، دولت لواڼي(۲)، خوشحال خان خټک(۳) او نورو نومونه یاد کړي دي. همدارنګه یې د سنایي غزنوي(٤)، حافظ شیرازي(٥) او نورو

(c) ketabton.com: The Digital Library

نومونه هم یاد کړي دي. له دې څخه داسې نتیجه اخلو چې عبدالرحمان بابا په شعر و شاعرۍ کې ښه مطالعه درلوده. علم او پراخې مطالعې د هغه په شاعرۍ اغېز کړی دی او د هغه شعر یې په ولس کې دومره مقبول کړی چې ټول یې په کورونو کې د شعر دیوان لولي اوفالونه پرې ګوري.

د عبدالرحمان بابا په شاعرۍ کې د الله ﷻ او د رسول ﷺ مینه پرته ده موږ ته د پند، ننګ، غیرت، لوړهمت، قناعت، سخاوت، زیار او بشردوستۍ درس هم راکوي.

عبدالرحمان بابا یو ټولنیز مصلح دی. د ټولنې هوساینه او نېکمرغي غواړي او د دغې نېکمرغۍ رښتینې لاره انسان ته ورښيي.

د عبدالرحمان بابا شاعري ډېره پراخه او عامه ده. د هر عمر او هر مزاج څښتن چې یې شعرونه لولي، داسې انګېري چې دا شعرونه یې زما لپاره ویلي دي. د عبدالرحمان بابا شاعري د هر چا ذوقي تنده ماتوي.

عبدالرحمان بابا په خپله یو ځای د خپل شعر په اړه وایي:

چې منکر پرې اعتراض کولی نه شي
دا دې شعر دی رحمانه که اعجاز

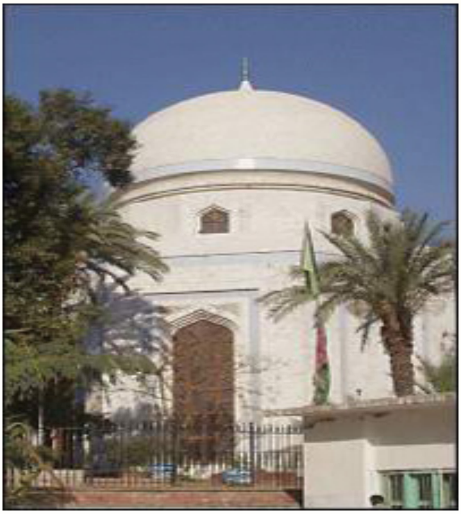

عبدالرحمان بابا په ۱۱۲۸ هـ . ق . کې له دې نړۍ سترګې پټې کړي او د پېښور په هزارخانۍ هدیره کې خاورو ته سپارل شوی دی. قبر یې د افغانستان د پښتو ټولنې له خوا په ۱۳۳۶ هـ . ش . کې جوړ شوی دی.

په زیارت یې هر کال پسرلنی مشاعره کېږي. ډېر شاعران، لیکوال او نور وګړي یې زیارت ته ورروان وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د عبدالرحمان بابا یو ښکلی صوفیانه غزل:

که څوك لاس له سوده وكاږي زيان نشته
په ملنگ باندې قلنگ او تاوان نشته
د وفا خريداران دې بل خوا درومي
دا متاع د زمانې په دوكان نشته
جدايي له اشنايه پيدا كيږي
نا اشنا لره هيڅ غم د هجران نشته
مگر ځان و خداى ﷻ ته پاسلي په امان شي
گنه بل خوا ته د هيچا امان نشته
هغه يار به زه و كومه خوا ته غوارم
چې يې هيچرې منزل او مكان نشته
دلبران كه هر څو ډير دي په جهان كې
زما يار غوندې دلبر په جهان نشته
چې هم قد لري، هم زلفې، هم سرې شوندې
دغه هسې رنگ آفتاب په آسمان نشته
عشق عاشق لره يو هسې گلستان دى
چې و باغ و ته يې لار د خزان نشته
عاشقان په عشق كې واړه سلطانان دي
په دا ښهر كې نيست گار او ناتوان نشته
كه مجنون غوندې په عشق كې څوك صادق شي
د ليلى په دروازه كې دربان نشته
دانايان به د رحمان په قال پوهيږي
دلته كار د هر نااهل و نادان نشته

(c) ketabton.com: The Digital Library

د متن لنډيز:

د عبدالرحمان بابا د پلار نوم عبدالستار خان دی. هغه په ۱۰٤۲ هـ . ق. کې زېږېدلی دی. په پښتو ژبه کې تر ټولو زيات مقبول شاعر دی.

شعرونه يې ډېر ژور صوفيانه او عارفانه رنګ لري. د شعرونو ديوان يې څو څو ځله چاپ شوی دی. په انګرېزي او اردو ژبو هم ژباړل شوی دی.

عبدالرحمان بابا په ۱۱۲۸ هـ . ق. کې مړ او د پېښور د هزارخانی په هديره کې ښخ دی. زيارت يې په ۱۳۳٦ هـ . ش. کال کې د پښتو ټولنې له خوا جوړ شوی دی.

څرګندونې

۱ـ ميرزا خان انصاري: ميرزا خان انصاري د روښاني غورځنګ يو شاعر و چې تر عبدالرحمان بابا پخوا تير شوی دی.

۲ ـ دولت لواڼی: دولت لواڼی هم د روښاني غورځنګ او د ميرزا خان د وخت شاعر و.

۳ـ خوشحال خان خټک: د پښتو ژبې مشهور شاعر چې تر عبدالرحمان بابا دمخه و.

٤ـ سنايي غزنوي: د فارسي ژبې مشهور شاعر و.

٥ـ حافظ شيرازي: د فارسي ژبې مشهور شاعر و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

فعالیتونه

۱ــ زده کوونکي دې متن ولولي او بيا دې هر يو د عبدالرحمان بابا په اړه معلومات وړاندې کړي.

۲ــ زده کوونکي دې شعر په لوړ آواز ولولي او هر زده کوونکی دې يو، يو بيت معنا کړي.

۳ــ زده کوونکي دې لاندې پوښتنې ځواب کړي.

- عبدلرحمان بابا چېرې زېږېدلی او چېرې ښخ دی؟
- عبدالرحمان بابا له چا نه زده کړه کړې وه؟
- د عبدالرحمان بابا شعر ولې په ولس کې دومره مقبول دی؟

٤ــ زده کوونکي دې د عبدالرحمان بابا د شعر ځانګړتیاوې په خوکرښو کې ولیکي او په ټولګي کې دې په وار سره ووايي.

۵ــ زده کوونکي دې ووايي چې په لوست کې پر عبدالرحمان بابا سر بېره نور کوم شاعران راغلي دي.

٦ــ ستاسې د عبدالرحمان بابا شعر ولې خوښېږي؟ خپل نظر ځرګند کړئ!

۷ــ زده کوونکي دې لاندې لغتونه معنا او په جملو کې وکاروي.

اعجاز　　قلنګ　　متاع　　پاسلې　　قال　　دربان

کورنۍ دنده

که د عبدالرحمان بابا په څبر د کوم بل شاعر په اړه معلومات لرئ په کور کې يې وليکئ او بله ورځ يې په ټولګي کې واوروئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوبه او چاپېریال

اوبه د الله تعالیٰ ډېر ستر نعمت دی. ټول ژوي، ونې او بوټي په اوبو ژوندي وي. له اوبو پرته د نړۍ پرمخ ژوند ناشونی دی. ونې او بوټي ځنګلونه او ورشوګانې جوړوي. ځنګلونه او ورشوګانې چاپېریال سمسوروي. هوا پاکوي، د ژویو استوګنځایونه او خواړه برابروي، نو د اوبو سرچینې باید وپېژنو او پر اهمیت یې پوه شو.

- اوبه د ژوندانه سره څه اړیکه لري؟
- د چاپېریال په ښېرازۍ کې د اوبو د اهمیت په اړه څه فکر کوئ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوبه د الله تعالیٰ ﷻ يوستر نعمت دی. بې اوبو د نړۍ يو ژوی هم ژوندی نشي پاتې کېدای. که اوبه نه وای، نو د ځمکې پر مخ ژوندکول ناشوني وو. ټول حيوانات، نباتات او انسانان د ژوندانه لپاره اوبوته اړتيالري. دچاپېريال له بېلابېلو توکو څخه ژوي ګټه اخلي، د چاپېريال ښکلا او ښېرازي هم د اوبوپه شتون پورې تړلې ده.

ونې بوټي هم په اوبو زرغونېږي.ونې بوټي ورشو ګانې او ځنګلونه جوړوي. دغه ورشوګانې او ځنګلونه د چاپېريال د سمسورتيا او ښېرازۍ لامل ګرځي. ځنګلونه د هوا پر پاکولواود اوبو پر زېرمه کولوسربېره د ودانيو او سون لرګي برابروي. ځنګلونه د ويجاړوونکو بادونو او سېلابونو مخه هم نيسي.

د حيواناتوډېره اندازه خواړه له وښو او بوټو څخه ترلاسه کېږي اوغلې دانې د انسانانو د خوړو يوه مهمه برخه برابروي. واښه، بوټي، او غلې دانې هم د خپلې ودې لپاره اوبو ته اړتيا لري. دا ټولې ښېګڼې د اوبو له برکته دي. اوسنۍ پرمختياوې د برېښنا او برېښنا د اوبو له برکته رامنځ ته شوې ده.

موږ ويلای شوچې د ځمکې پر مخ د اوسېدو ټول امکانات د اوبو له شتون سره تړلي دي، نو پر دې بايد پوه شو چې اوبه له کومو سرچينوترلاسه کېږي او زموږ په ژوندکې څومره اهميت لري.

د اوبو تر ټولو غوره سرچينې بارانونه او واورې دي. له ويلې شويو واورو او بارانونو څخه ډنډونه، خوړونه، سيندونه او سمندرونه جوړېږي. د بارانونو او ويلې شويو واورو د اوبو يوه برخه په ځمکه کې جذبېږي، دغه جذبې شوې اوبه د چينويه ډول او يا هم د کارېزونو او څاه ګانو د کيندلو له لارې هم د ګټې اخيستنې وړ ګرځي.

د ډنډونو، خوړونو، سيندونو او سمندرونو اوبه کله زياتېږي او کله کمېږي. دغه زياتوالی او کمښت په اوربښت پورې تړلی وي. که اوبه کمې شي د چا پېريال په ښېرازۍ ناوړه اغېز کوي، د تودوخې د درجې د لوړېدو لامل ګرځي او کرکيلې ته هم زيان رسېږي. دغه ټول توکي بيا د ژويو او په ځانګړي ډول د انسانانو له ژوندانه سره کلکه او نېغه اړيکه لري، يعنې د انسانانو پر ژوند هم ناوړه اغېز کوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ د هېواد د کرنیزوځمکو لویه برخه په روانو اوبو خړوبېږي؛ خو یو شمېر للمي کرنیزې ځمکې د باران په اوبو هم خړوبېږي.

زموږ د هېواد په ډېرو سیمو کې د روانو اوبو سرچینې شته چې د کرکیلې، برېښنا او څښاک لپاره ترې ګټه اخیستل کېږي؛خو د یو شمېر سیمو روانې اوبه کمې دي ؛ نوخلک د جووړونو(ډنډونو) په واسطه خپلې ځمکې خړوبوي. دا طریقه زیاتره په غرنیو سیمو کې ترسره کېږي او یا په هغو ځایونو کې عملي کېږي چې روانې اوبه نه لري او یا ډېرې لږې وي.

دغه لږې اوبه لومړی زېرمه کېږي او بیا ترې د اړتیا په وخت کې کار اخیستل کېږي. که څه هم دغه کار یو څه ستونزمن دی ، خو په ځینو سیمو کې د کروندګرو د ستونزو لیرې کولو یوازینی لاره ده. دغه کار د چاپېریال په سمسورتیا او ښکلا کې هم ونډه لري. د دې ترڅنګ په ځمکه کې د جذب شویو اوبود رااېستلو نورې طریقې هم شته. د افغانستان په

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډېرو سیمو کې دغه تر ځمکې لاندې اوبه راباسي او په بېلابېلو برخو کې ترې کار اخلي. کاریزونه او څاه ګانې د دغو اوبود راایستلو یوه غوره طریقه ده.

د اوبو د منابعو پر موندلو سربېره د اوبو پاکوالی ډېر زیات مهم اوارېن دی، که دغه اړخ ته کلکه پاملرنه ونشي؛ نو انسان په ډول، ډول ناروغیو اخته کېږي. موږ باید د اوبو زېرمې ببڅایه ونه لګوو او هم د اوبو په پاکو ساتلو کې مرسته وکړو او د ککړتیا مخه یې ونیسو، چې ځان او ټولنه مو له ناروغیو څخه وژغورو.

اوبه د ځمکې پر مخ هغه طبیعي او ضروري توکی دی چې له شتون پرته یې په نړۍ کې ژوند ناممکن دی. په کار ده چې له اوبو څخه پرځای اوسمه ګټه واخلو او تر ممکنه حده یې د پاکوالي او سپما خیال وساتو، ځکه چې اوبه یو حیاتي توکی دی او له دې سره سره په ډېرو هېوادونو کې اقتصادي او تجارتي توکی هم دی چې ځینې هېوادونه له دغې لارې نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم ډېره ګټه تر لاسه کوي.

د اوبو اهمیت په پښتو ادبیاتو کې هم ډېر زیات منعکس شوی دی، د بېلګې په توګه د پښتوادبیاتو د منځنۍ دورې د خورا مشهور او نامتو شاعر عبدالرحمٰن بابا د یوې قصیدې، څو بیتونه لولو:

هر چې کښت یې په باران او په سېلاب وي
د هغو عمر به وارَه په عذاب وي
هغه ملك چې پکې سیند او رودبار نه وي
دهقانان به یې همه خانه خراب وي
و آسمان ته به یې سترګې وي ختلې
د باران له انتظاره به بې خواب وي
لکه څوك چې تلوي یې په کړهي کې
د هغه ماهي په طور به کباب وي
لا به کله بارانونه پرې نزول شي
چې نخیل و زراعت به یې سېراب وي

د متن لنډیز:

اوبه د ژوند ماده ده. نباتات یا ونې او بوټي د خپلې ودې او نمو لپاره اوبو ته اړتیا لري، ټول ژوي د ژوندانه لپاره اوبو اوسمسور چاپېریال ته اړتیا لري. زموږ په هېواد کې اوبه د انرژۍ د تولید یوازینۍ او آسانه وسیله ده . د اشرف المخلوقات (انسان) په لاس رامنځته شوي اوسني حیرانوونکي پرمختګونه د اوبویه انرژۍ پورې تړلي دي.

موږ باید د دې مهمې او ارزښتناکې حیاتي مادې په زېرمه کولو، پاکو ساتلو او بې ځایه نه مصرفولو کې فعاله ونډه واخلو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

فعالیتونه

۱ـ زده کوونکي دې متن د کتاب له مخې په لوړ غږ ولولي.
۲ـ څو زده کوونکي دې په وار سره د اوبو پر منابعو خبرې وکړي.
۳ـ څو نور زده کوونکي دې د چاپېریال په اړه وغږېږي.
٤ـ یوه ډله زده کوونکي دې ګران لغتونه پر تخته ولیکي، بله ډله دې د ښوونکي په مرسته هغه معنا کړي.

٥ـ زده کوونکي دې لاندې لغتونه په خپلو کتابچو کې ولیکي بیا دې معنا او په جملو کې وکاروي او په وار سره دې په ټولګي کې ولولي.

چاپیریال منابع سمسورتیا اهمیت اړیکې ستونزې

٦- زده کوونکي دې متن په چوپه خوله ولولي، د درس لنډ مفهوم دې په کتابچو کې ولیکي او بیا دې په ټولګي کې واوروي.

۷ـ هر زده کوونکی دې په خپل وار سره د دوو مېوو نومونه واخلي.

کورنۍ دنده

ځنګلونه او ونې بوټي په چاپېریال کې څه اغېزې لري. په دې اړه په کور کې یو مخ لیکنه وکړئ او بله ورځ یې په ټولګي کې واوروئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

احمد شاه بابا ـ ملي مشر او شاعر

هر ملک او ملت ملي او سیاسي اتلان لري زموږ دګران هېواد افغانستان له نومیالیو مشرانو او اتلانو څخه یو هم احمد شاه بابا دی.

زموږ هېواد څه نا څه دوه پېړۍ د پرد یو یرغلګرو د لاس وهنو له کبله پاشلی او د کورنیو جګړو ښکار شوی و چې د احمدشاه بابا په هلو ځلو یې بېرته خپل پخوانی برم تر لاسه کړ. په دې درس کې تاسې ته د احمدشاه بابا په اړه معلومات درکوو.

- د احمد شاه بابا شخصیت ولې د قدر وړ دی؟
- که د احمد شاه بابا ملي تدبیر نه وای، نو د افغانستان برخلیک به څه ډول و؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

احمد شاه بابا د زمانخان زوی د دولت خان لمسی په ۱۱۳۵ هـ . ق . کال په هرات کې زیږېدلی دی. پلار یې په هرات کې د افغاني قبیلو مشر و چې د احمدخان له زیږېدو څو میاشتې وروسته مړ شو.

د احمد شاه بابا پالنه د هغه مور (زرغونې انا) او ورور یې ذوالفقار خان وکړه او په کوچنیوالي کې یې مروجه علوم ور زده کړل.

کله چې د کورنیو ګډوډیو له مخې کډه کولو ته اړ شول، نو لومړی فراه او بیا کندهار ته کډه شول. هغه وخت چې نادر افشار د هرات نیولو ته ملا وتړله، نو په ښکاره یې له افغانانو سره نرم چلند غوره کړ. ډېر افغانان یې په خپل پوځ کې شامل کړل.

احمد شاه بابا هم په ۱۱٤۵ هـ . ق . کال کې د خپلې ځیرکۍ او زړورتیا له مخې د دراني لښکرو د افسر په توګه وټاکل شو. دی په زیاتو سفرونو کې له نادر افشار سره ملګری و.

نادر افشار په ۱۱٦۰ هـ . ق . کال کې ووژل شو، احمد شاه بابا د درباریانو له شورش څخه د نادر افشار کورنۍ وساتله. د نادر افشار مېرمنې د دغه خدمت په بدل کې احمدشاه بابا ته د کوه نور الماس وروباښه. د نادر افشار تر مرګ وروسته احمد شاه بابا او نور افغاني عسکر او افسران کندهار ته راغلل. څو ورځې وروسته د افغاني قبیلو مشران د واکمنۍ او مشر د ټاکنې د ټاکلو لپاره د کندهار د شېر سرخ بابا په زیارت کې سره راټول شول او یوه جرګه یې جوړه کړه.

د دې جرګې غونډې څو ورځې روانې وې. د غونډې په نهمه ورځ د صابر شاه په نامه یو ملنګ راغی او جرګې ته یې وړاندیز وکړ چې د مشرتابه د ټاکلو واک ورکړي، ټولو یې خبره ومنله. هغه په احمدشاه بابا باندې چې مشرۍ ته کاندید هم نه و، لاس کېښود او د غنمو وږي یې په پګړۍ کې ور وټومبه.

په دې توګه احمد شاه بابا په پنځه ویشت کلنۍ کې زموږ د هېواد د واکمن په توګه وټاکل شو او د شېر سرخ جرګه په بریالیتوب پای ته ورسېده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

احمد شاه بابا په داسې وخت کې واکمن شو چې زموږ هېواد، د بهرنيو يرغلګرو او کورنيو قومي او قبيلوي اختلافاتو له کبله په کنډوالو بدل شوی و. د ملي وحدت هغه څلې چې بنسټ يې څو کاله د مخه د ميرويس خان نيکه په لاس ايښودل شوی و، نړېدلی و. په دې وخت کې هغه ته د يو خپلواک افغاني دولت د جوړولو او د ملي وحدت رامنځته کولو درنه دنده مخې ته پرته وه چې په ډېر تدبر يې د دغې درنې دندې ترسره کولو ته ملا وتړله. د دغه ستر ارمان د پوره کېدو لپاره تر هرڅه لومړی د هېواد د ملکي او پوځي چارو سمون ضروري و.

احمدشاه بابا سربېره پر دې چې په پوځي او سياسي چارو کې د زياتې پوهې، زړورتيا، پياوړي عزم او هوډ خاوند و، د افغان ولس په روحياتو او عنعناتو ښه خبر و. هغه په دې پوهېده چې د خپل ولس له بشپړ ملاتړ نه پرته د موجودو ستونزو هواری درووند او مشکل کار دی، نو له ټولو قومونو څخه يې شورا جوړه کړه چې ټولې پرېکړې به د همدغې شورا له خوا کېدې. ډېرې پوځي او ملکي ادارې د شورا د پرېکړو په نتيجه کې جوړې شوې او

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کار وړ کسان يې مقرر کړل.

له پوځي او اداري چارو وروسته يې د ملي وحدت د رامنځته کولو او يو خپلواک غښتلي حکومت مسئله رامخې ته کړه. شورا دا ومنله چې د ټول افغانستان د قومونو مشران دې راوغوښتل شي او يوه لويه جرګه دې جوړه شي چې همداسې وشول او لويه جرګه جوړه شوه.

لويې جرګې د احمد شاه بابا د يو موتيې، خپلواک او غښتلي افغانستان د جوړولو تجويز ومانه او هغه ته يې د هغو افغاني سيمو د بيا نيولو اجازه ورکړه چې په ختيځ کې د هند مغلي حکومت او په لوېديځ کې د ايران صفوي حکومت نيولې وې. احمدشاه بابا هم د جرګې پر مشوره عمل وکړ او لومړی يې ختيځې سيمې له مغلي او بيا لويديځې سيمې له صفوي حکومتونو څخه بېرته ونيولې او يو غښتلی مرکزي حکومت يې جوړ کړ. سياسي او جغرافيايي پولې يې ورته وټاکلې او د نوي افغانستان ملي، پوځي او سياسي بنسټ يې کېښېښود.

احمد شاه بابا د خپلې واکمنی په وخت کې دې ته هم اړ شو چې د خپل هېواد له سرحداتو څخه ووځي او د هېواد ختيځ خوا تر ډهلي، شمال خوا تر بخارا او لويديځ لوری تر مشهده پورې ونيسي. د هغه دغه فتوحات د امپراتورۍ جوړول نه وو، بلکې دغو ملکونو ته د عبرت داسې درس ورکول وو چې بيا هيڅکله افغانستان ته په بده سترګه ونه ګوري.

هغه له ډېرو فتوحاتو سره، سره د خپل هېواد سره دومره مينه لرله چې د ډهلي تخت يې هم د خپل هېواد له غرو سره نه برابرا وه. د احمدشاه بابا د پاچاهۍ ٢٦ کلونه د يادونې وړ لوړې ژورې لري. احمدشاه بابا سره له دې چې په ژوند کې يې سياسي بوختياوې زياتې وې، خو د پښتو ژبې له شعر او ادب سره يې هم د زړه مينه لرله. دغه شعر يې له ګران هېواد سره د تودې مينې خورا په زړه پورې بېلګه ده :

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د عشق له وينو ډک شول ځيګرونه
ستا په لاره کې بايللي زلمي سرونه
تاته راشمه زړګی زما فارغ شي
بې له تا مې انديښني د زړه مارونه
که هر څو مې د دنيا ملکونه ډېر شي
زما به هېر نشي دا ستا ښکلي باغونه
د رقيب د ژوند متاع به تار په تار کړم
چې په توره پښتانه کا ګوزارونه
د ډهلي تخت هېرومه چې را ياد کړم
زما د ښکلي پښتونخوا د غرو سرونه
که تمامه دنيا يو خوا، ته يې بل خوا يې
زما خوښ دي دغه ستا تش ډګرونه
احمد شاه به دغه ستا قدر هېر نه کا
که ونيسي د تمام جهان ملکونه

له بده مرغه زموږ هېواد د بېلا بېلو ښکېلاکګرو د تاړاکونو پر مهال تر هر څه زيات فرهنګي زيانونه ليدلي دي. زموږ د هېواد د علمي او فرهنګي پرمختګ بهير د نادر افشار په تاړاکونو کې هم ډېر ټکنی شو. کندهار د څه وخت لپاره خپل مرکزي حيثيت له لاسه ورکړ. کله چې د احمد شاه بابا په لاس په ۱۱٦۰ هـ. ق. کال کې د يو خوځاکمن او خپلواک افغاني دولت بنسټ کېښودل شو، کندهار يو ځل بيا د پخوا په څېر د علم او فرهنګ مرکز شو.

احمد شاه بابا په خپله يو عالم، اديب، فاضل او مدبر پاچا و. هغه ډېر عالمان، اديبان او د نورو علومو او فنونو کارپوهان خپل دربار ته راټول کړل. د ډېرو علمي او ادبي کورنيو پالنه يې وکړه. بيا دغو کورنيو هرې يوې په خپل وار سره د هېواد د ولسونو په عملي، فکري او

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرهنګي روزنه او پالنه کې د يادولو وړ خدمتونه وکړل.

لکه څرنګه چې احمد شاه بابا په خپله شاعر و، همداسې يې د کورنۍ او دربار ځينې غړي هم د پښتو ژبې شاعران وو. د ده د پاچاهۍ په زمانه کې نورګڼ شمېر ليکوال او شاعران هم رامنځته شوي دي.

د کورنۍ له غړو څخه يې د يادونې وړ شاعر د ده مشر زوی تېمور شاه و. تېمورشاه په پښتو او دري دواړو ژبو شعرونه ويل، په دري کې د شعرونو ديوان لري. په دغه دېوان کې يې څو پښتو غزلې هم شته.

د احمد شاه بابا د دربار له ارکانو څخه وکيل الدوله، عبدالله خان هم د پښتو ژبې تکړه شاعر و.

د پښتو په ادبي څېړنو کې دا خبره هم راغلې ده چې د لوی احمدشاه بابا تر پاچا کېدو وروسته پير محمد کاکړ د خپل علمي شهرت او فضليت له مخې کندهار ته راوبلل شو او د بابا او د ده د زامنو او حتّٰی چې د ده تر لمسيو پورې په دربار کې مقرب سړی و. پيرمحمدکاکړ د احمد شاه بابا د زوی شهزاده سليمان خاص استاد و. هغه د پښتو ژبې له ښو شاعرانو او د پښتو له ډېرو لويو عالمانو څخه و، چې د پښتو ژبې ګرامر (معرفت الافغاني) يې وليکه.

ـ حافظ ګل محمد مرغزي د احمد شاهي شاهنامې ليکوال د موسٰی زوی د پښتونخوا د صوابۍ مرغز اوسېدونکی او د دربار ليکوال و.

ـ د احمد شاه بابا د رزمي کارنامو شاعر محمد رفيق خان علي زی دی چې له کندهاره د احمد شاه بابا له لښکرو سره د هند پر لور تللی و، بېرته ستون نه شو او دصوابۍ په کونډه نومي کلي کې پاتې شو. د شعرونو ديوان يې لا تر اوسه نه دی چاپ شوی.

ـ د پښتو ژبې يو بل عروضي شاعر او د عروضو عالم مياشرف الکوزی هم د پاني پت په جګړه کې له احمدشاه بابا سره ملګری و. دې په اصل کې د ننګرهار دګردي اوسېدونکی و. ډېرې غزلې او قصيدې يې په ديوان کې شته. د پښتو ژبې بل شاعر چې د احمد شاه بابا په وخت کې اوسېده برهان خان د نادر خان زوی د پښتونخوا د هزارې د سيمې اوسېدونکی و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دې دوره کې د عالمانو، ادیبانو او فرهنګیانو په ډله کې ځینې نورکسان هم د ځانګړې یادونې وړ دي، لکه: میافقیرالله جلال آبادي، ملا محمد غوث، مولوي محمد ابراهیم، ملا فیض الله دولت شاهي او نور.

د احمدشاه بابا په پاچاهۍ کې په هند کې هم شاعران، ادیبان او لیکوالان رامنځته شول چې زیات یې د احمدشاه بابا له خوا پالل شوي او نازول شوي دي.

تیمور شاه هم د خپل پلار (احمد شاه بابا) د وخت علمي او فرهنګي کورنۍ وپاللې. د ده دربار هم د لیکوالو او شاعرانو د راټولېدو ځای و.

احمد شاه بابا خپل نیمایي ژوند د خپل ملت او هېواد د ملي او سیاسي بنسټونو د پیاوړتیا په لار کې ولګاوه. نوموړی په ۱۱۸۶ هـ . ق . کال کې د وربېښې ناروغۍ له امله تر ۲۶ کالو پاچاهۍ وروسته د ۵۱ کالو په عمر په کندهار کې مړ شو او یو پیاوړی یو موټی او خپلواک افغانستان یې موږ ته پرېښود.

د متن لنډیز:

د یو ملک او ملت د نوم د ژوندي پاتې کېدو لپاره باتدبیره مشران او یو موټی او سربښندونکی ولس په کار دی. احمدشاه بابا هغه څوک و چې د خپلې ځېرکۍ پر مټ یې د افغانستان له منځه تلونکې څېره بېرته راژوندۍ کړه او زموږ د هېواد نوم یې د نړۍ په سیاسي جغرافیه کې د تل لپاره ثبت کړ.

له همدې امله د نوموړي پېژندل او د هغه د شخصیت احترام پرځای کول د ټولو افغانانو ملي فریضه ده.

احمد شاه بابا د نوي او معاصر افغانستان او یو ملي خپلواک افغان دولت مؤسس او بنسټ ایښودونکی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

فعالیتونه

۱ـ زده کوونکي دې په وارسره د متن یو یو پراګراف ولولي، نور زده کوونکي دې په وار سره د متن مفهوم په خپلو خبرو کې ووایي.

۲ـ زده کوونکي دې د احمدشاه بابا د وخت مهم کارونه په خپلو کتابچو کې ولیکي او بیا دې په وار سره په ټولګي کې ووایي.

۳ـ زده کوونکي دې له متن څخه ځانګړې او استفهامي نومځري پیدا او په ټولګي کې دې ووایي.

٤ـ څو زده کوونکي دې د احمدشاه بابا شعر په خوږه او روانه ژبه ووایي او نور زده کوونکي دې هغه معنا کړي.

۵ـ زده کوونکي دې لاندې لغتونه معنا او په جملو کې وکاروي.

ـ متاع ـ فارغ ـ اندیښنې ـ رقیب

٦ـ د احمد شاه بابا په وخت کې کوم شاعران پېژنئ نومونه یې واخلئ!

۷ـ په لاندینیو کورنیو کې د احمد شاه بابا د دورې د مشهورو ادبي او فرهنګي کورنیو نومونه په پنسل نښه کړئ:

ـ د بارکزیو کورنۍ ـ د برمکیانو کورنۍ
ـ د پیرروښان کورنۍ ـ د ملا اسماعیل کورنۍ
ـ د سلجوقیانو کورنۍ ـ د محمد هوتک کورنۍ

کورنۍ دنده

په کور کې له متن څخه د احمدشاه بابا د وخت د ادبي دورې په باره کې څو کرښې ولیکئ او بله ورځ یې په ټولګي کې واوروئ!

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوویشتم لوست

لرغوني آثار

تاسو هرومرو داسې سامانونه، لوښي، کتابونه، وسيلې، ودانۍ او نور ځيزونه ليدلي دي چې په سوونو يا آن زرګونو کلونه پخوا جوړ شوي او تر اوسه پورې پاتې دي. دغه ډول ځيزونه چې دومره اوږد وخت پرې تېر شوی وي، لرغوني ځيزونه يا آثار يې بولي. دغه آثار دا ارزښت لري چې موږ ته د تېرو زمانو د انسانانو د ژوندانه د ډول، خوراک، څښاک، لباسونو، عقيدو او نورو په اړه معلومات راکوي. په دې لوست کې به د لرغونو آثارو د اهميت او ارزښت په اړه معلومات ولولئ.

- که تاسې د کومې لرغونې سيمې په اړه معلومات لرئ خبرې پرې وکړئ ؟
- که موزيم او ارشيف ته تللي ياست، څه مو ليدلي دي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې شمېره کلونه کېږي چې انسان د ځمکې پر مخ ژوند کوي. انسان د ځمکې پر مخ د الله ﷻ خلیفه دی. ټول کاینات د انسان په خدمت کې دي. انسان هم په بېلا بېلو زمانو کې د خپل عقل او پوهې په برکت ډول ډول تمدنونه رامنځته کړي دي. انسان لګیا دی په خپل واک کې د کایناتو د راوستو یا له کایناتو څخه د بشپړې ګټې اخیستنې هڅه کوي. ډېر داسې څه یې کشف کړل چې انساني عقل ورته حیرانېږي او د نور پرمختګ هڅې یې روانې دي. د دې لپاره چې انسان د تېرو انسانانو یا د خپلو پلرونو، نیکونو او یا تېر نسل له ژوندانه، عقیدې، خوراک، لباس او نورو په حال خبر شي باید له پخوانیو انسانانو څخه راپاتې توکي وڅېړي او د هغوی د څېړنې او شننې له مخې د هغو په ژوند قضاوت وکړای شي.

ښايي دغه توکي خاورین لوښي، ډبرین څیزونه او یا فلزي وسایل اونور څیزونه لکه: سیکې، وسلې او کرنیز سامانونه، هډوکي، ګاڼې، کتیبې، ډبرلیکونه، پخوانی ودانۍ، مجسمې او نور وي. دغه توکي چې موږ ته په چوپه خوله د پخوانیو انسانانو د ژوندانه د بېلا بېلو اړخونو کیسې کوي لرغوني آثار یې بولي.

د دغو اثارو د څېړلو، څرنګوالي معلوملو او د تاریخ او اهمیت ثابتولو علم ته لرغونپوهنه وايي. دا علم د هر هېواد لپاره، خو په تېره د افغانستان لپاره ډېر اهمیت لري. په افغانستان کې دغه علم د ۱۹ مېلادي پېړۍ په دویمه لسیزه کې لومړی ځل مروج شوی دی. له دغه وخته را په دې خوا یو شمېر بهرني لرغونپوهان افغانستان ته په رسمي او نارسمي توګه راغلي دي. دغو لرغونپوهانو د خپلو څېړنو او کیندنو په پایله کې ډېر شمېر لرغوني توکي ترلاسه کړي دي چې د ختیځ او لویدیځ موزیمونه پرې ډک شوي دي.

په بهرنیو لرغون پېژندونکو کې مېرمن لوییس دوپري، کزال، الچین، کارلتول مسن، جان، مارشال، کرشمن، مشینک، پوګاچینګوا، سریندي او نور یادولای شو. په کورنیو لرغون پېژندونکو کې د پوهاند عبدالحی حبیبي، احمد علي کهزاد، مستمندي، میرغلام محمد غبار، پوهاند میر حسین شاه، پوهاند الف شاه ځدراڼ او ځینې نورو نومونه د ځانګړې یادونې وړ دي.

په افغانستان کې د لرغون پوهانو د کار او زیار په نتیجه کې څرګنده شوه چې دا هېواد ډېر لرغونی هېواد دی، له زرګونو کالونو راهیسې پکې انسانان اوسېدل او په خپله سیمه کې د یو شمېر زړو تمدنونو، عقایدو، ټولنیزو سیستمونو، هنري مکتبونو او ځواکمنو امپراتوریو د رامنځته کېدو او پراختیا مرکز ګڼل کېده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځینو هېوادونو لرغوني توکي زیاتره د ځمکې پر سر وي، خو په افغانستان کې لرغوني توکي ډېر لږ د ځمکې په سر دي او زیاتره یې تر ځمکې لاندې دي. لامل یې دا دی چې افغانستان د تاریخ په اوږدو کې په پرلپسې ډول د یرغلګرو تر تاړاکونو لاندې راغلی دی او ځو ځو ځله یې ودان کلي او ښارونه وران، ویجاړ او له خاورو سره خاورې شوي دي. که د افغانستان هره غونډۍ، دښته او دره په ځیر سره وکتل شي، نو هره یوه یې د خپلو نښو نښانو له مخې لرغون پوهان ځان ته رابولي چې ورشي ویې پلټي، ویې سپړي او د افغان ولس د تېر تاریخ یو ورک او پټ پرتمین ځپرکی بشري ټولنې ته وړاندې کړي.

د نړۍ ټول هېوادونه او په ځانګړي ډول پرمختللي هېوادونه اوس ډېره هڅه کوي چې دغه ډول توکي د مسلکي کیندنو، سپړنو، پلټنو او نورو څېړنو له لارې ومومي او خوندي یې کړي. دغه ډول توکي یا لرغوني آثار په موزیمونو او ارشیفونو کې په فني ډول په ډېر احتیاط سره ساتل کېږي. د لرغوني تاریخ د ځرګندولو لپاره باید له همدغو لرغونو توکو څخه مرسته وغواړو.

که موږ د خپلو پخوانیو مشرانو د ژوند له نېکمرغیو او بدمرغیو خبر شو، کولای شو چې د خپل ژوندانه د نېکمرغۍ لپاره ترې د لارې روښانولو د پېلوځي په توګه کار واخلو.

لرغوني توکي د ټول ملت شریک مال دی. د یوې سیمې، یوې قبیلې او یوه قوم مال نه دی. ځرنګه چې دغه لرغوني توکي یا آثار شریک مال دی، نو ساتل او ژغورل یې هم د ټول ملت دنده ده. په ځانګړي ډول د لوستو خلکو دنده ده چې د دغو آثارو په ارزښت او اهمیت خلك وپوهوي او په خپله یې هم د ساتنې او ژغورنې هڅه وکړي.

د افغانستان ډېرې سیمې لرغونې سیمې دي. پر دغو سیمو پر خپل خپل وخت یوتمدن تېر شوی دی. د هغه تمدن ډېر توکي په همدغو سیمو کې تر خاورو او تیږو لاندې دي، یا ځینې لرغوني کلاوې او ودانۍ له همدغو تمدنونو څخه راپاتې دي لکه: د بلخ د پخواني ښار کنډوالې او بهرنی دېوال، د بست کلا، دای خانم مانۍ، د هډې ودانۍ او نور.

دا او دې ته ورته نورې سیمې لرغونې سیمې دي. زموږ د تاریخ ډېر توکي همدلته پراته دي او همدغه ودانۍ اوکلاوې په خپله لرغوني آثار دي. د دغسې سیمو او ځایونو ساتنه او ژغورنه زموږ د ټولو ملي دنده ده.

د لرغونو آثارو او سیمو د ساتنې او ژغورنې ارزښت او اهمیت په دې کې دی چې موږ د خپل تاریخ یوه برخه خوندي کوو. د سیلانیانو او مینه والو د ورتګ له لارې دولت ته ډېره پانګه په لاس ورځي. سیمه والو ته کاروبار پیداکېږي، لکه: هوټل جوړوي، دوکان جوړوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغو ځايونو په اړه معلوماتي کتابګوټي او د انځورونو البومونه چمتوکوي او پلوري يې. لرغوني سيمې، موزيمونه او ارشيفونه د ساعت تېرى او د معلوماتو د زياتولو لپاره هم خورا مهم ځايونه دي.

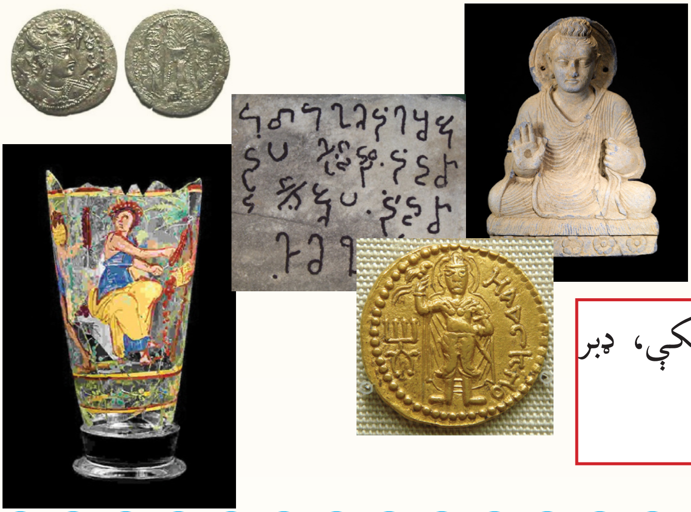

لرغوني اثار (سيکې، ډبر ليک، مجسمه)

د متن لنډيز:

لرغوني ځيزونه او ځايونه زموږ ملي شتمني ده. په ټول هېواد او هېوادوالو پورې اړه لري. زموږ د هېواد او هېوادوالو د لرغوني پرتمين تاريخ يو وياړمن ځېرکى همدا لرغوني توکي دي. همدغه لرغوني توکي زموږ د تاريخ لرغونتيا او سابقه ثابتوي او موږ د خپلو پخوانيو خلکو له عقيدو، لباس، دکار له وسايلو، فرهنګ او تمدن ځخه خبروي.

د لرغونو آثارو او سيمو ساتنه هم د هر هېوادوال دنده ده. موږ بايد په کلکه د دغو آثارو او ځايونو ساتنه وکړو. چا ته اجازه ورنه کړو چې دغه آثار وپلټي او غلا يې کړي. يا دغه سيمې په خپل سر وکيندي او لرغونو آثارو ته زيان ورسوي. که موږ داسې څوک وينو، چې دغو آثارو او سيمو ته زيان رسوي، بايد په خپله يې هم مخنيوى وکړو او مسؤولو مقاماتو ته هم ژر تر ژره خبر ورکړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

فعالیتونه

۱ـ زده کوونکي دې لاندې پوښتنې ځواب کړي.

- لرغوني آثار څه ته وايي؟
- د لرغونوآثارو اهمیت په څه کې دی؟
- زموږ په هېواد کې لرغوني آثار شته که وي مثالونه يې ووایاست.

۲ـ زده کوونکي دې متن په چوپه خوله ولولي او بیا دې په دوو ډلو ووېشل شي او يوه ډله دې له بلې نه د لرغونو آثارو په اړه لاندې پوښتنې وکړي.

- څه ډول شي ته لرغونی اثر وايي؟
- په لرغونو آثارو کې کوم شیان راځي؟
- زموږ په هېواد کې د لرغونو آثارو کوم کوم ځایونه پېژنئ؟
- لرغوني آثار په چا پورې اړه لري؟
- لرغوني آثار يو هېواد ته څه ګټه لري؟

۳ـ زده کوونکي دې په متن کې عام او خاص نومونه پیدا کړي او بیا دې يې په ټولګي کې ولولي.

٤ـ زده کوونکي دې لاندې لغتونه معنا او په جملو کې دې وکاروي. بیا دې په ټولګي کې په وار سره ولولي.

لرغونی، قضاوت، کتیبې، ډبرلیکونه، پیلوځې

۵ـ خو تنه زده کوونکي دې تختې ته ورشي، د لرغونو اثارو نومونه او ځایونه دې په تخته ولیکي.

کورنۍ دنده

که تاسې کوم لرغوني آثار لیدلي وي او یا موزیم ته تللي یاست د خپلو سترګو لیدلی حال ولیکئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هنري نثر ډولونه

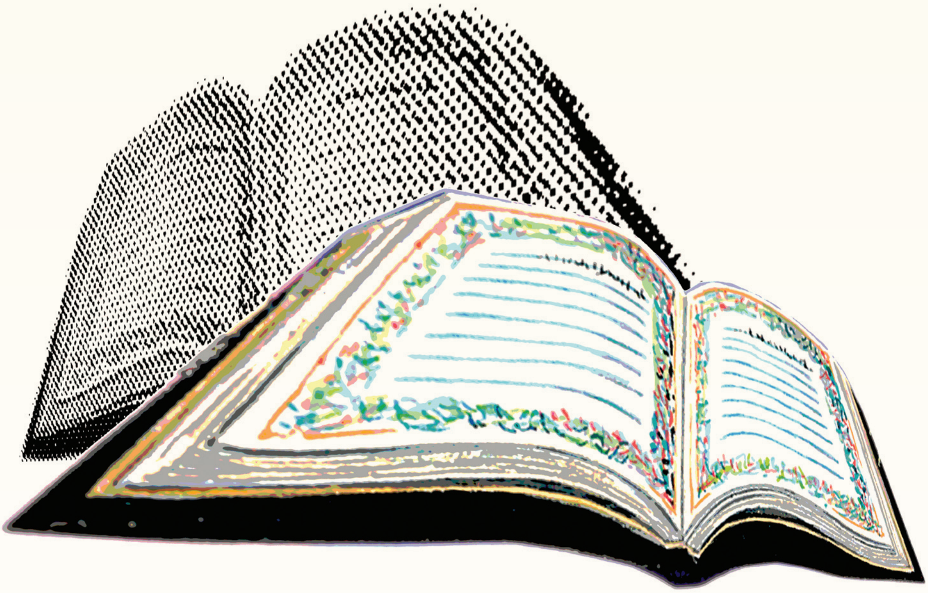

نثر اونظم دواړه د مفکورو اومفاهیمو د لېږدولو وسیلې دي. نثر د نظم په پرتله ډېر کارول کېږي. لامل یې دا دی چې نثر آسان دی، هر لیکونکی یې لیکلای شي اوهر ډول موضوع پکې بیانولای شي. د دې په مقابل کې نظم ستونزمن دی، خو یادول یې آسان دي؛ځکه وزن او قافیه پکې شرط دی.

نثر ډېر ډولونه لري چې یو یې هنري نثر دی چې په دې لوست کې تاسې ته د هنري نثر په اړه معلومات درکوو.

- که ورځنۍ خبرې په لیکنۍ بڼه وي په څه نامه یادیږي؟
- تاسې د نثر په اړه پوهېږئ چې نثر څه ته وایي؟ او څو ډولونه لري؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

نثر په لغت کې شیندلو او خورولو ته وایي. په اصطلاح کې هغه وینا یا لیکنه چې د وزن او قافیې له بند څخه خالي وي نثر بلل کیږي. څرنګه چې نثر آسان دی، نو د هر ډول افکارو، لکه: بشري، دیني، فلسفي، ښوونیزو، روزنیزو، ټولنیزو او نورو مسایلو د څرګندولو مناسبه وسیله ده. د بڼې او شکل له مخې معاصر نثرونه په دوو سترو برخو وېشل کیږي:

۱_ ساده نثرونه

۲_ هنري یا ادبي نثرونه

په ساده نثرونو کې ټولې علمي، ادبي سیاسي او ژورنالستیکي لیکنې، څېړنیز تحلیلي او تشریحي آثار او لیکنې راځي چې په ساده او روانه ژبه د فکر او نظر د څرګندولو او نورو ته د پوهې او معلوماتو ورلیږدونې ډېره ښه او اغېزناکه طریقه ده، خو هنري او ادبي نثرونه بیا خپلې ځانګړنې لري چې د هغو له مخې یې له عادي او ساده نثر څخه توپیر کیږي.

اساسي او بنسټیزه ځانګړنه چې ادبي او ساده نثر سره بېلوي هغه ((هنریت)) یا ((ادبي هنري ارزښت)) دی. د ادبي نثر د لیکوال احساس، ذوق او تمایلات د مطلب او واقعیت د بیانولو لپاره اساسي رول لري. لیکوال چې څه لیدلي، اورېدلي او احساس کړي وي یا یې په ذهن او خیال کې تېرېږي بیانوي یې، خو د علمي او څېړنیزو لیکنو په څېر دلیل راوړلو ته هیڅ اړتیا نه لري.

په هنري ادبي لیکنو یا نثر کې لیکوال د بېلا بېلو منظر کشیو، انساني ټېپکو خصوصیاتو، روحیاتو، عاداتو، حالاتو او په الفاظو کې د انځورولو او وړاندې کولو لپاره له خپل تخیلي ځواک څخه کار اخلي. لیکوال د تخیلي ځواک په مرسته او د لیکوالۍ د هنر د مهارتونو په وسیله د منظر کشۍ او صحنه سازۍ چاره سرته رسوي، حالات یا واقعیتونه او پېښې په الفاظو کې داسې انځوروي چې لوستونکي او یا اورېدونکي فکر کوي چې هر څه په خپلو سترګو ویني او ځان ورته په صحنه کې شامل ښکاري.

په دغه ډول لیکنو کې دا د لیکوال په استعداد او فني مهارت پورې اړه لري چې انساني رواني حالات، د خلکو هیلې او غوښتنې، جذبات، عواطف او احساسات څنګه په الفاظو کې انځور او راونغاړي او مقابل لوري (لوستونکي یا اورېدونکي) ته یې ورولېږدوي او د هغه په عواطفو کې خوځښت راولي. د هنري او ادبي نثرونو د بڼې له مخې دا لاندې ډولونه موږ ته معلوم دي:

لنډه کیسه، ناول، ډرامه، رومان، طنز، تکل، ادبي ټوټه، سفر نامه، ادبي راپور تاژ، ادبي لیکونه، ادبي انځور، فلمي سناریو او نور، دلته یې ځینې په ډېر لنډ ډول درپېژنو:

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱ــ لنډه کیسه: د نثري کیسو یو ډول دی چې لنډه او له داسې عناصرو څخه جوړه وي چې یو له بل سره تړلې وي او یو د بل تر اغېز لاندې وي، موضوع د خپلو حدودو په چوکاټ کې رانغاړي، بې ضرورته خبرې پکې نه ځايېږي، د تاثر او اغيز یووالی پکې یوازینی شرط دی. په جوړښت کې يې پلاټ (طرحه)، کرکټر، تجسس او تلوسه، مکالمې او منظر کشی، تخیل، د کیسې پایله او نتیجه شامل دي.

۲ــ ناول: لغوي معنا يې نوی، تازه او عجیبه څیز دی او په ادبي اصطلاح هغې ادبي نثري کیسې یا داستان ته وایي چې له لنډې کیسې څخه لوی او له رومان څخه لنډوي. او په لیکنې چوکاټ کې: طرحه، اصلي او فرعي کرکټرونه، منظرکشی، مکالمې او د کیسې پیل، منځ او پای لري. له لنډې کیسې سره دا توپیر لري چې هم پکې پېښې په تفصیل سره بیانېږي او هم يې کرکټرونه زیات وي.

۳ــ ډرامه: د یوناني کلمې ((ډراو)) نه مشتق شوې چې د عمل او کولو معنا لري، له همدې امله د ډرامې د پېژندنې په لړ کې دغه کلمه په کولو او ښودلو تعبیر شوې. په ادبي اصطلاح هغه اثر دی چې د خبرو اترو په فورم کې لیکل شوې وي، یا په بله وینا: ډرامه د یوې ژوندۍ کیسې نوم دی چې ټولِ احساسات او جذبات پکې د حرکت او خوځېدو په واسطه څرګندېږي او هره پېښه عملاً د سترګو په وړاندې ښکاري.

ادبپوهان ډرامايي وحدتونه (وحدت زمان ــ وحدت مکان ــ وحدت عمل) د ډرامې د فن بنسټیز توکي بولي.

٤ــ رومان: فرانسوي کلمه ده، په ځینو فرهنګونو کې يې معنا خیالي داستانونه او په ځینو کې د مینې او محبت کیسې راغلي او په ادبي اصطلاح کې هغې کیسې ته ویل کېږي چې له ناول څخه اوږده وي، د ژوند ډېرې او بېلا بېلې خواوې پکې منعکس شوې وي او د بېلا بېلو پېښو انځور په ادبي قالب کې ځای کوي.

٥ــ ادبي ټوټه: د هنري ادبیاتو یو ځانګړی ډول دی چې ادبپوهانو د ((منثور شعر)) په نامه هم یاد کړی دی او دا ځکه چې اصلاً نثر دی، خو شعري کیفیت لري. په دې ډول لیکنو کې د لوړې انشاء خیال ساتل کېږي، معمولاً حکایوي بڼه لري، د یو حقیقت او واقعیت په اړه په زړه پورې تشریح او توضیح کوي، خو دا توضیح او تشریح په داسې رنګینو الفاظو کې نغښتې وي چې په بشري احساس او عواطفو ژور اغیز کوي.

٦ــ طنز: عربي کلمه ده چې فرهنګونو د طنز لغوي معنا ناز او کرشمه، پېغور او مسخره

(c) ketabton.com: The Digital Library

کول راوړي او په ادبي اصطلاح د هنري ادبیاتو یو ژانر دی چې په لیکنه کې یې د لیکوال اصلي مقصد ګوتنیونه (انتقاد) وي، خو دا انتقاد یې د شوخۍ په بڼه او یا په بله وینا دریشخند او تمسخر په جامه کې نغښتې وي. د وینالحن او انداز یې په زړه پورې او د ټوکو ټکالو په شکل وي او زیاتره وخت پکې مسایل سرچپه (معکوس) مطرح کېږي.

طنز په واقعیت کې هغه ترخه خندا ده چې د ټولنې د خلکو په ناوړه اعمالو، عاداتو، اخلاقو او افکارو باندې کېږي.

۷ـ ادبي لیکونه: هغه لیکونه دي چې په ځانګړې هنري او ادبي بڼه لیکل کېږي. په دې لیکونو کې یو لړ مهم انتقادي، سیاسي، فلسفي او ادبي مسایل لیکل کېږي او د ادیبانو ترمنځ تبادله کېږي. د لیکنې ژبه یې هنري او د تخیل رنګ پرې غالب وي. له استعارو، کنایو، تشبیهاتو او نورو ادبي صنعتونو څخه پکې کار اخیستل شوی وي، ژبه یې خوږه او د لیکنې طرز یې دومره په زړه پورې وي چې لوستونکی یې په لوستنه نه مړېږي.

۸ـ ادبي راپوتاژ: د هنري ادبیاتو یو ځانګړی ژانر دی، له عادي راپورتاژ سره یې چې یو ژورنالستیکي ژانر دی، اصلي توپیر دا دی چې په ادبي راپور تاژ کې د پېښې تعبیر، تفسیر او تحلیل په ادبي او هنري ژبه شوی وي. د دې ډول راپور تاژ لیکونکی پېښو ته په دقیق نظر ګوري او له هغه څخه چې کوم برداشت کوي، د تخیل په ملتیا یې په خوږه هنري ژبه نورو ته وړاندې کوي.

د متن لنډیز:

هغه بنسټیزه ځانګړنه چې هنري نثر له ساده نثر څخه بېلوي هنریت یا ادبي ارزښت دی. په هنري نثر کې لیکوال ټول مفاهیم د الفاظو په قالب کې په تخیلي ځواک سره ځایوي. دغه تخیلي ځواک په بشري احساس او عواطفو ژور اغېز کوي او راپاروي یې. هنري نثرونه د بڼې له مخې دا دي:

لنډه کیسه، ناول، ډرامه، رومان، طنز، ادبي ټوټه، ادبي لیکونه او ادبي راپور تاژ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

فعالیتونه

۱ـ زده کوونکي دې لاندې پوښتنې ځواب کړي:
- د ساده نثر او هنري نثر توپیر په څه کې دی؟
- یوه لنډه کیسه له کومو توکو څخه جوړه ده؟
- ناول له لنډې کیسې سره څه توپیر لري؟

۲ـ زده کوونکي دې په دوو ډلو ووېشل شي او هره ډله دې لاندې پوښتنو ته ځواب ووایي:
- کومه لنډه کیسه مو لوستلې؟ لنډیز یې ووایاست.
- طنز څه ته وایي که لوستی مو وي، موضوع او شکل یې په ګوته کړئ.
- د ادبي راپور تاړ په اړه معلومات ورکړئ او یو مثال یې څرګند کړئ.

۳ـ زده کوونکي دې د هېواد د پنځو شاعرانو او پنځو نثر لیکونکو نومونه او کتابونه په خپلو کتابچو کې ولیکي او په ټولګي کې دې واوروي.

٤ـ ناسم ځواب نښه کړئ:
- لنډه کیسه د هنري نثر یو ډول دی.
- ناول د هنري نثر یو ډول دی.
- د اخبار خبر د هنري نثر یو ډول دی.

۵ـ زده کوونکي دې په څلورو ګروپونو ووېشل شي. متن دې په چوپه خوله ولولي. لومړۍ ډله دې نومځري، دویمه دې نومونه، دریمه دې صفتونه او څلورمه ډله دې د (ی) ګانو ډولونه پیدا او په ټولګي کې ولولي.

کورنۍ دنده

زده کوونکي دې په خپله د یو هنري نثر په اړه یوه نمونه راوړي او بله ورځ دې په ټولګي کې واوروي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویپیانګه

((الف))

اتل: زړور، تکړه، غیرتمن، قهرمان، پهلوان

احاطه: غولی، انګړ، څلوردېوالي

احتمال: شونتیا، امکان، کېدلو والا

اسایش: هوساینه، سوکالي ارامي

استدلال: دلیل ویل، د اسنادو او شواهدو راوړل

استفهامي: پوښتنیز، چې پوښتنه کوي

افسانه: نکل، خیالي کیسه، داستان، حکایت

افسر: منصبوال، بریدمن، تورن او ...

اقتباس: اخیستنه، ګټه اخیستنه، د کوم عبارت نقلول

البوم: د انځورونو ټولګه، د عکسونو مجموعه، د یوه څیز مجموعه

اعجاز: فوق العاده

ام: مور، اصل ماده

امتیازات: برتری، لوړوالی

انا: نیا، بوډۍ

انتقاد: نیوکه، نیمګړتیاوې ویل، عیب په ګوته کول

انحطاط: لوېدنه، راټیټېدنه، ځوړتیا

انزوا: ګوښه والی، یوازېوالی، چپه کېدنه، ګوټ ناستې

انصراف: تېرېدنه، لاس اخیستنه، مخ ګرځونه

انعکاس: غبرګون، ازانګه

انځور: عکس، تصویر، څېره په رسامۍ ډول

اوهام: بې ځایه سوچونه، ډار، وهمونه

اړو دوړ: جګړه، جنګ، ګډوډي، شخړه

اړین: ضروري، حتمي

((ب))

بریا: پېښن، رامنځته، پورته

برم: شان، شوکت

بلواکي: د بل تر واک لاندې، د خپلواک ضد

بهرور: برخمن، مستفید، فیضیاب

بورجل: کور، استوګنځی

بڼه: څېره، شکل، قواره، رنګ

بېلنی: بېلوونکې، جلاکوونکې، ډش (ـ)

بېګم: بي بي، مېرمن، ښځه

((پ))

پاسلل: سپارل، حواله کول، نېکي کول

پاسلي: سپاري، حواله کوی

پایله: نتیجه، خاتمه، پای

پایېدل: پایښت، ژوندی پاتې کېدل، اوسېدل، ژوند کول

پرهېزګار: متقي، تقوادار

پلازمېنه: د ناستې ځای، مرکز، پایتخت

پلاټ: د کیسې یا ډرامې لومړۍ طرح چې د لیکوال په ذهن کې رامنځته کېږي

پلوي: سمتي، لوري ته منسوب

پوخ لاس: ښه مهارت، ډېر مهارت، قوي لاس، پوره تجربه

((ت))

تأثر: اغېز، اغېزمنل

تالنده: تنا، ګرزا، د آسمان غرهار

تامین: برابر، مهیا، خوندي

تاند: تنکی، نوی، تازه، وده کوونکی

تاوتریخوالی: زورزیاتی، بد چلند، اخ او ډب، خشونت

تخیل: خیال او تصور، په ذهن کې د یو څیز انځور

تدوین: راټولونه، ترتیبول، سمون

تسکین: تسلي، آرامي، آسودګي، ډاډ

تکول: ترکول، خوځول، لکه د غوږ خوځول

تلپاتې: تل پایند، تل ژوندی، همېشنی، مدام

تلوار: بېړه، تونډي، تادي

تمایلات: لېوالتیاوې، مینې، رغبتونه

تمبل: چمبه، چنبه، داریال، دریه، داریه

تمسخر: ملنډې، پیشارې، پچموزې، مسخرې

تمنا: هیله، امید، ارزو

تنبیه: ویښونه، بیدارونه، پوهونه، آګاهي

توکی: څیز، شی، ماده

((ټ))

ټیپیک: مشخص، ځانګړې، نمونه یي

ټکر: ډغره، ټینډک، جنګېدل

((ج))

جانشین: ځای ناستی، قایمقام

جرس: ګونګرې، ګینګرې، غراوه، جرنګانی، زنګوله.

جوګه: وړ، لایق، موزون

((چ))

چارواکی: واک واله د چارو واکمن، مامور، د منصب څښتن

چلند: خوی، سلوک، کړه وړه، تګ راتګ

((ح))

حرب: جنګ، جګړه

((خ))

خشخاش: کوکنار، د کوکنارو تخم

خلف: ځای ناستی، اولاد، وروسته پاتې شونی

خوشامنګر: چاپروس، چاپلوس، غوړه مال

خلقت: پیدایښت

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلیفه: ځای ناستئ

خوځښت: حرکت، نهضت، غورځنګ

خروب: پڼول، اوبونه، اوبه کول

((د))

دربان: دروانچي، څوکیدار، د وره ساتندوی

دړناوی: درنښت، قدر، عزت

دره: متروکه، قمچینه، شلاق

دریځ: د درېدو ځای، منبر، لوړ ځای، موقف

دستي: غونچي، ګېلوی

دقت: ځیرنه، پاملرنه، توجه

دردانې: مرغلرې

دینار: د طلاو سکه د عراق د دولت اوسنی پیسې

((ذ))

ذاتي: ځاني، اصلي، خپل، شخصي

ذوق: خوښه، شوق، طبع

((ر))

راز: پټه خبره، سِر

راشدین: دیندار، متدین، په سمه لار روان (راشدین خلفا)

رحلت: وفات، تلنه، تګ، مړینه

رزمي: جنګي، حربي، د جنګ

رغاونه: جوړونه، آبادونه، سازونه

روایت: نکلونه، کیسې، راپاتې خبرې، د چا د خبرو نکلول

روحاني: مذهبي لارښود، پارسا، معنوي شخص

روحیات: مورال، وضع، وضعیت ارواګانې

روزل: پالل، تربیه کول، ساتل

ریاضت: زیار، هڅه، کوښښ، د نفس پاکولو لپاره ربړګالنه

((ز))

زهیر: خواشینی، خپه، ناتوانه، کمزوری، کړېدلی

((ژ))

ژورنالیستیک: هغه لیکنې چې د چاپي، راډیویي
او تلویزیوني خپرونو او رسنیو لپاره کیږي.

ژوی: ساکښ، ژوندی سری، ذیروح

((س))

ساعي: هڅاند، زیارګالی، کوښښي

سیما: زیرمه، زخیره، پاسره، بچت

سکوت: چوپتیا، قراري، ځنډ، وقفه

سکون: ارام، دربدنه، چوپتیا، غرونډی، ځای پر ځای کېدنه

سمسور: ښېراز، شین، زرغون

سناریو: هغه کیسه چې د فلم او ډرامې لپاره پر
کاغذ لیکل کیږي.

سود: تسل، ډاډ، خاطر جمعي، تسکین

سون: سونګ، سوځېدل، د سوځولو

سوېلي: سهیلی، ملګرې، همزولې

سیلاني: ګرځندوی، سیاح، نندارچي

((ش))

شغل: دنده، بوختیا، وظیفه، کسب

شفاهي: ګړنی، په خوله، د خولې، په یادو، د خولې خبرې

((ښ))

ښکالو: د پښو اواز، پسپسی، غوږی، کشهار، څپهار

ښکېلاکګر: استعمارګر، استعمار چي، نیواکګر، بندوونکی

ښکېلاک: نیواک، استعمار، بند، راګېر

((ص))

صادر: لېږل شوی، څرګند، پېښ شوی، ترسره شوی

صحنه سازي: صحنه جوړونه، منظر کښ

صنعت: جوړېدل، سازېدل، جوړشوي شیان،
سامانونه، وسایل

صوفي: پاک نفس، تزکیه، د تصوف د طریقت
پیرو، د ورینو جامو اغوستونکی

((ع))

عدالت: برابري

عابد: پرهېزګار، متقي، تقوادار، عبادت کوونکی

عارض: عرض کوونکی، شکایت کوونکی، حق غوښتونکی

عارف: صوفي سالک، خدای جل جلاله پېژندونکی، پوه، هوښیار

عالي: لوړ، شریف، محترم

عواطف: احساسات، جذبې، ولولې، مهرباني، الطاف

((غ))

غمېدل: خواشینېدل، خپه کېدل، په غم کېدل

غورځنګ: خوځښت، نهضت

((ف))

فدا: ځار، جار، واری، قربان

فرمان: د واکمن لیکلی حکم، د ولسمشر حکم،
اجازه، د ولسمشر امر په لیکلې بڼه

فن: د علم او صنعت په اړه پوهه او آګاهي

فضیلت: غوره والی، ښېګڼه، برتري

فطرت: طبیعت، پنځ، پیدایښت، خلقت

فقه: پوهه، فهم، پر یو څه خبرتیا، د دین د ارکانو او
احکامو علم.

فقید: ورک، له منځه تللی، مړ، له لاسه وتلی

((ق))

قلنګ: د ملنګ نذرانه، باج، کلنګ

((ک))

کافرستان: د کافرو ځای، د کافرو وطن

کاذب: دروغجن

(c) ketabton.com: The Digital Library

کرکټر: هغه شخص یا لوبغاړی چې د کیسې لیکوال یې د کیسې د پیښو د بهیر پر مخ بیولو لپاره ټاکي.
کره کتنه: نقد، سم قضاوت، یوه څیز ته اصلاحي کتنه
کروندګر: بزګر، دهقان
کسات: غچ، بدل، انتقام
ککړتیا: چټلېدل، ګنده کېدل، لړلي کېدل
کونجکه: کنجکه، د صدف پوخ، ګوجی
کوټلتیا: پوخوالی، مضبوطتیا، محکمتیا، درنښت

((ګ))

ګلشن: ګلبڼ، د ګلانو باغ، ګلباغچه

((ل))

لامل: سبب، علت
لرغونی: پخوانی، لرغون، قدیمي
لطافت: نرم والی، ښه والی، سپېڅلتیا، نزاکت، ښکلا
لقب: هغه نوم چې د یوه ځانګړي صفت له امله پر چا ایښودل شوی وي.
لېوالتیا: لېوالتوب، مینتوب، هیله مندي، ارزومندي

((م))

مبارزه: هڅه، زیار، جنګ، جګړه، شخړه
متاع: توښه
مجرب: ازمایل شوی، تجربه شوی
مجلي: جلوه ګاه، ښکاره کوونکی
محاوره: خبرې اترې، مکالمه
مرام: مقصد، مطلب، هیله، مراد
مرکچیان: مرکوال، مرکه کوونکي، جرګه مار
مزمن: اوږد مهاله، د اوږدې زمانې، د ډېر وخت
مستقل: خپلواک، ازاد، خپل اختیاره
مستند: منل شوی، باوري، د اصل له مخې، د اعتبار وړ
مسمومیت: زهري کېدنه، په زهرو ککړېدنه
مشال: مشعل، ډیوه، څراغ
مشاور: سلاکار، مشوره ورکوونکی، نظر ورکوونکی
مشرتابه: د مشرتوب، مشریزه، سرغندویه، د مشری
مصنوعات: لاسي او ماشیني تولیدات، جوړ کړی شوي، تولید کړی شوي
معتاد: روږدی، عملي، په نشه اخته
معراج: پورته، اوچت، لوړ، آسمان ته د حضرت محمد (ص) ختل.
معرفت: پېژندګلوي
مقبول: منل شوی، ښکلی، ګران
مقرب: نژدې، خپلوان، دوست، خاص ملګری
مل: ملګری، سره یوځای
مناجات: دعا، التجا، هغه بیان چې خدای ﷻ ته پکې زاري شوې وي.
منثور: په نثر، له نظم پرته
منظرکښي: منظرکښنه، په کلموکې دیوې صحنې انځور
مدام: همیشه
منظوم: په شعر، په نظم، نظم شوی
مهذب: متمدن وړ، بې عیبه، توږل شوی، اصلاح شوی، سم شوی
موخه: هدف، مقصد،
میل: لېوالتیا، اشتها، اشتیاق، مینه
مړو: مېړه، مېړنی، سړی، جمع یې مېړونه، لهجوي، (د مړو وده له تا ده)

((ن))

نابود: له منځه تللی، ورک، محوه، نشت
ناشونی: نه کېدونکی، نه کېدلو والا، ناممکن
ناورین: غم، خپګان، ویر، ماتم
ندا: غږ، اواز
نظم: ترتیب
نظامي: پوځي، عسکري
نغښتل: راټولول، سره ودل، سره یو ځای کول
نګین: غمی، قیمتي کاڼی
نمو: وده، لوېېدنه، غټېدنه
نهضت: خوځښت، غورځنګ، تحریک
نومیالی: نامتو، مشهور
نومیالۍ: نامتو، مشهوره
نومځری: ضمیر، هغه کلمه چې د نامه استازیتوب کوي
نیاز: اړتیا، حاجت، ضرورت
نیله: ریښه، ځېله، جرړه، وله
نیب: پرله پسې، بیا بیا، مکرر، مسلسل

((و))

واکمن: واکوال، واکدار، اختیارمند
وده: ډېرښت، تکثر، زیاتوالی
ورشو: خړ ځای، شین او سمسور ځای، ښېرازه چاپېریال
وژغنې: وزغنې، د وزو وېښتان
ولوله: جذبه، احساس، شور و شوق

((هـ))

هسک: لوړ، اوچت، اسمان
همراز: راز شریکی، نژدې ملګری، خاص
همرکاب: درکاب ملګری، دلارې ملګری، دسفر ملګری همسفر، د سفر ملګری
همسر: سیال، برابر
همفکر: همخیاله، د یوه فکر والا، د یوه فکر څښتنان
هنر: فن، کمال، فني مهارت، کسب
هنر: فن، کمال، فني مهارت، کسب

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library